

Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya
Sessizce birleşip sessizce ayrılıyor ya
Anamız çay demiyor ya güzel günlere
Sevgilimizse çiçekler koyuyor ya bardağa
Sabahları işimize gidiyoruz ya sessiz sedasız
Bu, böyle gidecek demek değil bu işler
Biz şimdi yanyana geliyor ve çoğalıyoruz
Ama bir ağızdan tutturduğumuz gün hürlüğün havasını
İşte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz.

Cemal Süreya

SOLFASOL

Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi

Aylık Gazete

Mart 2015

Yıl: 4 Sayı: 47

gazetesolfasol.com

Yaşar Kemal ve
İsmail Güleş'e
sevgi ve minnetle.
Erhan

"Dünyanın bütün kötülüklerine baş kaldır. Bazen senin iyiliğin başkasının kötülüğüne de olabilir. Kendi iyiliğine de baş kaldır!"

Bir, benim kitaplarımı okuyan katil olmasın, savaş düşmanı olsun.

İki, insanın insanı sömürmesine karşı çıksın. Kimse, kimseyi aşağılayamasın. Kimse, kimseyi asimile edemesin. İnsanları asimile etmeye can atan devletlere, hükümetlere olanak verilmesin.

Benim kitaplarımı okuyanlar bilsinler ki, bir kültürü yok edenlerin kendi kültürleri, insanlıkları ellerinden uçmuş gitmiştir.

Benim kitaplarımı okuyanlar yoksullarla birlik olsunlar, yoksulluk bütün insanlığın utancıdır.

Benim kitaplarımı okuyanlar cümle kötülüklerden arınsınlar.

Yaşar Kemal (Sadık Gökçeli)

Merhaba Yaşar Kemal

Burcu Cura >> s. 03

İç Güvenlik Paketi mi?
Fundamental Faşizm mi?

Aydın Şimşek >> s. 07

Serdar Koç, yeni şiir kitabı çıktı:
"kül'efil"

Aydın Bodur,
Can&Özlem Mengilibörü >> s. 08-09

Kır Zincirlerini

Fahri Aksirt, Fatma Soylu >> s. 14

Yeni CSO. Mekan, Kültür ve Müzik

Akın Atauz >> s. 15

Bir Yol Hikayesi: Pedallayan Kurbağalar

Ezgi Keskin, Onur Mat,
Vedat Gün >> s. 16-17

Ceren Selmanpakoğlu ile Söyleşi

Özgür Ceren Can,
Ufuk Tolga Savaş >> s. 18-19

Ankara'da Mart Sergileri

Özgür Ceren Can >> s. 22

Ne Güzel Suçluyuz Biz

Sana merhaba'dan başka ne yazabilirim?
Sana ne yazabilirim, ne yazayım sana...
Aslında tercih ederim ki, beni hiç duyma.
Hesapladım, her yıl Kıbrıs toprağı kadar
yaşama sevinci ömrümüzden kayıp
gidiyor. Bunu bilmek ne işine yarayacak
örneğin? Ama küsme de, küsmeni hiç
istemem; hiçbir şeye küsme. Ölebilirsin
ama küsme... **Nefin Pera >> s.03**

Marquis De Sade "Quills" Sohbeti / Tatbikat Sahne

Soğuk ve ıslak bir kış akşamında, Ankara'nın alacakaranlık sahnesi
Tatbikat Sahne'ye, Marquis De Sade "Quills" oyunu ekibiyle sohbet
için gittik. Bize demli çay, mozaik, hoş sohbet, tevazu, sağduyu ve
öngörü ikram ettiler. Fahri ve ben bize ikram edilenlerden bir kısmını
Solfasol okurları ile paylaşıyoruz. Tatbikat Sahne'nin bizden çok daha
yakın takipçisi olan Vedat ise biriktirdiklerini ceplerine sakladı, merak
edenler ceplerini karıştırabilir... **Özgür Ceren Can, Vedat Gün.**
Fotoğraflar: Fahri Aksirt >> s.20-21

Beş Dakikada Değişir Bütün İşler...

"Uzunca bir süredir Yunanistan'ın
politika sahnesinde insanı
barındırmayan, heyecanlarını yitirmiş
ve köhneleşmiş partiler var. SYRIZA
aslında biraz da bu duruma tepki
olarak doğdu..."

Tuna Kalaycı Atina'dan Bildiriyor >> s.10-11

Sahaflar Sokağı

Evet, Bit Pazarı'na nur yağmaya başladı. Bu yıl
ki kitap fuarının en canlı kısmı sahaflardı. Bu yıl
Ankara Kitap Fuarı'na 22 si İstanbul, 7'si Ankara ve
biri Kocaeli'nden 30 sahaf geldi. Hoş geldiler...
Biz de Solfasol için 25 Şubat gününü Sahaflar
Sokağı'nda geçirdik. Sahaflığı gönül vererek,
severek yapan hoş insanlarla tanıştık. Fuara
katılan 30 sahaftan 19'uyla kısa sohbetler
yaptık...
**Selda Bancı, Özge Akkoyunlu, Can
Mengilibörü >> s.12-13**

SOLFASOL Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi Fiyatı 3 TL
Abone olmak için abone@gazetesolfasol.com

ESKİ KOCA
ESKİ SEVGİLİ
YENİ KOCA
YENİ SEVGİLİ
BABA
AĞABEY
KARDEŞ
OĞUL
KAYINBİRADER
ENİŞTE
DAYIOĞLU
HALAOĞLU
AMCAOĞLU

DİKKAT ÇIKABİLİR

Ankara'da HDP'den siyasete feminist müdahale: "Umudu Yükseltmek İçin Adayım!"

HDP'nin Ankara'da iki feminist aday adayı var.

Siyasetin eril, heteroseksist haline "feminist müdahale"de bulunmak için aday olduğunu dile getiren Pelin Kalkan ve Gülsen Ülker.

Lezbiyen, gey, biseksüel, trans ve intersekslerin haklarını etrafından dolaşarak değil, doğrudan savunmak, tüm lgbti'lerin ne yalnız ne de yanlış olmadığını meclis kürsüsünden haykırmak için... Özgecan'ı katlettiği gibi binlerce kadını, transi katleden erkek devlet şiddetinin ikiyezülülüğünü ifşa etmek için aday olduğunu dile getiren Pelin Kalkan'ın her biri hayatımızın demokratik, özgür ve barış içinde birarada yaşamak için olmazsa olmazı hedefleri şöyle:

- Kadınlara ve lgbti'lere yönelik erkek egemen kapitalist sistemin yürüttüğü savaşa karşı çıkmak ve her zaman en çok kadınları vuran tüm savaşlara karşı ısrarla barış demek için...

- Aile paketiymiş, iç güvenlik yasasıymış derken hayatlarımızı kuşatma altına almaya çalışan faşist zihniyete karşı, her köşeye sıkıştığında feministleri diline dolayan "bu hükümettekiler falan var ya" işte onlarla mücadele etmek için...

- Aile dışında hayat var demek için, bırak evi bok götürsün demek için, lezbiyenler ve biseksüel kadınlar vardır demek için, emeğimiz-bedenimiz-kimliğimiz bizimdir demek için, trans cinayetleri politiktir, patronsuz pezevenksiz bir dünya istiyoruz demek için, yaşasın kadın dayanışması-yaşasın feminist mücadelemiz demek için...

Siyasette kadınların ve lgbti'lerin görünür olmasında üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmek için Halkların Demokratik Partisi'nden 2015 genel seçimlerinde aday adayı olduğunu gururla açıklayan Kalkan, 1987 doğumlu, Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi Reklamcılık ve Halkla İlişkiler mezunu, yaklaşık 10 yıldır emek, çevre, kadın/feminist, lgbti mücadelelerinin içerisinde yer almakta.

HDP'den milletvekili aday adayı olan Pelin Kalkan'ın çağrısı da şöyle:

"Değişim sokakta başlar ve sonra tüm o gri duvarları rengârenk hale getirir. Değişim öyle uzaklarda değil, ama demeden ancak demeden artık zamanı geldi! Özgür, eşit ve barış içinde bir yaşam için başta kadınlar ve lgbti'ler olmak üzere herkesi HDP'ye destek olmaya çağırıyorum. Çünkü umut HDP'de, çünkü umut bizlerin ellerinde!"

Ankara'da Belediye Otobüsü Şoförünün Kadınlara Hakareti, Kadınlar Tarafından Teşhir Edildi...

EGO şoförü Barış Sedat Akgül, kadınların Kızılay'daki protesto eylemlerinden sonra kart basmadan otobüse binen kadınlara küfür etti, cinsel saldırı tehditleri savurdu. Şoför sadece sözlü olarak değil, kendi sosyal medya sayfasından da kadınlara hakaretlerini sürdürdü. Kadınlar, şoförü belediyeye şikayet etti. Ama şikayetlerinden sonuç alamayan kadınlar, Barış Sedat Akgül'ün şoförlük yaptığı otobüse tekrar kart basmadan binerek cezalandırıyor ve şoförü teşhir ediyorlar. Sendika.org/Abo/Solfasol

Türkiye Kadın Cinayetleri İçin Sokakta

Mersin'de Üniversite öğrencisi Özgecan, minibüs şoförü tarafından bıçaklanarak ve yakılarak öldürüldü. Antalya'da Hüsnü isimli genç kadın, sevgilisi olduğu iddia edilen adam tarafından ezilerek öldürüldü. Sivas'ta Ayşe Y... tecavüz edildi ve öldürüldü, Manisa'da kimliği belirlenemeyen genç bir kadın canlı canlı yakıldı. Adana'da, Edirne'de kadın cinayetleri peş peşe geldi.

Türkiye bu cinayetlerden sonra ayağa kalktı. Mersin'de Özgecan'ın cenazesini kadınlar taşıdı. Cenaze, mezara indirilirken kadınlar, hocanın uzaklaşın uyarısını dinlemedi, cenazelerine sahip çıktı.

Tüm ülkede günlerdir protesto yürüyüşleri düzenleniyor. Ankara'da kadınlar, Kızılay Meydanı'nı kapattı. Bulvarda yürüyüş yaptı. Tüm kentlerde ardı ardına protesto yürüyüşleri düzenlenirken, Akit Gazetesi ve Cumhurbaşkanı Erdoğan, kadın cinayetlerinin nedenini, inadına mini etek, inadına dekolte, inadına kızıl-erkekli oturun diyerek, batılı yaşam tarzını öğütleyenlere dayandırdı!!! Daily Mail Gazetesi ise Türkiye'yi kadınlar için tehlikeli ilan etti.

Bu arada mevcut yargı sisteminde yeterince uygulanmasını istemeyen iktidar, kadın cinayetleri nedeniyle artan toplumsal tepkileri, idamın yeniden hortlatılması için de kullanmaya çalışıyor. Gazeteler/Abo/Solfasol

Antalya Kepez Atatürk Anadolu Lisesi kadın müdür yardımcısı, okuldaki sınıf başkanlarına, mini etek giyen kız öğrencilerin taciz edilmesini öğütledi!!!

Müdür yardımcısı kadın öğretmen bu konuşması, öğretmenler kurulunda kayıt altına alındı. Öğretmen kendini savunurken; mini etek giyenleri aşırılıkla suçlayarak, bu aşırılıklara göz yumarsak, taciz edilirlere kim suçludur diyerek konuştu. Öğretmen, İl Millî Eğitim Müdürlüğü tarafından başka okula tayin edildi. Gazeteler/Abo/Solfasol

Yeldeğirmeni Dayanışması gönüllüsü, gazeteci Nuh Köklü, Kadıköy'de mahallesine giderken kartopu oynadığı için öldürüldü!!! Köklü, Doğduğu şehir Ankara Sincan'da kartoplarıyla toprağa verildi.

Kadıköy'de esnaf tarafından öldürülen gazeteci Nuh Köklü için, başta sendikası Türkiye Gazeteciler Sendikası ile DİSK Basın-İş, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti ve Halkevleri yaptıkları açıklamalarda, cinayeti kınadılar ve Köklü'nün ana akım medyada kalemini ve kişiliğini satmadan çalıştığını, aralarında Bianet, sendika ve yerel haber ağları gibi halkın haber almasının güçlendirilmeye çalışıldığı basın ortamlarında gönüllü olarak çalışmayı tercih ettiği anlatıldı. Nuh Köklü'nün, çalışma yaşamı boyunca, sendikal mücadelede de ön saflarda olduğuna dair yaşamından örnekler verildi. Ölümünün nefret cinayeti olduğu ve bu nefret ortamını yaratanların iktidara egemen olan zihniyet olduğu da belirtildi. [Abo / Solfasol](http://Abo/Solfasol) - Fotoğraflar: Mehmet Onur Yılmaz, Nur Yılmazlar

TMMOB Meydanlarda: İktidarın torba yasayla etkisizleştirmeye çalıştığı TMMOB, binlerce üyesiyle olağanüstü genel kurulunu topladı. Türkiye'nin dört bir yanından Ankara'ya gelen mimar ve mühendisler TMMOB'un teslim olmayacağını haykırdı.

AKP, muhalefete izin vermek istemiyor, TMMOB'u yok etmek istiyor.

TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğanlı, AKP'nin kendi önünde en büyük engellerden biri olan TMMOB'yi parçalamak için yasa değişikliğini gündeme getirdiğini söyledi. Soğanlı, AKP'nin yeni Türkiye'sinde insanın, emeğin, kadının, gencin, doğanın, çevrenin olmadığını söyledi ve "Laik,

parasız, bilimsel eğitim talebinde bulunmak TMMOB'yi savunmak demektir" dedi. Soğanlı, "Büyük Haziran isyanında kaybettiğimiz Berkinimiz ve yaşları benim kızımın yaşlarında olan bizim çocuklarımız vardı. Onlara eşit, özgür, demokratik bir Türkiye sözünü bir kere daha verdik." dedi.

Yapılan konuşmaların ardından binlerce mimar ve mühendis, hazırlanan sonuç bildirgesini açıklamak için Necatibey

Caddesi'nden Güvenpark'a yürüyüşe geçti. TMMOB'liler yol boyunca 'Hırsız, katil AKP', 'AKP yasası al başına çal' sloganları attı. TMMOB/Abo/Solfasol

"O iyi insanlar, o güzel atlara bindiler çekip gittiler..."
Yaşar Kemal

Merhaba Yaşar Kemal

Burcu Cura

İstanbul ayaz. Kış güneşi batmak üzere. Çapa-Tıp Fakültesi'nin girişindeyiz. Yanımda liseden arkadaşım Merve var. Bana yabancı ve soğuk gelen hastaneye girerken tedirgin oluyorum. İçimi bir huzursuzluk kaplıyor. Merve ise beyaz önlüğünün içinde bir o kadar rahat. Bu sene tıptan mezun olduktan sonra ömrü hastanelerde geçecek, durumuna şimdiden alışmış...

Biraz sonra girişte, Zülfü Livaneli'yi duyuyoruz. Gür sesi hastanenin gürültüsünü bastırıyor, koridoru inletiyor. Ustayı görmeye gelen bir ziyaretçiyi uğurluyor kapıda. Üzgün değil; aksine umut dolu bir sesi var. Sanki karşısındakine güzel, mutlu bir şeyler anlatıyor gibi... Yanına gidip de sormak istiyorum: "Her şey yolunda değil mi? Yakında çıkacak mı hastaneden? Belki bir roman daha yazar ya da belki röportaja geri döner?" Ama ya iyi değil derse... Yanıtlardan korkuyorum. Tüm bunları sormak yerine ağızımdan başka bir şey çıkıyor: "Geçmiş olsun"...

Çapa'nın eski, çökecekmiş gibi duran merdivenlerinden yavaş yavaş aşağı iniyoruz. Yoğun bakım en alt katta. Yaşar Kemal'in bu köhne duvarlı, mütevazı devlet hastanesinde tedavi görmesi eminim ki kendi tembihi. Yazılarında, romanlarında halkın yanında olan Yaşar Kemal, burada da halkın tam içinde. Tüm çıplaklığıyla bize bir hikaye anlatmak istiyor.

Uzun, upuzun, sonsuza giden bir koridorun sonundaki odada yatıyor. Kapısında güvenlik var. İçeri girmemize izin vermiyorlar. Son günlerde yanına yalnız hayat arkadaşı Ayşe Hanım'ın girmesine izin veriyorlarmış. Merve anlamadığım bir dille doktor arkadaşlarıyla konuşuyor. Sonra da bana dönüp "Üzülme, bu halde görsen daha çok üzülecektin" diyor. İçimden bir şeyler kopup gidiyor...

Kapıda, taburenin üzerinde duran deftere bir şeyler yazmak için elime alıyorum. Güvenlik anlatmaya başlıyorum:

"Çukurova'dan gelen de var, Ankara'dan gelen siyasetçiler de... Ziyaretçileri hep geri çevirdik ama defterler dolup taşı." Bu esnada defterde yazılanlara gözüm takılıyor: "Hiç 'Bey' lafını kabullenmezdin, hep 'Ağabey' dedirtirdin kendine"

İndiğimiz merdivenleri, tekrar çıkmaya başlıyoruz. Bu esnada Ayşe Hanım da diğer taraftan merdiven korkuluklarına tutunarak aşağı iniyor. Arkasından birkaç kez sesleniyoruz duymuyor. Biraz sonra dalgın kafasını kaldırıp bize bakıyor, göz göze geliyoruz. Gözlerinde yorgunluk ve hüzün var... Uzun uzun bakıyor bize ya da bana uzun bakıyor. Zaman kavramı bir an yok oluyor. Hayatım boyunca unutamayacağım bir an bu. Ayşe Hanım çaresizce, giden hayat arkadaşının ardından bakıyor...

Hastaneden çıkarken artık emin oluyorum. Asla "merhaba" diyemeyeceğim Yaşar Kemal'e...

Ne Güzel Suçluyuz Biz Hepimiz!*

Nefin Pera

"Ölüyorum,
annem bana hiç kızmıyor."
umay umay

Özgürsün. özgürsün güzelim. Ama yine de değilsin. Çünkü basbayağı kızkardeşimsin sen benim.

Merhaba güzelim,

Sana merhaba'dan başka ne yazabilirim? Sana ne yazabilirim, ne yazayım sana... Aslında tercih ederim ki, beni hiç duyma. Hesapladım, her yıl Kıbrıs toprağı kadar yaşama sevinci ömrümüzden kayıp gidiyor. Bunu bilmek ne işine yarayacak örneğin? Ama küsme de, küsmeni hiç istemem; hiçbir şeye küsme. Ölebilirsin ama küsme.

Şüphesiz ki biz seninle başka ana babaların çocuklarıyız. Ama beri yandan benim güzelim; sen, basbayağı kızkardeşimsin benim. Masum olup olmayışının zerre kadar ilgisi yok konumuzla. Biçimsiz sokaklarımızda uçuşan fotoğraflarını indirsinler zaten aşağı. Zararsız bir akşamüstü gezmesine çıktığın için; anneni, eve geç gideceğinden haberdar ettiğin için;

-işte buna benzer bağızı şeyler sağolsun-

bir suçun yok senin. Suçsuz bulundun ve elbette, kanı damarından akan hiçbir insan evladı, içine sindiremez bu yaşananı. Uçkura Kâbe edilmiş bir 'hazreti etek' açıkta bırakmadığı için bacaklarını o gece..., cinselliği tanımadığı varsayılan genç kızlığının hatrına, suçsuzsun. Fırlat kepini sokakların biçimsizliğinden ağır. Mezun edeceğiz seni. Seni, bu ayıplı kadınlığımızın kısa konukluğundan mezun edeceğiz. Ellerimize kan yakıp, saçlarımıza kan yakıp, -küsme yok, küsme!- küsmeden, fakat ölmek serbest,

-küsmeyen fakat ölmeyen de çalışarak-

seni mezun edeceğiz. Gelinliğimizi tutan, -yoksa bütün o beyazlık puf diye dağılır- gelinliğimizi zar zor bir arada tutan korku kuşağıımızdan.

Yazgıları, zayıf kolları gibi sokakta birbirine degen, birbirinin yerinde olmayışı ancak bir tesadüfle açıklanabilen iki ruhtan biri: Sen ve ben. Ben ve sen. Özgürsün ama değilsin hem. Çünkü ben henüz özgürleşmedim. Sen edebinle öldün ama ben edepsiz bir yaşam süremeyeceğim. Yaşamamızda bir mümkünat bulunmuyor güzelim. 'Elalem' var bir kere; onunla sevişiyoruz, onunla gidiyoruz çişe. Yaşamamız ayıplanıyor evet, fakat pembe masumiyet karinemizde ölmemizde bir beis yokmuş. Ölüyormuşuz, annemiz bize hiç kızmıyormuş.

İnsanların sokaklara kendi biçimlerini verdikleri amorf zamanların birinde, üzerine kar yağınca bile güzelleşmeyen bir yerinde kentin, sen kepini fırlatıyorsun; bütün biçimler kendini fırlatıyor sokaktan boyulu. Hepimiz kendimizi fırlatıyoruz senin oturduğun minibüse. Niye; çünkü empati yapacağız. Öyle ya; kendi kızımızın, kendi bacımızın, kendi anamızın başına geldiğini düşünmeden anlayamazmışız. Bir an için kendi başımıza geldiğini varsaymazsak sana olanı, kafi derecede kahrolamazmışız. Kahrolamazlar güzelim. Bunun için, ne olduklarını hatırlamaları gerekiyor önce. Örneğin solcu olduklarını, böylece hainliği bir kez daha kanıtlanan bir ülkücüdür tecavüzcü. Ya da elbette imanlı olduklarını., bu sayede güven içinde emanet edilebiliriz hastalıklı erkekliğin gizlenmiş çeşitli türlerine. Falancaların matemine benzemesin diye matemleri,-çünkü aynı dilde yas tutamayız ya biz- kıçlarından kendi üzülme biçimlerini uyduracaklar. Uydursunlar. Medyanın, senin bedenini bile nasıl pornografikleştirdiğini

-bunu söylemek, başka şeyleri söylemeye yeğ diye tabi-

belli ki ilk kez, hatırlayacaklar.

Hatırlamaları, bırak hatırlasınlar... Öyle tek tek değil, "Anadolu Partisi Ankara İl Başkanlığını temsilen" seni anmaya geldiklerini. Altına dizildikleri kocaman pankarta tutunarak yürüyecekler. Bana ne güzelim.... bana ne...! Demokratik Kadın Hareketi'nin eylem izleyen erkekleri kovalayan megafonundan, -allah kahretsin- CHP'nin gençlik kollarından... Bana ne!

Ama dur, elleme! Hatırlaya hatırlaya, soya soya geriye doğru kat kat giydikleri kim'lerceyi -bir şans var- umut var, ulaşabilirler -mi- kendilerine.

Ah benim güzelim, izleme bizi artık. Çünkü insan kendi düşüncesini bile izleyemiyor. Kendine bile mesafesi yok insanın, kendi gerçeklerini herkesin gerçekleri zannediyor. İzlemek bir anlama çabasıdır ya hani, senin bakışında da hala bir bekleyiş var sevgili güzelim. Yeni bir şeyler söylenir mi, diye umuyorsun. Anlamak için değil, anlatmak için izliyorsun. İzleme beni güzelim; gece vakti sokakta oturuyoruz diye, birazdan göz altına alacaklar hepimizi. Polis bizi götürmezse, "anaların öfkesi boğacakmış bütün kadın katillerini", öyle bağırmadılar mı az önce? Susmuşum ben gerçi. Pipilerini keseceğiz bütün etek giyen İskoç erkeklerinin. Ben kenarda duruyorum ama, yok katiyen bırakmayacaklar hemen öyle. Daha adamları asacağız; okumayı sökeceğiz, bilim adamı -tövbehâşâ- bilim kadını olacağız. Hay Kıbrıs toprağının altında kalayım, 'bilim insanı'yımış o.

Bırakmayacaklar, bırakmasınlar. Ben eve gideceğim.

Ama izin ver, Güvenpark'ı bu bir sürü kim'e bırakmadan, ben de şu kızkardeşliğimizi fırlatıp; sana hiçbir kim'siz bakayım. Bütün bizi, bütün bizi, -ağlamak yok- allah kahretsin.. .bütün bizi tanımlamak için çıldıran -bu çeşitli suratlı- bu acayip mahlukatımı soyayım. Merhaba diyeyim sana. Sana merhaba'dan başka ne yazabilirim?

Fotoğraf: Can Mengilibörü

Suçsuz ve güzelsin güzelim. Güzel ve ölüsün. Bu yüzden daha çok astılar ya uçuşan fotoğraflarını her yana. İndirsinler. Güzel olmasan da, 'güzelim' derdim zaten ben sana. Sokaklarımız ne biçimsiz.

* bir sevgi soysal şiiri

ve Özgecan

Özgecan'ın gözlerindeki haziranı gördün mü?
yüreklerdeki mührü söken

ve Özgecan...
gözlerinde yanan
kahrolan; insan-

özgecan
özgecan
özgecan...

Serdar Koç
(2 Mart 2015, saat; 22.30,
Ankara, Hazarevi)

İktidar, İç Güvenlik Paketini Her Ne Pahasına Olursa Olsun Çıkartmak İçin Her Yola Başvuruyor:

İnsan Hakları İzleme Örgütü, tartışmalı iç güvenlik paketinin etkilerini anlatırken, yargının görevlerinin yürütmenin atadığı mülki amirlere devredildiğini, polis yetkilerinin artırıldığını, gösterilerde polisin zaten şiddet kullandığını, bu yasadan sonra Türkiye'de artık barışçı gösteri yapmanın mümkün olmadığını, polis şiddetiyle ölümlerin artacağını ve zaten şu anda şiddet kullandığı için cezasız kalan polisleri yargı önüne bile çıkartmanın mümkün olmayacağını, hak ihlallerinin çok büyük ölçüde artacağını anlattı.

Financial Times gazetesinde çıkan bir yazı ise, Meclis gündemine gelen iç güvenlik paketi vesilesi ile Türkiye'de Cumhurbaşkanı **Tayyip Erdoğan**

Geçtiğimiz Şubat ayında da Cumhurbaşkanı Erdoğan'a hakaret suçlamasıyla başlayan gözaltılar hızla devam ettirildi.

ÖDP Tokat İl Başkanı'nın ardından, ÖDP Manisa İl Başkanı da Erdoğan'a hakaret suçlamasıyla evinden gözaltına alındı. Aynı şekilde Edirne ve Gebze'de de Cumhurbaşkanı'na hakaret suçlaması ile gözaltına alınanlar oldu. Daha önce de Adana'da bir üniversite öğrencisi ile Konya'da bir lise öğrencisi gözaltına alınmıştı. AKP eski milletvekili Fevzi İşbaşı, Türkiye eski güzeli Merve Büyüksaraç cumhurbaşkanına hakaretten suçlandılar, kimileri gözaltına alındı, yargılandı. Aralarında Independent, Financial Times, NY Times vb. gibi gazeteler, Türkiye'deki bu gelişmeleri, devlet yönetiminin otoriterleşmesi için güçlü emareler olarak gösteriyorlar. **Abo/Solfasol**

yönetiminin otoriterleşmesi üzerine yazılmış. Yazıda Erdoğan'ın başkanlık hevesinin ve İŞİD'i destekleyen tavırlarının ülkenin saygınlığını azalttığına vurgu yapılıyor.

İç güvenlik yasa tasarısı görüşülürken Meclis'te iktidar milletvekilleri, muhalefet milletvekillerine şiddet kullanması, Pervin Buldan, Sabahat Tuncel, Musa Çam, Orhan Düzgün, Sezgin Tanrıkulu, Ertuğrul Kürkçü'nün iteklenmesi, yumruklanması, tartaklanması hatta kaburgalarının kırılması da gündeme geldi. Özellikle Meclis'te daha önce de şiddet kullanan AKP milletvekili Oktay Saral'ın öncülüğünde saldırgan tutum, muhalefet tarafından protesto ediliyor.

İç güvenlik paketinin iktidar milletvekillerinin oylarıyla kabul ediyor olması, DİSK, KESK, TMMOB, Barolar Birliği, TTB ve birçok demokratik kitle örgütü tarafından protesto ediliyor. Tüm yurttan arkaya protesto gösterileri yapılıyor. Geçtiğimiz ay, avukatlar büyük bir kalabalıkla Meclise yürüdü. Meslek örgütleri ve sendikalar, Meclis kapısında protesto gösterileri yaptılar.

Ankara'da Yüksel Caddesi'nde bulunan İnsan Hakları Heykeli'nin önünde bir araya gelen çok sayıda emek örgütü, siyasi parti ve demokratik kitle örgütü üyeleri buradan AKP Ankara İl Binası'na yürüdü. Gösterilerde polis şiddet kullanmaktan kaçınıyor.

Güvenlik Paketindeki antidemokratik maddeler, sadece muhalefetteki partiler ya da sokaklardaki kalabalıklar tarafından değil, AKP içindeki daha uzlaşmacı isimler tarafından da eleştiriliyor. 11. Cumhurbaşkanı **Abdullah Gül**, hükümetin İç Güvenlik Paketi'ni yeniden gözden geçirmesi gerektiğini söyledi. Gazetecilerin sorularını yanıtlayan Abdullah Gül, paketin gözden geçirilmesi gerektiğini söyledi. Sorulan soru üzerine Erdoğan'ın başkanlık dayatmasını da eleştirdi ve muhakkak kuvvetler ayrılığı ilkesinin gözetilmesi gerektiğine vurgu yaptı. **Gazeteler/Abo/Solfasol**

Cumhurbaşkanı meydanlarda AKP için 400 milletvekili istedi.

Anayasada tarafsız olduğu yazılan cumhurbaşkanı, Elazığ'da yaptığı konuşmada AKP için 400 milletvekili istedi. Cumhurbaşkanı, Türk tipi başkanlık istiyor. Bu başkanlık rüyası ancak anayasayı değiştirecek çoğunluğa sahip AKP eliyle mümkün.

HDP'ye saldırıların ardında AK bir elin karanlık tezgahı var!

Ege Üniversitesi'ndeki çatışmada öldürülen MHP'li gencin ölümünde karanlık oyunlar var.

AKP'nin 400 milletvekili çıkartma rüyası için, HDP Eş Başkanı Demirtaş da, AKP'nin 400 milletvekili çıkartabilmesi için tek yolun HDP ve MHP'yi meclis dışından bırakmak olduğunu ve bunun için de HDP ile MHP'yi çatıştırmaya planları yapıldığını belirtti. Ege Üniversitesi'nde öldürülen Fırat Yılmaz Çakıroğlu'nun da insan evladı olduğunu ve Çakıroğlu'nun öldürülmesi olayında karanlık taraflar olduğunu söyledi. Bu karanlık planları yapanların kimler olduğu sorusuna ise karanlık tarafta "AK bir el" olduğuna işaret ederek, çatışmacı ortamının hazırlayıcısının AKP olduğunu ima etti.

Nitekim, HDP'nin seçim çalışmaları bir çok ilde engellenmeye çalışılıyor ve seçim büroları, ilçe teşkilatları saldırıya uğruyor. Geçtiğimiz ay içinde Ankara DTCF, Ankara Sincan, Eskişehir Alpu, İstanbul Bahçelievler dahil olmak üzere çoğu Ege ve Karadeniz'de olmak üzere HDP bileşenlerine saldırılar arttı. İktidar, HDP ve MHP'yi çatışmacı tarafta göstermek üzere provokasyonları mı destekliyor, kuşkuları artıyor... **Gazeteler/Abo/Solfasol**

Erdoğan, Merkez Başkanını hedef alıyor, ülke ekonomisi, hop oturup hop kalkıyor:

Erdoğan, faizleri 0,5 puan düşürmesine rağmen bir kez daha Erdem Başçı'yı eleştirdi. Dolar yine yükseldi, göstergeler bozuldu. Cumhurbaşkanı'nın ve çevresindeki ekibin bu saldırıları, sanayicileri korkutuyor. Ankara Sanayi Odası Başkanı (ASO) Nurettin Özdebir, Erdoğan'ın Merkez Bankası'nı hedef almasını eleştirdi.

Özdebir, "Söylenecik bir şey varsa, makamına çağırır, konuşur." diyerek basın üzerinden uyarı yapılmasının kurları yükseltici olduğunu söyledi. Özdebir, "Son 3 yıldır Türkiye büyüme hikayesini kaybetmeye başladı. O nedenle Merkez Bankası'nın faiz indiriminden daha önemlisi Türkiye'nin yatırım ihtiyacı ve yatırım yapılabilir ülke özelliğini devam ettirmesi. Yaratılan gerginliklerle Türkiye'nin büyüme performansı düştü. Türkiye'ye döviz girişi de azaldı. Büyüme hikayesini yeniden yaratmamız lazım. Hepimiz konuşuyoruz. Biz konuştukça Merkez Bankası'nın işi zorlaşıyor. Çok zor bir coğrafyada yaşıyoruz. Piyasalar çok sık. Çabuk manüple ediliyor" yanıtını verdi. Ve Türkiye'de iş yapmanın zorlaştığından yakındı. **ASO/Abo/Solfasol**

1978'de "Bahçelievler Katliamı"nda öldürülen 7 TİP'li öğrencinin, 7 kez idama mahkum edilen katillerinin tamamı, cezalarını tamamlamadan salıverildiler.

Geçtiğimiz Şubat ayında Bahçelievler Katliamında 7 kez idama mahkum edilen Haluk Kırcı da serbest bırakıldı. Bu katliama katıldığı için hüküm giyen Ünal Osmanağaoğlu'nun (aynı zamanda Sendikacı Kemal Türkler'in de katili idi), AİHM'de adil yargılanmadığına ilişkin açtığı dava dolayısıyla Ankara 3. Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmaya devam edildi. Görüşülen davada katillerden Ercüment Gedikli dinlendi. Gedikli, ifadesinde Müdahil Avukatlara sataştı. Ercüment Gedikli, AKP'nin "adalet reform"undan yararlanılarak salıverilmişti. Böylece Bahçelievler Katliamının 7 kere idamla hüküm giymiş suçlularının tamamı cezalarını tamamlamadan salıverilmiş oldular. Bahçelievler Katliamı davası, 1980 öncesi sayıları 5bini aşan siyasi cinayetler içinde mahkemede sonuçlanan nadir davalardan biriydi. Uzun süren mahkeme süreci katillerin idamla cezalandırılmasıyla sonuçlanmasına rağmen, sistem, katilleri salıverdi. **Abo/Solfasol**

Ceberrut devlet, haklarını talep eden emekçileri cezalandırıyor.

Ankara Vergi Dairesi Başkanlığı ve Yeğenbey Vergi Dairesi'nin Ulus merkezden Çukurambar'a taşınmasına karar verildi. Vergi Dairelerinde çalışan kamu emekçileri, bu taşınma ile ulaşım sorunu yaşayacaklarını, bu sorunun servis ya da kira yardımıyla çözülebileceğini dile getirdiler. Ancak idare, bu isteklere kulaklarını kapattığı gibi, bu isteklerde bulunan BES – Büro Emekçileri Sendikası üyesi emekçileri de soruşturma ve işten çıkartmayla tehdit ediyor. BES üyeleri bu durumu protesto ediyor. **BES/Abo/Solfasol**

Haziran Direnişinde, sokakta polis şiddeti ile yaralananlara sağlık hizmeti verdiği için suçlanan Ankaralı hekimlerin davası, mahkeme heyeti tarafından, sağlık hizmetinin insanlık görevi olduğu hatırlatılarak red edildi.

Gezi Direnişinde sokaktakilere gönüllü sağlık hizmeti veren Ankara Tabip Odası üyesi sağlık emekçilerine Sağlık Bakanlığı'nın "kaçak hizmet" gerekçesiyle yaptığı suç duyurusu sonucu açılan dava, hekimlerin kaçak hizmet vermediklerini ve insani görevlerini yaptıkları tescil edilerek, Ankara 23. Sulh Hukuk Mahkemesi tarafından red edildi.

Davada Tabipler Birliği'ne destek olmak üzere, CHP ve HDP vekilleri, Barolar Birliği, TMMOB, Halkevleri, İnsan Hakları Derneği Başkanları ile yurt dışından çeşitli insani yardım ve sağlık örgütleri temsilcileri ve birçok tıp öğrencisi de Ankara Adliyesi'ne geldi.

Ve insanlık yararına yapılan hekimliğin dava konusu yapılması protesto edildi. ATO/Abo/Solfasol

Mimarlar Odası: "Gökçek, Bilimsel Bilgiden Uzak"

TMMOB Mimarlar Odası Ankara Şubesi Kent İzleme Merkezi, Melih Gökçek'in İmrahor Vadisi ile ilgili bilgiden yoksun meydan okumasına panelle yanıt verdi. Panele Mimarlar Odası Ankara Şube Başkanı Tezcan Karakuş Candan, AÜ. eski Rektörü Cemal Taluğ, Profesör Yalçın Memlük, Orman Mühendisi Ahmet Demirtaş, Şehir Plancısı Dr. Zafer Şahin, Mimar ve Ulaşım Uzmanı Erhan Öncü katıldı. Kanal Ankara projesinin masaya yatırıldığı panelde bilim insanları ve uzmanlar, İmrahor Vadisi'nde başlatılacak yapılaşmanın zararlarını anlattı. **MO/Abo/Solfasol**

AKP'nin eğitimi gericileştirme politikalarına karşı Türkiye genelinde öğrenciler ve veliler, bilimsel, demokratik, laik, anadilinde eğitim için boykot ve greve gitti...

AKP'nin eğitimi gericileştirme politikalarına karşı 8 Şubat'ta Alevi örgütleri ve Eğitim-Sen'in çağrısı ile yapılan laik, bilimsel, anadilinde eğitim mitinginin ardından, 13 Şubat'ta eğitim boykotu gerçekleştirildi. Eğitim-Sen, Alevi örgütleri, sosyalistlerin çağrısını yaptığı ve örgütlediği boykot ülke geneline yayıldı.

Polis baskısı altında sürdürülen boykotta, Ankara'da özellikle Dikmen ve Mamak'taki okullar boykota yoğun olarak katıldı. İzmir'de boykot öncesi polis, birçok göstericiyi gözaltına aldı. Boykot sırasında Ankara, İstanbul, Eskişehir, İzmir'de polis göstericilere saldırdı. Polis saldırılarına karşın Diyarbakır, Samsun, Mersin, Çanakkale, Kastamonu, Hatay, Antalya, Kayseri, Konya ve daha birçok şehirde boykota yaygın bir katılım oldu. Kürt bölgelerinde boykotta en çok "isyan, boykot, serhildan" sloganı atıldı. Sendika.org/Abo/Solfasol

Büyükşehir ile Başkentgaz Çekişmesinde Olan Ankaralı Tüketicilere Oluyor...

Başkentgaz'ın Torunlar Enerji'ye devri sonrasında Büyükşehir Belediyesi ile Torunlar Enerji arasında gaz kotası ve sayaç pili ile başlayan çekişme bu kez, tüketicilerin ön ödemeli doğalgaz sayaçları için ödedikleri 300 dolarlık bedelin güvence bedeli mi, sayaç bedeli mi olduğu konusunda yeniden alevlendi. Başkentgaz yetkilileri, söz konusu bedelin 1996 yılında alınan 'Büyükşehir Belediyesi İdari Encümen' kararına göre 'geri ödenmemek' üzere verildiğini iddia ederek kararı "300 dolar güvence bedeli de, sayaç bedeli de değildir" başlıklı afişi ile bina girişlerine asmaya başlarken, Büyükşehir Belediyesi de karşı atağa geçerek "Vatandaşların yeniden sayaç alması kanuni değil, hem Savcılığa hem de EPDK'ya şikayet edin" açıklaması

yapıyor. EPDK ise yaşanan tartışma ile ilgili olarak geçtiğimiz günlerde, ön ödemeli (kartlı) doğalgaz sayaçlarında meydana gelen arızalar nedeniyle vatandaşların sayaç değişimine zorlanamayacağı açıklaması yapmıştı.

Başkentgazın, ön ödemeli sayaçtan mekanik sayaca geçmek isteyen ya da Başkentgaz tarafından sayacı değiştirilen hanelerde, söz konusu bedelin tahsili için tüketiciyi mağdur eden uygulamalara yönelmeye başladığı belirtiliyor. Tüketicilerin adli ve idari makamlara şikayetleri ise henüz bir sonuç vermezken, Büyükşehir Belediyesi ile Torunlar Enerji arasında başlayan propaganda atağında mağdur yine, başvurularından sonuç alamayan ve kış ortasında doğalgaz ihtiyacını karşılayamaz halen gelen Ankaralı tüketiciler oluyor.

Bilindiği üzere Ankaralıların doğalgaz ihtiyacı, 1929-1988 yılları arasında Güvercinlik ve Maltepe havagazı fabrikalarından temin edilen gazdan karşılanırken, 1988 yılında önce Büyükşehir Belediyesi ve EGO Genel Müdürlüğü'ne, ardından da 2007 yılında çıkarılan 5669 Sayılı Kanunla Başkent Doğalgaz Dağıtım A.Ş. (BAŞKENTGAZ) devredilmiş, 31 Mayıs 2013 tarihinde Torunlar Enerji ile imzalanan hisse devir sözleşmesi ile özelleştirilmişti.

1996 Yılında Alınan Encümen Kararı'ndan...

- ...
  - c) Yeni abone olan bütün abonelerden her bağımsız daire ve dükkanlar için, daire sayısı belli olmayan, kurum, işyeri, kuruluş, han, hamam, fırın, iş merkezi gibi abonelerden 300 Dolar abonelik ücretinin alınması.
  - d) Borçtan, isimsizlikten mekanik sayaç sökülün bütün abonelerden yeniden aboneleri olmaları halinde kartlı sayaça geçirilerek 300 Dolar abonelik ücreti alınması.
  - e) Abonelik ücretinin her ayın 1. iş günü T.C. Merkez Bankası döviz satış kuru üzerinden TL'ye çevrilerek o ayın bitimine kadar geçerli olması.
  - f) Abonelerden alınan bu abonelik ücretinin her ne şekilde olursa olsun iadesinin yapılmaması, devredilmesinin müsaadesine.
  - g) Kazan abonelikleri için abonelik ücretinin ekli listede görüleceği üzere proje üzerindeki kullanma yükü dikkate alınarak çıkacak daire sayısına göre alınması.
  - h) Abonenin mekanik sistemden elektronik sisteme geçilmesi talebi veya kurumun dönüşüm yapması halinde yeni abonelik şartları uygulanması.
  - i) Bu uygulamanın 15 Mayıs 1996 tarihinden itibaren yürürlüğe girmesine ve Merkez Bankası'nın 14 Mayıs 1996 tarihli USA dolarının döviz satış kurunun TL'ye çevrilmiş şekli ile başlanması uygun görülerek, durumun Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı'nın onaylarına sunulması oybirliği ile kararlaştırıldı.
- Emre Baturay Altınok / Solfasol**

Solfasol Ocak 2015 Sayısında Yayımlanan Açık Mektuba Cevap

03.02.2015 - Ankara

Aşağıda okuyacağınız mektup, Solfasol'un Ocak sayısında, Türkiye Ormanlılar Derneği'ne hitaben Yeni Sahne İnisiyatifi içinde ve çevresinde yer alan yüzlerce kişinin imzası ile yayımlanan 'açık mektup'a cevaben, Türkiye Ormanlılar Derneği Başkanı Sayın Fevzi Kaleli imzası ile gönderildi.

2006 yılında, Yeni Sahne'nin yıkılmaması için verilen mücadelenin içinde yer alanların cevaben gelen mektuba dair olası pek çok itirazı ve söyleyecek çok sözü olacaktır. Ama açık mektuba imza koyanların en azından doğruları duymaya hakkı vardı. Oysa gelen cevap pek çok konuda doğruları söylemiyor. Size, cevabi mektuptaki tezlerin sağlamlığı ilgili genel bir fikir vermesi açısından bir örnek vermekle yetinelim. Türkiye Ormanlılar Derneği mektupta iddia edildiği gibi sadece üye aidatları ile geçinen bir kurum değildir. Herhangi bir internet arama motoruna "ormanlılar derneği rixos" yazarsanız bunu siz de görebilirsiniz.

Her şeye rağmen, Ocak sayımızda yayımladığımız açık mektup ve cevaben yazılan metin yanyana konarak okunduğunda okuyucularımıza konu ile ilgili doğru değerlendirme yapma imkanı yaratabileceğini umuyoruz.

Mehmet Onur Yılmaz

Türkiye Ormanlılar Derneği 26 Aralık 1924 yılında "Orman Mekteb-i Alisi Mezunları Cemiyeti" adıyla İstanbul'da kurulmuştur. 1936 yılında ise adı "Türkiye Ormanlılar Cemiyeti" olarak değiştirilerek merkezi Ankara'ya taşınmıştır. İlk yıllarında Ulus semtinde Bolulular Oteli dernek merkezi olarak hizmet verdikten sonra 1949 yılının Ocak ayında üyelerimizin kendi imkan ve fedakarlıklar ile bugünkü dernek binamızın bulunduğu arsa üzerinde iki katlı bahçeli ev satın alınarak, dernek merkezi buraya taşınmıştır. 1951 yılında Bakanlar Kurulu karar ile Kamu Yararına Çalışan Dernekler statüsüne alınmıştır. 1952 yılında iki katlı bahçeli ev yıkılarak 953 m²'lik alanın 200 m²'lik kısmına Yeni Sahnenin de olduğu bina 1956 yılında tamamlanarak hizmet vermeye başlamıştır. 1960 yılında ise Yeni Sahne perdelerini dernek binamızda açmıştır.

Derneğimiz Türkiye Cumhuriyeti tarihindeki en eski ikinci sivil toplum örgütü olup, Türkiye Mimar ve Mühendis Odaları Birliği TMMOB'nin kurulmasında öncülük etmiş çağdaş ve köklü kurumlardan birisidir.

Türkiye Ormanlılar Derneği'nin yeni bina yapımı konusu, 1971 yılında sadece bu konuya ilişkin Olağanüstü Genel Kurul toplantısı ile başlatılmış, iki yıl boyunca üyelerden bağışlar toplanmış daha sonra oluşan olumsuzluklar nedeniyle 1985 yıllarına kadar ertelenmiştir. 2002 yılında yapılan Olağanüstü Genel Kurul toplantısında binanın yenilenmesi için yeni seçilecek Yönetim Kuruluna tam yetki verilmiştir. Yeni yapılacak binanın bir han olarak değil bir kültür sitesi olarak düzenlenmesi 12 Kasım 2005 yılında yapılan Olağanüstü Genel Kurul toplantı kısmında görüşülerek üyelerce kabul görmüştür.

1956 yılında inşa edilmiş ve o günkü haliyle doğal ömrünü tamamlamış, ısıtma, aydınlatma, su ve sıhhi donanımı çürümüş, sağlık koşulları yetersiz, kullanım alanı dar, bakım onanm giderleri dernek olanakları ile karşılanamaz halde olan, onanmı yenilenmesinden pahalı duruma gelmiş binamız; Mimarlar Odası Ankara Şubesi, KORDER(Koruma ve Restorasyon Uzmanları Derneği). Şehir Plancılar Odası gibi bazı kuruluşlarca yıkılmasına gerek olmadan yeni bir proje ile restore edilebileceği önerilmiş ve bu restorasyonun maliyetinin o günkü rakamsal ifade ile yaklaşık 2,5 trilyon lira olduğunu öngörmüşlerdir. Bu maliyetin her hangi bir kaynak ve destek gösterilmeden dernek tarafından karşılanması istenmiştir. 1500 yakın üyesi bulunan ve tek geliri üye aidatları ile ayakta durmaya çalışan başka geliri olmayan derneğimizin böyle bir mali küflete sahip projeyi uygulaması mümkün değildir.

Kent belleğinde önemli yeri olan 10.000'den fazla kere perde açmış, 300'ün üzerinde oyuna, birçok ulusal ve uluslararası festivale ve etkinliğe ev sahipliği yapmış, binamızla özdeşleşen Yeni Sahnenin ve merkez binamızın yenilenmesi teklifleri Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü'ne defalarca iletilmiştir. Ancak ilgili yönetimler konuya gerekli duyarlılığı göstermeyip 2002 yılında Yeni Sahne içinde bir takım tadilat yapmış sonrasında Çayyolu'na tiyatroların taşınacağı yeni bir bina yapılacağını dernek binasında kalma gereği duymadıkları dile getirmişlerdir. 46 yıl boyunca kuruluş amacımız dışında sanata, sanatçıya ve cumhuriyetimizi temsil eden her türlü kültürel faaliyetlere katkı sağlamış bir dernek olarak Yeni Sahne tiyatrosu için Devlet Tiyatrosu Müdürlüğünden hiçbir çıkar ilişkisi gütmeyen kucak açıp sadece temsili bir kira olarak duyarlılığımızı gösterdiğimiz biliyoruz. Gerek Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğüne, gerekse Ankara Tiyatroları Müdürlüğüne, Yeni Sahne ve Merkez binamızın yenilenerek Yeni Sahnenin yapılacak yeni binada da olması yönünde teklifimiz iletilmiştir. Dernek binamız ön cephesine adına yakışır, çağdaş, düzgün, temiz bir ortamda derneğimiz eskiden olduğu gibi yeni binasında da tiyatroya yer vermekten, tiyatroların tekrar kiracımız olmasından onur duyacağımızı astığımız "YENİ SAHNE YENİLENSİN söz veriyoruz buraya yeni bir sahne yapacağız" afişi ile kamuoyunun bilgisine sunmuştuk. Dönemin Genel Müdürü ve diğer bürokratların Çayyolu'nda yapılacak yeni yerleşkeye taşınacaklarını ve böyle bir teklifi değerlendiremeyeceklerini iletip Yeni Sahnenin yapılacak binada bulunması ile ilgili hiçbir resmi talepleri olmamıştır. Dernek olarak Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğüne "bina yenilene kadar Yeni Sahnenin Kızılay'da bir yerde (örneğin İnşaat Mühendisleri Odası satın alınan Derya Sinemasında) faaliyetlerine devam etmesi sonra yeni bina tamamlanınca yapılacak olan çağdaş modern temiz bir salonda yeni binada faaliyet gösterebileceği vb. birçok önerilerimize asla olumlu bakmamışlardır. Ancak kamuoyundan gelen tepkiler sonrasında tepkilerin yönünü saptırmak adına sonradan hukuksuz olarak tahliye işlemlerini engellemeye çalışmış ve Derneğimize hedef yapmışlardır.

Yine kamuoyundan yükselen sesi tamamen siyasi bir şova dönüştürmek ve sempati toplamak gayretlerinde olan zamanın Çankaya Belediye Başkanı binanın belediyece kamulatacığına dair belediye meclis kararını hukuksuz ve görevini kötüye kullanarak engellemeye çalışmış, ancak Türkiye Cumhuriyeti bağımsız yargısı tarafından Derneğimiz haklı görülerek bu hukuksuz engellemeyi ortadan kaldırmıştır.

Neredeyse Cumhuriyetle yaşıt, Kamu Yararına Çalışan Dernekler Statüsünü almış, kurulduğu günden bugüne kadar Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün kurduğu cumhuriyetin tüm değerlerine sahip çıkan, doğaya, çevreye, ormana saygılı ve koruyucu, insana ve insanı var eden yaşatan her türlü gelişime değişime açık, sanata sanatçıya saygı duyan ve 1960 yılında tüm ekonomik sorunlarına rağmen temsili bir kira ile Yeni Sahneye kapılarını açıp Yeni Sahnenin var olmasını 46 yıl sağlayan bir derneğin yaptığı tüm fedakarlıklar göz ardı edilmiştir. Ne acıdır ki, Yeni Sahnenin yeni binada hayatına devam etmesi için yaptığımız tüm olumlu yaklaşımlarımızı yok sayarak geri çeviren ve hiçbir şekilde destek olmayan gerçek sorumlular ortadayken kamuoyuna Yeni Sahneyi rant uğruna yıkan sanat düşmanı olarak lanse edilen Türkiye'nin en eski sivil toplum örgütü olan derneğimiz günah keçisi olarak gösterilmiştir.

Derneğimizin 90. Kuruluş yıl dönümü nedeniyle düzenlediğimiz koruma, etik, sürdürülebilir ve alternatif gelişme konularından oluşan sempozyum ve panellerimizi gelecek kuşaklara yaşanabilir bir dünya bırakmak adına kurulduğumuz günden beri yapmaktayız. Etiğin, onurlu duruşun, kentin, kentlinin, kent hafızasının sanatın ve sanatçının ne olduğunu, nerdeyse yarım asır boyunca Yeni Sahnenin perdelerini açmasına büyük fedakarlıkla katkı koymuş derneğimiz 90 yıllık birikimiyle bir çok kuruluş ve platformdan çok daha iyi bilmektedir.

Mektubunuzdaki hassasiyeti anlayışla karşılıyor, Yeni Sahnenin yeni binamızda olmamasının esas sorumlularını göz ardı ettiğinizi düşünerek üzerimize atılmaya çalışılan bu suçlamaların haksız olduğunu bildiriyoruz.

Fevzi Kaleli
TÜRKİYE ORMANLILAR DERNEĞİ
GENEL BAŞKANI

İç Güvenlik Paketi mi, Fundamental Faşizm mi?

Aydın Şimşek - asimsek68@gmail.com

Bütün topluma aitmiş gibi görünen devlet, aslında daima egemen sınıfın baskı ve denetim aygıtıdır.

Toplumun ayrıcalıklı kesimi ve zenginleri varlıklarını, servetlerini; iktidar ise iktidarını korumak için güvenliğe ve güvenlik hizmetlerine önem verir. Sağlık, eğitim, ulaşım, iş ve benzeri haklar talep eden "düşük gelirli" vatandaş ise yatırım ister.

AKP'nin 2015 bütçesinde savunma ve güvenlik hizmetlerine 58 milyar, sağlık hizmetleri için ise 22 milyar lira ödenek ayrıldığı görülür.

"Bütçe gelirlerini oluşturan toplam vergilerin yüzde 70'ini dolaylı vergiler yoluyla fakirlerin ve düşük gelir gruplarının ödemesine"* rağmen; AKP, neden güvenlik tedbirlerini, vatandaşın sağlığından daha önemli görür?

AKP, toplumun ve tarihin kendisine açmış olduğu krediyi tüketiyor; toplumda rıza üretmediği oranda ise baskıyı seçiyor. Yeni siyaset üretmiyor; eski Türkiye'nin paradigmalarıyla yeni Türkiye'yi temsil ettiğini düşünüyor. Eski Türkiye'nin mağdurlarından olan dindarlar, tarihin şu evresinde AKP ile iktidarı tattılar. Dindarlar, ortak kaderlerini AKP ile iktidarlaştırdılar.

Devlet değil, toplum merkezli referansları olan AKP ile, dindarların kaderi ve yaşamları üzerinde yine "elitler" söz sahibi oldu. AKP ile, dindarların çekmiş olduğu acılar son bulacak, toplumsal özgürlükler alanı genişleyecek, toplumsal "adalet" ve "kalkınma" temel hedef olacaktı. Olmadı!?

Milli irade zırhına bürünen AKP, o milli iradenin tüm taleplerine yabancılaştı; cumhuriyetin defolu tarihine meylederek, tek adam despotizmini adeta "moralizm" ve "mukaddes"lik mertebesinde topluma dayatıyor.

AKP, tüyü bitmemiş çocuğun hakkına sahiplik yapacaktı; hırsız, Müslüman'dan saydı. Müslümanlık AKP sayesinde hırsızların ve yolsuzlukların şemsiyesi oldu.

Türkiye, popülizmin ve faşizmin ikiz kardeşliğine tanıklık ediyor. Bu ülke, hukuku, adaleti gayri meşru olarak varlıklarına armağan eden Müslümanları gördü. Farklılığa, muhalif olmaya tahammül edemeyen Müslümanların (!) insanları iblisleştirerek, yok etmeye durduklarına şahitlik etti. Popülist adamın popülist faşizmi (!) iktidar zorbalarını ve zorbaların "Müslümanlığı" nı alenileştirdi.

Şeytan'ın iktidarı, iktidarın şeytanlaşması; şeytanlaşmanın ve "insan-dışlaşmanın" halleriyle, kibir, iftira ve yalan ile kendinden olmayanı ve kendi gibi düşünmeyi, kendi gibi eylemeyi, "karşı-şeytanlaştırma" yolunu seçen Müslümanlara tanıklık ediyoruz!

Kuran, "Kimse, kimsenin günahından sorumlu değildir" der. Günahkâr bir iktidarın kutsal kitaba aykırı Müslümanlığı var. Yolu sözde Kuran-i

olan AKP'nin ve ona inananların yolsuzluk, adaletsizlik, hırsızlık, eşitsizliklerin mimarı oldukları bir "Müslümanlık" var edildi!

Eşitsizliği ilahi gören ve yoksullara sabır ve şükür telkin eden, mülkün "Allahın olmadığına" şahitlik ettiğimiz bir "Müslümanlık"! yaratılanı yaratanın ötürü sevme bahsinde; sevgisi, iman edenler ve iman etme yolunda olanlarla sınırlı bir "Müslümanlık"!

Said-i Kürdî "Mademki Müslümansınız, o halde bizdensiniz" diyor. Ölmek için Müslüman olmanın yeterli olmadığını belleten ve insanların acılarını döven (Roboski, Gezi, Soma, Ermenek, Afyon, Lice, Cizre'de ve benzeri yaşananlar) ve acıları yarıştıran bir "Müslümanlık"!

Recm, cariyelik, kadına bakış, faiz, mülkiyete biat, çok eşlilik ve benzeri konularda insanlık değerleriyle barışık olmayan, meseleleri kendi dilinde yeniden üreten, modern ulus-devlet örgüsü içinde dilin ve zikrin bu coğrafyada Neo-İŞİD şeklinde can bulduğu ve İŞİD'in suflürlüğünü yapan bir "Müslümanlık"!

AKP toplumda rıza üretmiyor, toplumsal taleplere yanıt veremez durumda. Bu nedenle önleyici tedbirlere başvuruyor. "İç Güvenlik Reformu" ve benzeri uygulamalar, bu halin yansımalarıdır.

Türkiye bu tür uygulamalara aşına bir ülkedir.1980'lerde anti-terör polis birlikleri, "Terörle Mücadele" ve "Özel Harekât Daireleri" kuruluşu, rızaya dayalı uzlaşmacı (polis ile toplum arasındaki gerilimi azaltmayı, iletişim ve ilişki geliştirmeyi önceleyen) polisliği reddeden, orantısız şiddeti ve aşırı "zor"u kutsayan bir polislik anlayışı devreye sokulmuştu.

Bugün yoğun tartışmalara neden olan "İç Güvenlik Paketi" de, toplumun huzur ve güvenini sarsacak, barış ve dayanışma duygularını zedeleyecek içeriğe sahiptir.

17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarının ardından AKP güvenlik alanında düzenlemeler yaparak, "makul şüphe"yi devreye sokan bir "Güvenlik Paketi" ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün yapısını değiştiren yasa tasarısı ile birlikte, tüm güvenlik birimlerini "Güvenlik Bakanlığı" çatısı altında toplamayı hedefleyen bir taslak çalışma hazırladı. AKP, ciddi bir diktatörlük ve otoriterleşme arzusunu, niyetini "kamu düzenini sağlamak" iddiası ile uygulamaya sokmaya çalışıyor.

AKP, bu paketle valilere "olağanüstü" yetkiler vermek istiyor. Toplantı-yürüyüş-gösteri hakkı kısıtlanıyor; maskeli olarak gösterilere katılanlara ağır hapis cezası geliyor; hükümete/iktidara muhalefet etmeye kalkışanlara keyfi ateş, gözaltı, tutuklama ve ağır cezalar öngörülüyor. Güvenlik Paketi'nin "Barış" ve "Müzakere"nin ruhuna aykırı bir tasarıma ve süreci tehdit eden bir kapsama sahip olduğu görülmelidir. Paketin, "OHAL"i geri getirme potansiyeli çok yüksek. Savcıya haber vermeden, polisin insanları 48 saat gözaltında tutacak olmasının, kayıp ve faili meçhullerin yoğun yaşandığı 1990'lı yılların Türkiye'sinin siyasal iklimine davetiye çıkardığı görülmelidir.

Elinde havai fişek, molotof, demir bilye, lastik, çubuk, sopa, taş, demir, sapan taşıyan, yüzlerini kısmen veya tamamen kapatarak toplantı ve yürüyüşlere katılanlar, 2,5 yıldan 4 yıla kadar hapis ile yargılanabilecekler. (Silah bulunduranlara verilen cezanın 2 yıl olduğu düşünüldüğünde paketle hedeflenenin muhalifleri susturmak olduğu açıkça görülmektedir.) Göstericilere karşı polisin müdahalesi yasallaşacak; polis ateş edebilecek, ölüm ve yaralanmalara (yaşadığımızdan beter!) sebep olabilecek. Polis **her daim cezasızlık zırhı ile korunacak**. AK Emniyet oluşturduğu doğrutusunda hazırlandığı aşikâr olan Güvenlik Paketi'yle savcının görevi illerde valilere, ilçelerde ise kaymakamlara veriliyor. Soruşturmanın karartılması, kovuşturmanın önüne geçilmesi, kanıtların yok edilmesi, yeni kanıtlar uydurulması sürecin olağan seyri sayılacak. Kişinin hukuki güvencesi tamamen ortadan kalkacak.

Kolluk amirlerine, hâkim ve savcı kararı olmadan gözaltına alma yetkisi veriliyor. Polis, amirlerinin talimatıyla istediği kişiyi gözaltına alabilecek. Suçun işlenmesi durumunda savcı yetkilidir. Şu anki durumda, suç işlenmeden önce tedbir alma görevi vali ve kaymakamda olmasına rağmen; düzenleme ile suç işlendikten sonraki görev de valiye veriliyor. Savcı devreden çıkarılıyor. Vali toplumsal olayların yoğunluğuna bağlı olarak, Anayasa'nın 120. Maddesi'ne aykırı olarak "OHAL" ilan edebilecek. Eğer olaylar birden fazla ilde meydana gelirse, İçişleri Bakanı OHAL ilan edebilecek.

Polisin hâkim kararı olmadan üst, eşya ve araç arama yetkisi genişletiliyor. Müşteki, mağdur veya tanık ifadeleri, polis tarafından, bu kişilerin ev veya işyerlerinde alınabilecek. Yani ev veya işyerleri "karakol" olacak. Hâkim kararı olmadan polis ve jandarma 48 saat süreyle "önleme dinlemesi" yapabilecek. Türkiye, MİT Kanunu ile üzeri "tüllenmiş" bir OHAL durumu yaşadı. İç Güvenlik Paketi ile hedefte olan insanlar, OHAL'i kendi yaşamının olağan hali olarak yaşayacak, "polis devleti" uygulamalarının mağduru olacak.

Askeri vesayeti geriletken AKP, "Erdoğan Vesayeti"ni topluma demokrasi olarak dayatıyor ve bu durumu güvence altına almak istiyor. Çoğulcu bir ülkede ve çoğulculuğa karşı olarak, Selefilik ile faşizm arasında saat sarkacı gibi sallanan AKP, "Yeni Türkiye"de tekçilik ve merkezileşmeyi "Güvenlik Paketi" ile sağlayacağını düşünüyor. Hitler'in Almanya'sında Yahudilerin yaşadığı zulüm ve acılar, Nazizm'e ve Hitler faşizmine göre "kanuni"dir. Bilinen şu ki, uygulamalar "hukuki" değildir. Yahudilerin yaşadıklarının ise hukuk devleti ile ilişkisi yoktu. Erdoğan'ın Türkiye'si ise, sistemin dışında kalan kesimlere; Alevilere, Kürtlere, Türklere, Ermenilere, Rumlara, işçilere, gençlere, kadınlara, issizlere, Çingenelere, LGBT'lilere, ekolojist aktivistlere, müteedeyinlere, öğrencilere, çiftçilere, kamu emekçilerine "İç Güvenlik Manifestosu" ile polis baskısını reva görüyor. Özgürlüklere ciddi sınırlamalar getiriyor. Özgürlük bahsinde güvenlik güçlerinin eli özgürleşiyor. Neden? Çünkü bu dışlanan kesimleri başka türlü sistemin içinde tutamayacağını ve elinde başka araç kalmadığını görüyor.

Görüldüğü üzere zenginler varlıklarını, servetlerini; iktidar ise iktidarını korumak için güvenliğe ve güvenlik hizmetlerine önem veriyor. İktidarın ve ayrıcalıklı sınıfın güvenliği, vatandaşların özgürlüğüne "galebe" çalmış görünüyor. Şerrin hayra galebesi gibi...

*Tarf Gazetesi / 24 Aralık 2014 /Ekonomi Sayfası / Süleyman Yaşar

Mart Ayında Gezerken: Bir Üst Bayram NEVRUZ ya da NEWROZ

Ali Günay

Mart ayının en az Dünya Kadınlar Günü ölçüsünde önemli bir günü de binlerce yıldır 21 Mart'ta geniş bir coğrafyada kutlanan, Birleşmiş Milletler'ce de "Dünya Kültür Mirası" olarak tescil edilmiş olan Nevruz/Newroz Bayramı'dır.

Adı nasıl söylenirse söylensin, anlamı ister yeni gün, ister yeni yıl veya doğanın uyanışı, baharın gelişi... olsun, kuzey yarım kürenin neredeyse tamamını kapsayan bir bölgenin ortak bayramıdır newroz/nevruz. Söz konusu coğrafyada değişik etnik köklerden, değişik din, mezhep, gelenek ve göreneklerden gelen halklar ve uluslar yaşamaktadır. Ulusal bayramlar, her ulusun kendine özgüdür genellikle. Dinsel, mezhepsel veya töresel bayramlar birden fazla ulusu ortaklaştırabilir ama tümünü kapsayamaz. Ayrımsız tüm halkların ortak bayramı, ancak böyle, doğa ve insanlık kaynaklı; ırk, dil, din, mezhepdişi (ve üstü) bir bayram olabilir. Bu birleştirici özelliği ile

Nevruz/Newroz -farklı adlandırmalara takılmadan- kutlandığı coğrafyanın "barış ve kardeşlik bayramı" olmalıdır.

Doğru değerlendirildiğinde, binlerce yıllık bir geçmişe uzanan böylesi bir bayramın varlığı bölge ve dünya barışı için büyük bir şanstır. Ortak bir sevinç ve coşkuyu paylaşmanın ve birlikte kutlamanın, halkları yakınlaştıracığı, bağlarını pekiştireceği ve yaşanagelen düşmanlık ve çatışmaların acılarını zamanla unutturacağı, açtığı yaraları giderek sağaltacağı, sevgiyi çoğaltacağı, kardeşliği besleyeceği açıktır.

Ne acıdır ki, özellikle ülkemizde, barış ve kardeşliği pekiştirici böylesi bir olanak iskanlanmış, yakın zamana değin Nevruz/Newroz "etnik bir bayram" gibi değerlendirilerek yasaklanmış veya görmezden gelinmiştir. İşin tuhafı, bu güzel bayramı sahiplenen halklar da onu paylaşma

konusunda adeta kıskanç bir tutum takınarak bu algıyı beslemiştir. Karşılıklı yanlışlarla bayramın çapı daralmış, yaratabileceği olumlu sonuçlar tersine dönmüştür. Birleştirici, barıştıcı özü, ayrıştırıcı, çatışmacı duruma gelmiştir. Birliği, bütünlüğü, kardeşliği pekiştirici bir bayram, "bölücü" olarak damgalanmış, baskılara, kavgalara, acılara alet edilerek harcanmıştır yıllarca. Böylesi doğa kaynaklı, insancıl, yaşama sevinci aşıl原因 bir bayrama bundan daha büyük bir haksızlık yapılabilir mi?

Artık Nevruz/Newroz, onu kutlayan tüm halklardan özünün, ruhunun, gerçek anlamının, kısacası "itibarının iadesini" beklemektedir. Benimsendiği geniş coğrafyada halkların ortak bayramı; ayrışmaların değil, birlik ve dayanışmanın; çatışmaların değil, barış ve kardeşliğin; kan ve acıların değil sevinç ve coşkunun günü olmak istemektedir. Birleşmiş Milletler'in kabulü

doğrutusunda barışçılığ ve birleştiriciliği ile diğer halklara örnek olan ve tüm dünyada bu yönüyle tanınan bir bayram olmak Nevruz'un hakkıdır.

Dostlar bayramınız mübarek olsun / Kardaş bayramınız mübarek olsun.

Son söz:

1 Mayıs gibi, 8 Mart Kadınlar Günü ve 21 Mart Newroz/Nevruz, inkâr, baskı ve yasaklar nedeniyle yıllarca bir bayram gibi değil, ayrışma ve çatışmanın tırmandığı günler olarak hep gerilimli hatta kanlı geçti. Bundan böyle barış, eşitlik ve özgürlük arayışlarının sürdüğü, emekçiler, kadınlar ve tüm halklar için kazanımların giderek arttığı, barış ve kardeşlik içinde bayram gibi şenliklerle kutlanan günler olmasını dileyelim.

Mart deyince, 12 Mart darbesine zemin hazırlayan ve geçen yıl davası zaman aşımına uğrayan provokasyonlardan "Kanlı Pazar"ı (16 Şubat 1969), 12 Mart Darbesini (1971), 16 Mart (1978) İstanbul Üniversitesi öğrencilerini hedef alan faşist saldırıyı ve 16 Mart (1988) Halepçe Katliamını acıyla anımsamamak olası değil. Her üç kara günün kurbanlarını saygıyla anıyoruz.

Ankara Giderek Şiirsizleşiyor Şiirsiz Kalan Ankara'da Doktor Serdar Koç'un, Yeni Bir Şiir Kitabı Çıktı: "kül'efil"

Hazırlayanlar: Aydın Bodur, Can Mengilibörü, Özlem Mengilibörü

Serdar Koç Kimdir? Yeni şiir kitabı vesilesiyle söyleşiye gittiğimiz Serdar Koç, Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi Solfasol'u, Gezi Direnişi'ni selamlıyor. Serdar Koç, 1955 Amasya doğumlu. Ankara Tabip Odası'nın faal bir üyesi. 8 senedir, ATO'daki Şiir Gecelerinin de düzenleyicisidir.

Etkinliklerden birinde bizi, ONBEŞLER'le birlikte kaybolan Mustafa Suphi'nin sevgilisi, tarih içinde görünmez kılınan kadın, Maria (ya da Meryem) ile tanışır. 15-16 Haziran'ı, Haziran Direnişi ile buluşturur. Madımak'ı hatırlatır, adaleti, özgürlüğü, eşitliği çağırır.

Şiirini kaybetmiş Ankara'da, Ankara Tabip Odası'nın şiir dinletilerini sormak geliyor aklımıza. Haziran'da

direnişi çağıran şiir dinletilerine Gezi'nin katılmasının sırrını soruyoruz. "Haziran'da Direniş Şiirleri" adındaki şiir dinletileri, Gezi Direnişi'nden önce başlamıştı ya.

15-16 Haziran'ın devrimci, dönüştürücü içeriğinden ve tarihsel öneminden esinlenerek, Haziran etkinliğine, 'Direniş Şiirleri' başlığını uygun bulmuştuk. Haziran, Haziran'ı çağırırdı, ilkinden 40 yıl sonra daha muhteşemi sökün etti. Daha ne isteyebilirdik. Sokaklar şiir gibiydi ve biz o günlerde "salonlarda şiire" ara verdik, sokaklarda yazılan şiiri dinledik.

Amasya'da doğmuş, üniversite tahsilini İstanbul'da yapmış şair için Efil Efil (?) "Ankara Aralığında Ay Vakti", hangi zamandır? Ankara'da olmak, Ankaralı olmak ne ifade eder?

Yakın zamanlara dair duygu durumlarıdır, kendimin ve kendimizin. Çünkü bu "kendi" imgesinin içerisinde bütün bir yaşam var; ilişkiler, yaşanmışlıklar, paylaşımlar, mücadeleler, vb.

Artık Ankaralıyım diyebilirim, çünkü ömrümün çoğu bu kentte geçti, bu kentte çoluk çocuğa karıştım. Kendim bu kentte büyümedim ama kızlarımı bu kentte büyüttüm. Amasya, benim doğumum, çocukluğum, gençliğim, ilk göz ağrım, damarlarımda akan usare. Amas'ın Ülkesi (Kenti kuran Hitit kralı Amas'tan alır adını).

Ankara bir yanıla Hitit kenti, Hattuşaş'la ve Amasia ile komşu... Daha derinlerde jeolojik devirlerin bulguları saklı toprağında, içdeniz çağlarının ürünleri... Diğer yanıla cumhuriyetin kurucu başkenti.

Ben önce müzeleriyle, tiyatrolarıyla ve sinemalarıyla gezdim Ankara'yı, kente yabancı olduğum ilk yıllarımda. Sonra siyasi, sosyal, kültürel yaşamına dâhil oldum. Meslek odamda ve Ankara'nın devrimci, demokrat muhalif hareketinde hep bir aktivist olarak durmaya çalıştım. Hep bir yerlere, bir şeylere koşuşturup durdum. Daha sonra şiirlerime de girecek olan şöyle bir durumdu bu; koşturmuş yaşam biçimim olmuştu, yavaşlarsam düşecekmişim gibi. Öyle de oldu. Bir tatil esnasında yedim kalp krizini, bir düştüm, pir düştüm. Ameliyat filan derken, ancak 1-2 yılda toparlayabildim sağlığımı ve artık gövdemi daha tasarruflu kullanıyorum, eskisi gibi kendime eziyet etmekten sakınıyorum.

...
ankara'da / asfalt eriyordu / doksanüç temmuzunda /

yaz kederinden / kanım iliğim buharlaşıyordu / siz hangi bedeli ödeyeceksiniz / "bay yargıç"

...

1994'de Madımak'ta yanan Behçet Aysan Şiir Ödülü'nü paylaştınız. Behçet de, tıpkı Metin Altıok gibi şairdi, Ankaralıydı, doktordu. Yakın arkadaşınız mıydı? Bu şiirinizde ve her şiirinizde hep adaleti sorguladınız!!! Hep özgürlüğü, eşitliği özlediniz? Bu arada "78" kuşağından diğer Ankaralı şairleri de analım, Atilla Çınar'a, Akif Kurtuluş'a, Ali Cengizkan'a, Şükrü Erbaş'a, Ahmet Telli'ye ve adlarını sayamadıklarımızın hepsine selam edelim, Ahmet Erhan'ı ve Adnan Azar'ı yitirdik, onlara da rahmet dileyelim.

Önce bir düzeltme yapayım; "Seçici Kurul Özel Ödülü" benimki. Behçet Ağabeyle özel bir dostluğumuz yoktu, keşke olsaydı; ama şiirleriyle dosttum, arkadaşım. O dönemin saydığınız ve saymadığınız tüm şairleriyle de öyle. Ben iyi bir şiir izleyicisiydim. Okurdum. Yazmak çok sonra geldi, yoğun okumalardan arta kalan zamanlarda, iki ara bir derede. Dilin çorak toprağında, bir iki dize yeşertme çabası, söylen(e)memiş sözün ırmağında yunmak özlemi, anımsanmaya değer, aşktan arta, bir ömrün yekünü ve bakiyesi...

1978 kuşağı deyince, 1968 kuşağını zirveye, 1978 kuşağını da dibe oturtuyorsunuz... Gençliğine 70'lerde başlayanlar, niye dipte? 78 kuşağı, siyasetin içine doğan, siyaseti sokaklarda ölümüne yaşayan bir kuşaktı. Siz nerede duruyordunuz o zamanlar? 80 ve sonrasını Cerrahpaşa'da karşıladınız. Öğrenci dernekleri ve 80 sonrası kuşağını nasıl değerlendireceğiz?

Yanıtı sorunun içinde; 78 bir dip dalgaydı, toplumun tüm hücrelerini saran, etkileyen, harekete geçiren. Zirveyi aşan bir dip; o yüzden de yenilgisi daha derin ve hırpalayıcı oldu.

8 EKİM 78

-I-

**kan rengi / bir acı / sızıyor / geceye
kan rengi / bir akşam/ sokaklarda
cinayetini / kol gezdiği / ankara'da / 8 ekim / 78 gecesi**

**bahçelievler- / -deki / o evde
siz de olabilirdiniz / ben de
vurulmuş / elleri ayakları/bağlı**

-II-

**ah ellerim / ayaklarım/bağlı
deldiler / kalbimi/yedi yerinden
kalbimde/ yedi / kırbaç izi
bahçelievler- / -deki / o evde / ankara'da / 8 ekim / 78
gecesi**

...

üşür gözlerim/ üşür gözlerim/ üşür gözlerim

Serdar Koç, Çıglık isimli ilk şiir kitabında paylaştığı bu şiiri, 1978 Ekim'inde Ankara Bahçelievler 15. Sokak 56 numaralı evde katledilen 7 devrimci arkadaşı için yazdı.

Nitekim geçtiğimiz Şubat ayında 37 yıldır süren bu davanın duruşması da vardı. Faşistlerce hunharca katledilen 7 TIP'li öğrencinin avukatı Erşan Sansal ve Nezahat Gündoğmuş, bu davanın emektar müdahil avukatlarıydı. Karşı tarafta 7 kez idama mahkum olmuş ama salıverilmiş bir katil, Ercüment Gedikli vardı. Duruşma boyunca yaptıklarından zerre pişmanlık duymadan, adaletin önünde müdahil avukatlara posta koydu. Ne acı! Ki Bahçelievler Katliamı olarak bilinen bu dava, suçlularının, 1970'lerde öldürülen 5 binden çok insan arasında, adalet önüne çıkartılabilen ve mahkûm ettirilebilen bir kaç davadan biriydi!

Katillerden Mahmut Korkmaz, Kürşat Poyraz hiç yakalanamadı. İbrahim Çifçi, Ünal Osmanağaoğlu, Abdullah Çatlı aralarında Kemal Türkler cinayeti olmak üzere, başka birçok cinayet ve katliama da karışmıştı. 7 kez idama mahkûm edilip cezaevine gönderilen, başka şiddet olaylarına da karışan Haluk Kırcı, Ercüment Gedikli ve Bünyamin Adanalı, AKP'nin sözde Yargı Reformundan yararlandı ve tahliye edildi.

Serdar Koç'a soruyoruz: Siz de Bahçelievler 15. Sokak 56 numaralı zemin kattaki eve çok gider ve misafir olurdunuz. 7 TİP'li yoldaşınız, Faruk'umuz, Salih'imiz, Hürcan'ımız, Latif'imiz, Efraim'imiz, Osman Nuri'miz ve Serdar'ımız, faşistlerce katledildi, 8 Ekim'i 9 Ekim'e bağlayan gecede. Duyularınız nedir? Kızgın mısınız, öfkeli misiniz?

Katliamın 30'uncu yılında, Ankara Tabip Odası'nda özel bir anma yapmıştık, Erşan Ağabey ve NezahatAbla da katılmışlardı. Zaman ne çabuk geçiyor. Neredeyse çağ olacak. Ve onları her andığımda yüreğim yanyor, burnumun direği sızlıyor, kahroluyorum ve onulmaz bir mahcubiyet yaşıyorum.

Ne yakışıklı bir delikanlıydı Faruk, ne güzel dostluğumuz vardı. Kırklareli'ne gidip gelirken, bizim Beşiktaş Serencebey yokuşundaki öğrenci evimize birkaç gün uğramadan edemezdi. Çoğu kez yanında ev arkadaşı ve bir diğer dostumuz, yoldaşımız olan Salih de olurdu, o hiç yüzünden eksiltmediği bilgece tebessümüyle. Nasıl unuturum? Ben de Ankara'ya her gittiğimde, onların Bahçelievler'deki 'o' öğrenci evinde kalırdım.

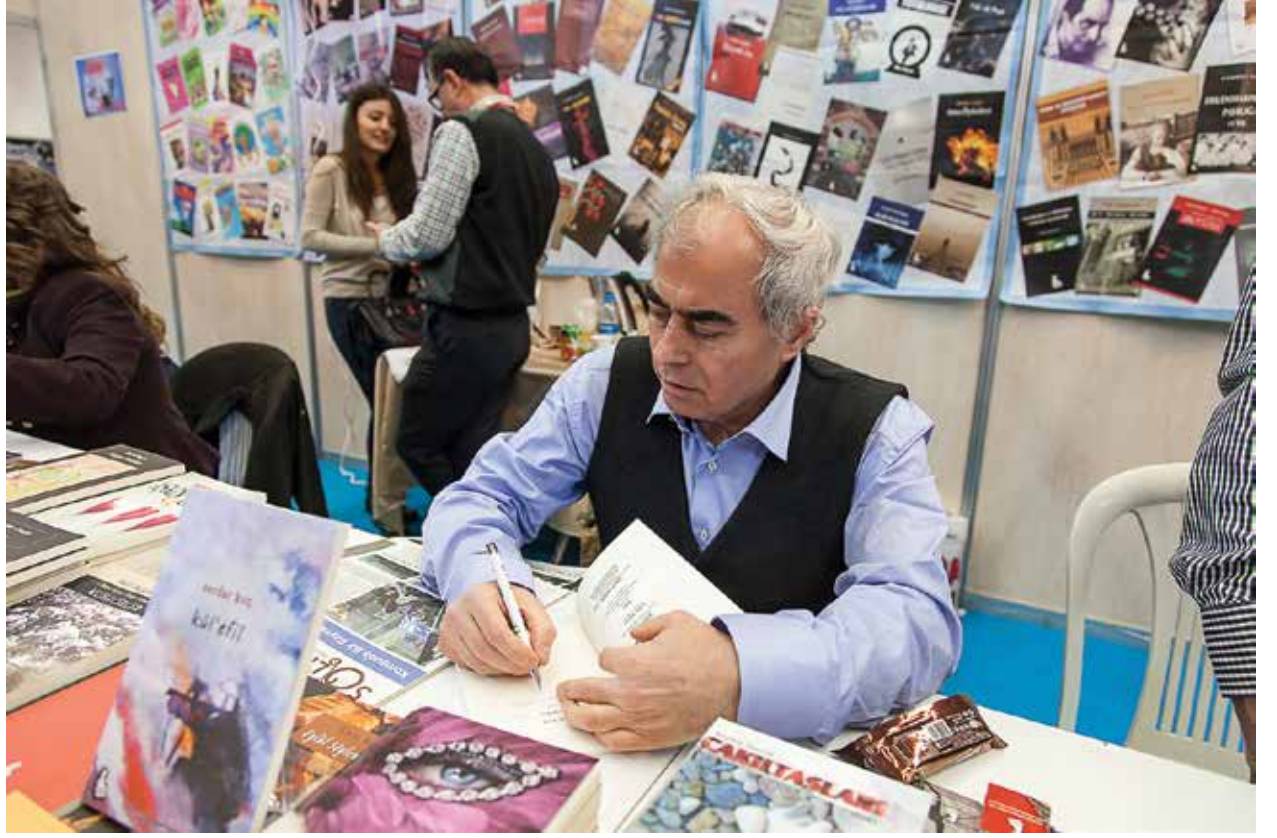
Serdar Alten'le ortak bir yazımız yayınlanmıştı, dönemin gençlik hareketine ilişkin.Dergi hazırdı ama, ancak ölümünden sonra çıkabilmişti. O dönemin gençlik örgütünden adını alan Genç-Öncü dergisinde, benim ilkyazımdı ve yazık ki onun son yazısı oldu.

Bir tren dolusu insanla geldik yolculamaya onları, son yolculuklarında. Her birimiz bir cenaze taşıdık, Serdar'la Hürcan'ı Ankara'da bıraktık, Kırklareli'ne (Faruk Ersan), Çorum'a (Salih Gevenci), Bursa'ya (Efraim Ezgin, Latif Can ve Osman Nuri Uzunlar), arkadaşlarımızı son kez taşıdık.

Bahçelievler Davasından söz ederken, 1970'lere, ilk gençliğinize, ilk siyasi tedrisatınıza geçerseniz... Neden TİP, Neden Behice Boran?

Benim çocukluğum, bir taşra kasabasında ama her yanından kitaplar fıskıran, gazete ve edebiyat dergilerinin girdiği, köy enstitülü bir babanın evinde geçti.

Lise (Lâdik Akpınar Öğretmen Okulu) yıllarında, bir yandan Deniz'lerin yana döne arandığı, yakalandığı ve idamlarına kadar giden süreçte, bir yandan da Mahir'lerin Kızılder'e kanlı bir katliamla biten eylemlerinin hemen birkaç on kilometre ötemizde gerçekleştiği, düşmanlarının bile soluğunu tutmuş, gizli bir hayranlıkla

izlediği o günlerde, hızla politize olduk. Doğal devrimcilerdik artık.

Liseden üniversiteye geçerken bir iki yıl, pek çok yaşıtım gibi Dev-Genç ile esnek bir mesaimiz olsa da, siyasi kökenim ikinci TİP dönemine aittir. 1975'i izleyen yıllarda Behice Boran'ın düşünce çevresinde olmanın güzelliğini yaşadım.

80'lerden bu yana geldiğimizde, hangisi daha acıttı? 1980 darbesi, 1989 SSCB'nin çöküşü, 2015'te 3. dönemine rağmen AKP'nin devamı ya da Gökçek'in 5 dönem üst üste seçilmesi?

Aydınlığını yitiren, şu köhne gezegen, duaların sanal sığınağına çekildi artık. İlerlediği mevsilerde birer birer yenilerek, uzak torunlarımızın gözlem ufkunda, bir olasılık hesabından arta, "büyük insanlık" Galaktik kafesin içinde, tutsak, milyarlarca yıldır, dönü(şü)p duruyoruz. Milyarlarca yıl daha, belki de trilyon yıl, sürecek bu öykü. Elbette 1989...

Ya umutlar, erdem? Biraz da herkesin ayrı ayrı ders aldığı ama bir türlü ortaklaşamadığımız Gezi Direnişinden söz edelim ve tabi son şiirlerinizden...

İsyanı olmayan şair m'olur, boşaltmıyorsa kanın hokkaya, batmıyorsa yüreğine divit, esriyip "her dem belayı aşktan"

Cennetten cayıp gelene, cehennem nedir bilene, üçten

dokuza şart olsun, ant olsun yemin olsun ki, eğilip bükülmeden gün, olur: devran döndürürüz, pankartlarımız marşlarımız, sloganlarımız üzere, arşı ala üzere kadim, aşk ile yürürüz yine, "kılıç döndürü döndürü"

Bir zamanlar Türkiye'nin en ünlü şairlerini çıkartan Ankara'nın şiirsizleştirilmesine ne diyorsunuz?

Sözcüklerle özgürleşmek tutkusuydu; tutkuyla dizelerini uzay-zamana gönderir şair.Sözcükleri ne kadar pürüzsüzse, sürtünme kuvveti ne kadar düşükse o kadar uzağa gider şiiri, değilse az ötede düşüp kalacaktır. O düşüp kalan sözcükleri de başka şairler sahiplenecek, alıp temizleyip, bakımını yapacak, cilalayıp parlatacak, tekrar fırlatacak uzay-zamana.Böylece sözcükler elden ele, şiirin devasa kütlesi devinip duracak. Gelecekle er geç buluşur iyi şiir, ama şairi yoktur artık, ölmüştür.

Sanma ki yorgunuyum başlayan bir yüzyılın, ağılına dokundum çünkü ıssı yıldızın...

Hayır, şiirsizleştirmeye itirazım var, her ne kadar kültür ortamını az biraz kurutsalar da bir kenti şiirsizleştirmeye kimsenin gücü yetmez, bazen görünür olmasa da bir yer altı ırmağıdır şiir.

Ankara'da her zaman şiir ve iyi şairler oldu... Her şeye rağmen...

Biz sormadan kendisi ekliyor iki kız babası Serdar:

Özgecan'ın gözlerindeki Haziran'ı gördünüz mü? Yüreklereki mührü söken, vicdanı harekete geçiren, ruhlarımızı diriltten Haziran'ı.Yeni bir Haziran bu, başka; onun gözlerinde yanan, kahrolan hayat ve insan.

Tuna Kalaycı Atina'dan Bildirmeye Devam Ediyor*: Beş Dakikada Değişir Bütün İşler

Uzun sürer diye düşünmüştük. Atina heyecanlandıkça Girit ayaklandı. Girit'in neşesi Ankara'ya ve Amed'e ulaştı. Bir kısım medya neşesini sürdürdürsün kahraman ekonomi bakanı Avrupa Birliği grubu ile görüşmelere başladı. Ertesi gün demokrasisi şu aralar aksak demokrasi beşiğinde homurtular başladı. İlgili dostlar ne oluyor ne bitiyor zaten okurlar ve kendi kararlarını verirler. Biz sadece 2. Dünya Savaşı'nda Akropol'den svastikayı indiren ve SYRIZA'nın meclisteki en önemli üyelerinden direnişçi Manolis Glezos'un kendi halkına söylediklerini aktaralım buradan. Ünlü besteci ve söz yazarı Mikis Teodorakis'in de Manolis'e açık destek verdiğini de ayrıca belirtelim.

"Troyka'nın ismini Enstitü'ye çevirmek, andaca anlaşma demek ve borç verenlere ortak diye hitap etmek ete balık demek kadar anlamsız ve var olan durumu değiştirmekten uzak. Tabi ki 25 Ocak 2015 seçimlerinde kararını veren Yunanistan halkının oylarını da değiştiremezsiniz. İnsanlar SYRIZA'ya oylarını duydukları sözlerden sonra verdiler: sadece oligark Almanya ve diğer Avrupa Birliği ülkelerinin değil Yunan oligarşisinin de bir stratejisi olan sert tasarruf tedbirlerini ortadan kaldırmak; andıcı ve Troyka'yı sonlandırmak, tüm tasarruf tedbirlerine hayır demek. Bir ay geçti ve verilen sözler hala yerine getirilmedi.

Yazık. Ve yine yazık.

Kendi adıma Yunan halkından bu sunulan aldatmacaya dahil olduğum için özür diliyorum.

SYRIZA'nın üyeleri ve destekçileri en kısa süre içinde bu durumu kabul edip etmeyecekleri hakkında toplantılar yapmalılar. Bazıları bir anlaşmaya varmak için geri çekilmenin gerekliliğinden bahsediyor. Öncelikle şunu belirtmek gerekiyor: ezen ve ezilen arasında bir anlaşmaya varılmaz. Köle ile sahip arasında gerçekleşecek tek çözüm Özgürlüktür."

Ne diyelim?! SYRIZA destekçilerinin büyük bir çoğunluğu hükümetin hala zaman ihtiyacı olduğuna inanıyor. Bekleyelim ve görelim. Beklerken de boş durmayalım SYRIZA'yı biraz daha anlamaya çalışalım. Çoklu bir yapı SYRIZA. İçinde sosyal demokratlardan komünistlere kadar birçok oluşumu barındırıyor. Bu gruplardan biri de Yunanistan Komünist Organizasyonu (KOE). KOE'yi ve genelinde SYRIZA'yı anlamak için Katerina Vouzouneraki, Anestis Anestakos ve Vicky Filipa ile söyleştik...

"KOE olarak farkında olduğumuz durum esnek olmayan hiyerarşik parti yapılarının artık çalışmadığı."

Ούτε Βήμα πίσω

**ΜΝΗΜΟΝΙΑ
ΤΡΟΪΚΑ
ΤΕΛΟΣ**

ψηφίζουμε

ΣΥΡΙΖΑ

KOE
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΛΛΑΔΑΣ

www.koel.gr

SYRIZA?

Çok yeni bir parti. Resmen 2012 yılında kuruldu. Ama partinin başlangıcını 2004 yılına, içinde bir çok hareketi barındıran büyük bir oluşuma bağlayabiliriz. Biz SYRIZA'ya KOE olarak dahil olduk. Yani bu yüzden bizim için önce KOE daha sonra SYRIZA geliyor. Ama şunu da belirtmekte yarar var; herkes SYRIZA'nın tek bir doğrultuda gitmesi için uğraşiyor. Parti içindeki çeşitliliği göz önüne aldığımızda bunun ne kadar zor olduğunun farkındayız. Gerçekten SYRIZA içinde bir çok farklı birliktelik var ve herkesin her konu üzerinde mutabakata varması oldukça güç.

"Uzunca bir süredir Yunanistan'ın politika sahnesinde insanı barındırmayan, heyecanlarını yitirmiş ve köhneleşmiş partiler var. SYRIZA aslında biraz da bu duruma tepki olarak doğdu..."

Bu çeşitliliği göz önüne aldığımızda SYRIZA'nın bir çok doğrultuda aynı anda ilerlemesi daha uygun değil mi?

En başta şunu söyleyelim; 21. Yüzyıl'da artık ne bir doğrultunun ne de bir partinin tanımını açıkça yapabiliyoruz. Ancak KOE olarak farkında olduğumuz durum esnek olmayan hiyerarşik parti yapılarının artık çalışmadığı. Uzunca bir süredir Yunanistan'ın politika sahnesinde insanı barındırmayan heyecanlarını yitirmiş ve köhneleşmiş partiler var. SYRIZA aslında biraz da bu duruma tepki olarak doğdu —olabildiğince farklı sesleri içinde barındıracak bir organizasyon olarak. Ama aynı zamanda ortak bir politik amaç uğruna savaşıyorları da barındıran.

"Aslında çözümü oldukça basit. Parti içinde gerçek bir demokratik yapıyı oluşturabilirsek ve insanlarla iyi ilişkiler kurabilirsek gerçek zafere hızla ulaşabiliriz."

İspanya'da Podemos bizim ulaşmak istediğimiz yapıya çok daha yakın. En azından bu doğrultuda bizden daha fazla motivasyona sahipler... Belki bir parti olarak değil ama hareket olarak. Ancak onların da yaşadığı zorluk aynı; herkesin uzlaştığı bir yön belirlemek. Aslında çözümü oldukça basit. Parti içinde gerçek bir demokratik yapıyı oluşturabilirsek ve insanlarla iyi ilişkiler kurabilirsek gerçek zafere hızla ulaşabiliriz. Partide herkesin bu amaç için çalışmasını arzuluyoruz. SYRIZA hükümeti oldukça yeni ve bu aralar bir çok gelişmenin olması mümkün. Tekrar belirtelim hala istenilen yapıya gelemedik ama denemekten başka çaremiz yok. Yunanistan'da sol partilerin geçmişi baktığımızda bu tip deneyimleri yaşamadıklarını ve hatta bunun için uğraşmadıklarını

görüyoruz. Bu uğraşı SYRIZA'nın kuruluş amaçlarından bir tanesi idi; risk almak ve tarihi değiştirmek. Farklılıklarımız üzerinde dikkatle çalışarak bu amacımızı gerçekleştirebileceğimizi düşünüyoruz. Ve bunu sadece seçimler üzerinden görmüyoruz; olay sadece oy vermek ve geriye çekilmek değil. Önemli olan fikirlerin serbestçe tartışıldığı bir ortam yaratmak ve bu tartışma üzerinden insanları harekete doğrudan dahil etmek. Çeşitli yerel hareketlerin zaten kriz sonrasında ortaya çıktığını ve politik ortama dahil olduklarını hızlı bir şekilde gördük. Böyle bir taban halihazırda mevcut.

"... hükümet yerel oluşumlar için bir hareket alanı oluşturacak. SYRIZA bu oluşumlar için kolaylık sağlayan bir parti değil SYRIZA kolaylığın kendisi."

Bu yerel hareketler için SYRIZA'nın konumu ve anlamı nedir?

Bu konu hakkında konuşmak için henüz oldukça erken. Bu hareketlerin daha da güçlenmesi gerekiyor, orası kesin. Hükümet Yunanistan'ın bütün sorunları için aynı anda bir çözüm sağlayamaz. Bu sebeple bu hareketlerin devamlılığı oldukça önemli. Ve aslına bakarsanız hükümet bu hareketler adına bir karar almamalı. SYRIZA yerele nelerin yapılması gerektiğini söyleyemez. İlk başlarda bir boşluğun olacağı kesin ama zamanla taşlar yerine oturacaktır. Ama ne olursa olsun bu hükümet yerel oluşumlar için bir hareket alanı oluşturacak. SYRIZA bu oluşumlar için kolaylık sağlayan bir parti değil SYRIZA kolaylığın kendisi.

Peki bu yerel hareketler güçlenip sizi arzuladığınız yönün dışına çekmeye başlarsa?

Öncelikle bu hareketlerin de kafası oldukça karışık çünkü onlar da nasıl bir pozisyon alacaklarını şu an için bilmiyorlar. SYRIZA'nın başa gelmesini açıkça alkışlamak istemiyorlar ama olan bitenlerden de oldukça mutlular. Mesela Yunanistan'da göçmenlerin alıkonduğu bir çok merkez var. Bu merkezlerde yaşam standartları oldukça kötü durumda. Bir çok otonom grup bu merkezlerin kapatılması için en başından beri uğraş veriyordu ve hükümet şimdiden bu merkezlerin kapatılması yönünde talimat verdi. Şimdi bu gruplar ne yapacağız bu konudaki rolümüz nedir diye kendilerine soruyorlar. Söylemek istediğimiz Yunanistan'da böylesi gruplara her zaman ihtiyacımız olduğu ve bu grupların hükümetin attığı her adımı takip etmesi seçim öncesi verilen sözlerin tutulup tutulmadığını kontrol etmesi gerektiği. Bu gruplar için de şimdi kendi kaderlerinin tayini için bir umut doğdu. Sonrasını göreceğiz.

Politik bir cevap oldu ama biz yine de devam edelim. Bu umut ne kadar yakın? Ve bu umut bir önceki Samaras

hükümetinin verdiği umuttan ne kadar farklı? Samaras da krizin sona ereceğine, insanların daha iyi yaşam koşullarına ulaşacağına dair sözler vermişti.

Evet ama Samaras bunu hiç bir zaman halka sormadı. Papandreu da sormadı. Yunanistan dört nesildir Pasok ve Yeni Demokrasi partileri arasında gitti geldi. SYRIZA tamamen yeni. SYRIZA ülkenin bu kötü konumuna gelmesinde hiçbir şekilde rol almadı. Diğer iki parti "büyük adamlarla" çıkar ilişkisine girdi. SYRIZA başından beri böyle ilişkilerin hep dışında kaldı.

"SYRIZA bir değişim vaat etmedi insanlara, değişim için beraber çalışalım dedi."

Peki bir partiyi sadece yeni diye tercih etmek ne kadar akla yatkın?

Bizce iyi bir sebep. Devam edelim. SYRIZA Troyka (Uluslararası Para Fonu, Avrupa Birliği ve Avrupa Merkez Bankası) tarafından verilen andıca karşı yeni bir yaklaşım getirdi. Pasok ve Yeni Demokrasi partileri koşulları sizin için düzelterek derken SYRIZA halka koşulları beraber değiştireceğiz dedi. SYRIZA'ya oy verenler bir anda ortaya çıkmadı. Bu insanların belki de büyük bir kısmı bu iki partiyi uzunca süre desteklemiş olanlar. SYRIZA'nın bu akılcı yaklaşımı ile fikirleri değişti. Ve insanlar SYRIZA'dan başka bir seçenek olmadığının farkına vardılar ve oy verdiler. SYRIZA bir değişim vaat etmedi insanlara değişim için beraber çalışalım dedi. Biraz daha temele inerek de SYRIZA insanları organize etmek için uğraşmadı. Tam tersine insanlar SYRIZA'ya sürekli dönüştürüp şu andaki haline getirdiler.

SYRIZA'nın seçilmesinin altında yatan bir başka faktör de Pasok ve Yeni Demokrasi partilerinin yarattığı korku ortamı. Altın Şafak Partisi'nin güç kazanmasının bir sebebi de bu partiler. Sadece bu da değil. Bu iki parti eğer bize oy vermezseniz Altın Şafak başa geçecek dediler ve bu söyleme rağmen takip ettikleri politika ultra-milliyetçi bir partiye yaradı. Kısaca bir oyun oynadılar ve kaybettiler. SYRIZA böyle bir oyuna bulaşmadı ve bir korku ortamı oluşturmadan seçim çalışmalarına devam etti.

Bu noktada Altın Şafak Partisi için bir parantez açalım. Bu partinin oldukça sıradan bir söylemi var; Yunanistan Yunanlılar'a, göçmenler en büyük sorunumuz, vs. Birçok insan bu kolaycı söyleme inandı. Ve SYRIZA için olduğu gibi seçmenler sistemin dışından gelen bu "yeni" oluşuma da bir şekilde destek verdi. Avrupa'da yaşanan genel krizin neticesinde her yerde ortaya çıkan bir durum bu aslında. Şunu da unutmamak gerek ama: Yunanistan uzunca bir süre askeri diktatörlük altında şekillendi ve bu dönemi hala bir şekilde savunan bir nesil var burada. Yeni olan bazı genç insanların da bu partiyi desteklemesi. Oldukça kötü bir durum bu. Bu insanlar çaresiz durumda ve milliyetçiliğe sarılmış durumda. Bu bağlamda SYRIZA "millet" kavramının yeniden tanımlanması için oldukça iyi bir fırsat; soldan yapılacak bir kimlik tanımından bahsediyoruz. Millet kavramını yeniden tartışmaya açmamız gerekiyor. Bu da SYRIZA'nın ortaya koyduğu yenilikçi bir yaklaşım. Yunanistan solu "millet" kelimesini Yunanistan tarihinde kendine yer bulmuş Nazi ve faşist öğeler yüzünden kullanmamayı tercih ediyor. Ancak biz bu kavramın oldukça önemli olduğunu düşünüyoruz. Bu da aslında bağımsızlık

özlemi ve ülkenizi sevmenizle ilgili. Bu durumu günümüz koşulları altında incelediğinizde Troyka'nın ülkenize gelip emirler yağdırması ve ne yapacağımızı söylemesi oldukça acı bir durum. Her ülke kendi kararlarını demokratik bir şekilde ve bağımsız olarak almalıdır. Bu bir ülkenin diğer ülkelerden soyutlanacağı anlamına gelmez ama Troyka'nın ve Merkel'in kuklaları olacağı anlamına da gelmez.

Yani Yunanistan halkının kimliğine tutunmak istemesi dışardan gelen etkiler yüzünden!...

Yunanistan uzunca yıllar işgal altında kalmış bir ülke –hem askeri olarak hem de ekonomik olarak. Bu çerçeveden baktığımızda tek yapılmak istenen emperyalizmin her türlüüne karşı çıkmak. Evet bu kimliğe tutunma ihtiyacının çıkış noktası dışarıdır. Bu ülkede artık üretim yapılmıyor. Üretim çok önemli idi Yunanistan için. Kriz ile birlikte eğitilmiş Yunanistan gençliği başka ülkelere iş ve gelecek için göç etmeye başladı ve bu süreç devam ediyor. Şimdi bu gençler başka ülkelerde göçmen olarak yaşıyor.

Bu gençlerin geri gelmesini istiyor musunuz?

"Kalacağım" adlı bir hareket başladı yakın zamanda.

Yunanistan'da kalacağız ve demokrasi için savaşaacağız. Bu Çıpras'ın seçimi kazandıktan sonraki ilk mesajlarından biriydi; "Yunanistan gençliği geri dönün"

Eğer SYRIZA başarısız olursa Yunan solu başarısız olur. İşte bu sebeple korkuyoruz.

Bu insanlar geri gelmezlerse ya da artık açıkça soralım; SYRIZA başarısız olursa ne olur?

Oldukça zor bir soru. Yüksek sesle olmasa da sürekli kendimize sordumuz kafamızın arkasında sürekli kendini hatırlatan bir soru. Açıkçası biraz korkuyoruz. Eğer SYRIZA başarısız olursa Yunan solu başarısız olur. İşte bu sebeple korkuyoruz. SYRIZA ile birlikte artık daha kararlı bir Yunan halkı var. Başarılı olması için herkesin gözü partinin üzerinde. Bir başarısızlık söz konusu olduğunda etkinin tekrar sağ kanada geçeceği oldukça açık bizim için. Bu deney sona ererse bir domino etkisi ile diğer yaşam alanlarında da zorlu süreçlere girilir. Ama öncelikle başarı ya da başarısızlığı tanımlayalım. Başarısızlık insanların hayal kırıklığına uğraması, sert tasarruf tedbirlerinin kabul edilmesi, vs... ancak asıl başarısızlık Yunanistan halkı ihanete uğramış gibi hissederse gerçekleşecek. Bunun olmaması için insanlar sokaklarda partiyi desteklemeye devam ediyorlar. İnsanlar oy verip köşelere çekilmediler. Aksine parti politikalarına dahil oluyorlar. Eğer SYRIZA bu hareketliliği devam ettiremezse başarısız olacak.

SYRIZA politik sistemle savaşmazsa da başarısız olacak. Bunun oldukça zor olduğunu biliyoruz; demokrasi için savaş, adalet için savaş. Andıncın bu ülkeye girmesine sebep olanlar bunu ödemek zorunda. İnsanların istediği bu. Hatta bazıları hapse girmek zorunda. Ülkenin kaynaklarını çaldılar ve geri ödemek zorundalar.

Tamam belki ülke seviyesinde bu idealleri gerçekleştirebilecek SYRIZA ama tüm bu duruma ekonomi politiklerinden baktığımızda bu hayaller ne kadar gerçekçi? Bir taraftan bir komünist parti olarak KOE öbür tarafta neo-liberal yaklaşımlarıyla bir Avrupa Birliği...

Ancak bu değişmez bir gerçek değil. Avrupa değişiyor. Bunu ilerleyen günlerde daha iyi göreceğiz. Ne kadar büyük bir değişim olacak bilemiyoruz ama değişimi görüyoruz. Akdeniz ülkeleri arasında heyecan verici bir birliktelik kuruluyor. Bir Avrupa gerçeği var onurlu bir yaşam kurmaya çalışan insanlarla dolu. Ve bir de Almanya gerçeği var; ekonomik ve politik baskı kuran. Akdeniz insanları bunu değiştirebilir. Yunanistan ve İspanya, Portekiz, İtalya... yeni bir domino etkisi. SYRIZA bir başlangıç. SYRIZA bu değişim için bir umut. Avrupa için bir umut. Bir noktayı vurgulayalım ama. Biz Almanya'ya savaş açmıyoruz. Adalet arıyoruz. Eşitlik ve kardeşlik gibi kavramlar Avrupa Birliği'nin unutulmuş taşları. Umuyoruz SYRIZA bu kavramları geri getirecek. Ve yeni bir Avrupa kurulacak.

İnsanlar oy verip köşelere çekilmediler. Aksine parti politikalarına dahil oluyorlar. Eğer SYRIZA bu hareketliliği devam ettiremezse başarısız olacak.

*Syriza bileşeni Yunanistan Komünist Organizasyonu (KOE) temsilcileri Katerina Vouzouneraki, Anestis Anestakos ve Vicky Filippa ile söyleşi

Sahaflar Sokağı

Selda Bancı, Özge Akkoyunlu, Can Mengülbörü

Evet, bit pazarına nur yağmaya başladı bu yılki kitap fuarının en canlı kısmı sahaflardı. Bu yıl Ankara Kitap Fuarı'na 22'si İstanbul, 7'si Ankara ve biri Kocaeli'nden 30 sahaf geldi.

Hoş geldiler...

Biz de *Soffasol* için 25 Şubat gününü Sahaflar Sokağında geçirdik, sahaflığı gönüllü vererek, severek yapan hoş insanlarla tanıştık. Fuara katılan 30 sahaftan 19'uyla kısa sohbetler yaptık. Bu sayfalarda o günün kısa bir özeti bulacaksınız...

Seneye fuarın ismi *Kitap ve Sahaf Fuarı* olacakmış. O vakte kadar Ankaralı sahaflarla uzun sohbetler ettiğimiz bir dosya hazırlamayı planlıyoruz.

Yeni okumalara ve buluşmalara vesile olan Kitap Fuarı'na, kitapçılara ve sahaflara çok teşekkürler...

Elif Su
Koçyiğit
Su Sahaf
Kocaeli

Yaklaşık 10 yıldır kitapçılık ve sahaflıkla ilgileniyorum.
Satmaya kıyamadığı: 1905'in bir müzik dergisi var Fransızca, onu herkes görsün ama hiç kimse almasın istiyorum. Her standta geliyor benle.
En ucuz: *Hayat Dergileri*, 3 Lira
Ben bulmayı seviyorum, satmayı yeni şeyler bulmak için yapıyorum. Asıl amacım bir şeyleri bulmak, satmak sadece o sirkülasyonu gerçekleştirmek için yaptığım bir şey.

İlhan Uzer
Orhun /
Tunalı Sahaf
Ankara

İlk satış: Aziz Nesin satmış olabilirim.
Satmaya kıyamadığı: Baba Tahir-i Üryan, *Aşk Çırtılıplak*. Onu kendime ayırdım satmıyorum.
En ilginç: *Ankara Budun Bilgisi*, 250 Lira
Fuar: Kitle değişik, acayip koleksiyonerler var. İşte şehir toplayanlar, kartpostal toplayanlar değişiyor. Hiç satılmaz, gitmez dediğimiz kitapları bir tanesi geliyor alıyor. Tamamen psikolojik bir şey yani.

Tolga
Gürocak
Sahaf Pami
İstanbul

23 yıldır sahaflık yapıyorum.
İlk satış: Madeni para
En ucuz: Pul, 50 kuruş
En pahalı: *Kamus'ül Alâm*, Şemseddin Sami
En ilginç: Reklamlar. Bunlar eski gazete ve dergilerden çıkan dönemin ruhunu yansıtan malzemeler, 1930'lardan 1990'lara kadar yelpaze var. Arkalarına karton kesip sıcak kaplamayla kaplıyorum. Bunu tek ben yaptığım için ve daha önce hiç yapılmadığı için insanlara gerçekten ilginç geliyor. Bence de ilginç ve keyifli...

Hakan
Yıldırım
Eflatun Sahaf
İstanbul

En değerli: *Yaprak*'in Orhan Veli, Melih Cevdet, Oktay Rifat'ın çıkarttığı 22 sayısı. 1928'de basılmış ilk Latin harfli ilkököl birinci sınıf kitabı.
En ucuz: 5 Liraya kitap
En ilginç: Klasik müzik notaları Eski tarihsel şeyler bulundurmaya ve onlarla bir yerlere gitmeyi seviyorum.
Fuar: İlk kez geldim Ankara'ya, tahminimin üzerinde gidiyor fuar, ilgiden memnunum.

Seyit Kaya
Sahaf
EdebiHayat
İstanbul

Satmaya kıyamadığı: *Melling'in İstanbul Gravürleri*. İlk baskı Cemal Süreya'lar, *Üvercinka*, Jules Verne ilk baskı.
En ucuz: 2 - 3 Liraya çizgiromanlar, çocuk kitapları. Eski fotoğraflar ve kartpostallar, 50 kuruşa.
En ilginç: 1711 tarihli bir harita ile 1800'lü yılların taş baskı klasik müzik notaları. Plak da var *Buğdayın Türküsü* ilk baskı...
Okur: Ankara'da edebiyat okuru var. İstanbul'la kıyaslandığında Ankara iyi okuyucuyu barındırıyor, gözlemlerimiz o.

Ümit Nar
Hermes
Sahaf
İstanbul

İlk satış: Sait Faik'in *Semaver Sarıç*'i muhtemelen.
Satmaya kıyamadığı: Kitapların kendince ve kendince bir kıymeti var. Bunun altında söylenebilecek her bir kitabı ben geri götürmeye razıyım, kitabın hakkını vermek adına.
En ilginç/değerli: 1930'lu yıllarda Askeri Matbaa'nın bastığı Osmanlı tarihi kitapları. İkinci Dünya Savaşıyla ilgili İngiliz Genel Kurmay Başkanlığının sınırlı sayıda bastığı, hareket planlarının falan yer aldığı üç ciltlik bir kitap. Kazım Taşkent'e özel olarak imzalanmış bir kitap.
Fuar: Ankara'nın ağırlığından kaynaklı, belki Türk Tarih Kurumu, Türk Dil Kurumu ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın yayınlarıyla biraz daha farklı buradaki sahaf arkadaşlarımızın dükkanları.
Okur: Fena da bir okur değil bana sorarsanız.

Seyhun Dede
Sahaf
Sonsuz Çizgi
İstanbul

16 Ocak'tan beri sahafız.
İlk satış: 1 Liralık bir çocuk kitabı.
Satmaya kıyamadığı: Koleksiyonların nadir bulunan birinci sayılarını satmak istemiyoruz.
En ilginç: İmzalı kitaplar ve *İslamın Doğuşu* çizgiromanı az bulunan bir eser olarak.
En kıymetli/pahalı: Ciltli *Tarkan*
En ucuz: 2 Liralık çocuk kitapları, *Penguen* dergisi sayıları

Tahsin Temel
Kılıçaslan
Çatı Sahaf
İstanbul

Sahaf ayağını çekerseniz bir festivalden o festival ruhsuz kalır.
5 yıldır sahaflık yapıyorum.
İlk satış: Bir çocuk kitabı sattım.
Satmaya kıyamadığı: 1970 baskısı, Almanca bir çocuk kitabı ve *Son Mohikan*
En ilginç: 1850 tarihli bir kitap
Daha çok: Siyasal tarih, felsefe, edebiyat, sanat kitapları Bir çocuk geliyor ve antik kitap hangisidir diyor, dokunmak istiyor. Dokunmak bir ayrıcalıktır o ayrıcalığı hissetmesi lazım.
En güzel: Hayatta ruhunuza karşılık gelecek işi yapabilirsiniz o size haz verir, mutluluk verir, o zaman sıkıntılarına katlanabilirsiniz.

Ejder
Kantağlı
Roma Sahaf
İstanbul

1991'den beri sahaflık yapıyorum.
Satmaya kıyamadığı: Cerrahlık aletleriyle ilgili Osmanlıca bir kitap, bir de harita var, bunlar satılmazsa üzülmem.
En ilginç: Tarih dergileri
En kıymetli/pahalı: *Kamûs-ı Türkî*, 350 Lira
En ucuz: 5 Liraya kitap ve dergiler
Okur: Bizim hayalini kurduğumuz içeri gelip raflara bakan ne ilginçmiş diye 3-5 tane kitap alan, rafları karıştıran hayalimizdeki müşteri tipini ben Ankara'da gördüm...

Evrım
Ataman

Devr-i Alem
Sahaf, Ankara

İlk satış: Agatha Christie olması lazım, çok fazla sattım bu fuarda.

Satmaya kıyamadığı: Elden çıkarmanın beni üzeceği şeyler oluyor, onları özellikle fuarlara getirmiyorum. Mesela *Sandman* takımı var, getirmedim.

En ucuz: Eski olmakla birlikte 5 Liraya kitaplar var.

En kıymetli/değerli: Cemal Nadir'in Semih Balcıoğlu'nun 1940-60'lı yıllardan kalma karikatür albümleri. Biz elimize geçtikçe çizgiromanları takım yapmaya çalışıyoruz. Hem kaybolmuyorlar hem de alıcı için de daha kolay oluyor.

Mustafa
Türkoğlu

Berdelacuz
Sahaf, Ankara

İlk satış: Karikatür dergileri 1950'li, 60'lı yılların, onlarla siftah yaptım.

Satmaya kıyamadığı: Fotoğraf makineleri, 1930-40'lara tarihli Zenit'ler ve Lubitel bir de Kodak agrandizör. Sevr Antlaşmasının orijinal metni haritalarıyla birlikte, Fransızca.

Satmayı istemediğiniz şeyde sizi para mı, alıcının kumaşı mı ikna eder? Alıcının kumaşına da bakarım ama para da önemli tabii.

En ucuz: Siyah beyaz fotoğraflar, eski bozuk paralar ve kartpostallar. En ucuzu kartpostal, 25 kuruş.

Lütfü Seymen

Sahaf
Müteferrika
İstanbul

Dükkanlı olarak 1985'den beri bu işi yapıyorum, yoksa çocukluğumda da sergim vardı.

Satmaya kıyamadığı: Baykuşlar ve ben hariç dükkandaki herşey satılık, gönül bağımın olduğu kitapları buraya getirmem.

En ilginç: 1682'de basılmış Patrik San Francisco'nun hayatı, 1678'de basılmış Evangelist Tarihi, 16. asırdan Arapça sözlük- *Ahter-i Kebir*, 1927 tarihli Cumhuriyet döneminde çıkmış ticaret salnamelerinden en iyilerinden bir tanesi.

Fuar: İlk defa geldim, ilgi gören bir yer, müşterisi var, okuru var, soru soranı var. Memnun kaldım açıkçası.

Toğa Ahıska

Mefkure
Sahaf
Ankara

İlk satış: Şeker Portakalı geçen yıl da onu satmıştım.

Satmaya kıyamadığı: Cemil Meriç *Kırkambar*

En ilginç: MHP İddianamesi

En kıymetli/pahalı: Osmanlıca bir eser *Türk Ticaret Salnamesi*

En ucuz: Müzik dinlemek bedava (Barış Manço'nun *Şehzade* plağı çalışıyor, 400 Lira) En ucuz şey kartpostallar...

En güzel: İnsan sevdiği işi yaparsa çalışmış sayılmazmış.

Güngör Günyel

Minyatür
Sahaf
İstanbul

2007'den beri dükkanım var, ikinci el kitapla başladık, sahafa döndük.

Profesyonel sahaf değiliz.

İlk satış: Masonluk kitabı genç bir arkadaşına 10 Liraya sattım.

Satmaya kıyamadığı: Müşteri çıkarsa bütün kitapları satabilirim.

En ilginç: Gorki'nin *Soytarı'sı*, birinci baskı

En kıymetli/pahalı: 500 Euro, *Sait Halim Paşa Yalısı* ve *Düsturlar* var, görseli iyi.

En ucuz: Çocuk kitapları, 3 Lira

Fuar: Ankaralı fuara ne istediğini bilerek geliyor ve çok meraklılar, gençlerin fuara ilgisi yüksek.

Naim Dikli

Arşiv
Sahaf
İstanbul

30 yıldır sahaflık yapıyorum.

Satmaya kıyamadığı: Edip Cansever'in ilk baskısı var, satılmasa da olur.

En ilginç/En kıymetli/pahalı: Osmanlıca kitaplar var, eski ve nadir baskılar var.

Okur: Ankaralı okur nitelikli, ne istediğini bilen bir okur ve yeni kuşağın eski kitapla kurduğu ilişki çok umut verici.

Nazım
Hikmet Erkan

Sahaf
Nazım Hikmet
İstanbul

10 yıldır sahaflık yapıyorum.

Satmaya kıyamadığı: Ben aslında hiçbir şeyi satmak istemiyorum. Kitaptan alınan haz çok önemli, bazı kitapların fiyatlarını yüksek tutuyorum satmamak için.

En ilginç: Bazı ilk baskılar var, bilenler almak için bana gelirler.

Okur: Bir kitaba sözcüğü 50 Lira diyorum niye 50 lira diyor, daha iyi bir çeviri ve baskısı yok diyorum, okur ikna olup alabiliyor.

Güven
Özgüç

Güven Sahaf
Ankara

1993'ten beri sahaflık yapıyorum.

Satmaya kıyamadığı: İddianameler var Dev-Genç ve DHKP-C, bunlar satılmasa da olur.

En ilginç: *İslam Medeniyeti Tarihi* 5 cilt

En kıymetli/pahalı: Nilgün Marmara, *Kırmızı Kahverengi Defter*, ilk baskı, 250 Lira.

En ucuz: Kartpostallar, 2 Lira

Ali Gökhan
Tuğ

Anadolu Sahaf
Ankara

Satmaya kıyamadığı: Özel gazeteler, Trabzonspor posteri, Deniz Gezmiş'lerin kitabı

En ilginç: 1929 yılından itibaren yayınlanan dergiler, 1940'lı yılların dergileri

En kıymetli/pahalı: 1864 tarihli *Osmanlı Venedik Diplomatik İlişkileri* Paris baskısı 1000 Lira. Rıza Nur'un Almanya basımı yasaklı bir kitabı 500 Lira

İnsanlar genel olarak uygun ve nostaljik şeyleri seviyor o nedenle pahalı şeyler getirmiyoruz.

Cevat Besi

Senan
Sahaf
İstanbul

18 yıldır sahaflık yapıyorum.

İlk satış: Türk edebiyatından bir roman sattım.

Sattığına üzüldüğü: Mustafa Cezar, *Osmanlı Başkenti* İstanbul

Satmaya kıyamadığı: Tarihin *Tanığı* Anadolu'da Kurulan Cumhuriyet bunu da satmak istemem.

Okur: Biz İstanbul dışını taşra kabul ederiz, onun biraz dışındadır Ankara, iyi üniversiteleri var, çok fazla diplomat var, bürokratlar var, Ankara okurundan memnunuz.

Kır Zincirlerini!

Söyleşi: Fahri Aksirt - Fatma Soylu, Fotoğraflar: Fahri Aksirt

One Billion Rising (Bir Milyar Kadın Ayaklanıyor) eylemini 14 Şubat'ta Ankara'da gerçekleştiren kadınlardan bir kısmıyla bu eylemi, öncesini, sonrasını ve yaşadıklarını konuştuk.

Bu ekipten Hakime, Yağmur ve Bahar bizimle söyleşiye katılanlardı. Söyleşiye pek ilgi göstermese de en küçük grup üyeleri 10 yaşındaki Sinera da aramızdaydı. Biz onların daha kalabalık olduklarını biliyoruz. Zaten onlar da gelemeyen arkadaşlarından dolayı kendilerini eksik hissettiklerini, sohbet boyunca ifade ettiler.

Fatma'nın "One Billion Rising nedir?" diye başladığı söyleşi çok derinlere inse de ve ülkemizde maalesef bu konu üzerine edilebilecek çok söz olsa da, ancak bir bölümünü paylaşabiliyoruz sizlerle.

V-Day hareketinden başlayarak anlattılar One Billion Rising kampanyasını ve eylemini.

V-Day'deki V, victory (zafer), valentine (sevgililer günü), vagina (vajina) kelimelerini temsil ediyor. V-Day hareketinin yaratıcısının ise Türkiye'de de bir dönem oynanan ama olaylı bir şekilde kaldırılan *Vajina Monologları* oyununun yazarı ve aynı zamanda kadın hakları aktivisti Eve Ensler olduğu bilgisini veriyorlar.

Neden bu etkinliği 14 Şubat'ta yapıyorsunuz?

Tüm dünyada aynı gün, aynı saatte ve aynı koreografiyle yapılan bu etkinlik, kadına karşı şiddete, tecavüze karşı bir başkaldırı eylemi. 14 Şubat'ta olması sevgililer gününe, hem sevginin bir güne sığdırılmaya çalışılmasına hem de kapitalist sistemin tüketim kültürüne bir eleştiri aslında.

Sizler nasıl bir araya geldiniz?

İnternet ve Facebook üzerinden haberleşerek bir araya geldik. Birbirini hiç tanımayan kadınlar olarak bir araya gelip, kolektif bir şekilde farkındalık oluşturmaya çalışıyoruz. Birçok gönüllü insanın ve erkeklerin desteğini de aldık.

Bu tür kadın eylemlerine erkeklerin desteği konusunda ne düşünüyorsunuz?

Erkekler kadar kadınların da insan olduğunu fark etmesi gerekiyor. Kadınlar güçlü olduklarını hatırlamalılar. Bu organizasyonda dans ederken de erkeklerin desteğini gördük. Dans

eğitmenimiz de bir erkekti. Kadın, erkek dünya üzerinde birlikte yaşıyoruz. Şayet eşitlik diyorsak, sadece kadınların olması gerektiğini söyleyemeyiz.

Bir eylem biçimi olarak neden dans? Ne düşünüyorsunuz bu konuda?

Mevcut eylemliliklerin çok da etkili olmadığını düşünerek, farklı eylem biçimleri bulmak gerektiğini düşünüyoruz. Dans, insanların ilgisini çeken, kayıtsız kalamayacakları bir eylem türü. Başlı örtülü, emekli, elinde poşetlerle alışverişten dönen kadınların dans edebildiği, yüzlerindeki yara bere, kesik makyajını gördüğü bir dansçıyla olan "O kesik makyajının gerçeği vardı benim yüzümde, biliyor musun?" diyalogunun da yaşanabildiği eylemler, kadınların kendilerini yalnız hissetmediklerini, birilerinin onların sesi olduğunu düşündüklerini ve birbirimizden güç aldığımızı bize gösteriyor.

"Dans edemeyeceksem, bu benim devrimim değildir." Emma Goldman'ın bu sözlerini hatırlatıyor Bahar. Dünyada her üç kadından biri şiddete maruz kalıyorsa ve eğer bu kadınlar dans ederse bu bir devrimdir.

Ayrıca sadece dans etmediklerini, canlı heykellerle, teatral gösterilerle, Simurg kuşuna kadınların ilaştırdıkları notlarla eylemi zenginleştirdiklerini de ifade ediyorlar.

Bu eylemlerde her yılın bir teması var. Bu yılın teması da "Devrim" ve biz Amazon kadını kıyafetleri ve makyajıyla dans ettik.

Olumsuz bir tepkiyle karşılaştınız mı?

"Sen sanki şiddet mi görüyorsun, dayak mı yiyorsun?" gibi tepkiler aldığı ifade eden Yağmur, bu etkinliği bütün kadınlar için yaptıklarını söylüyor.

"Sustuğumuz kadar hepimiz suçluyuz."

Cumhurbaşkanının, milletvekili Aylin Nazlıka üzerinden bu etkinliğe dair eleştirileri konusunda ne düşünüyorsunuz?

Yaptığımız bu eylemin bir polemik konusu haline dönüştürülmesinden rahatsızız. Bu etkinliğin anlamı, amacı bilinmeden haksızca yapılan eleştiriler. Üstelik yaklaşık 7-8 ilde de olmasına rağmen, geçmiş yılların görüntüleri kullanılarak sadece Ankara'da yapılan eylemimiz gündeme getirildi.

Böyle bir etkinlik vasıtasıyla bir araya

gelmek sizlere neler kattı?

Hiçbir çıkar gözetmeden, gönül bağıyla bir araya geldik. Hiçbir hiyerarşi yoktu aramızda, her şeye hep birlikte karar verdik, birlikte yaptık. Kolektif hareket edebildik. Bu sayede farkındalıklarımız gelişti ve bu şekilde bir araya gelmek bize güç verdi.

Grup üyeleri danslarını aşağıdaki şarkı sözleri eşliğinde ediyorlar.

Break The Chain; Türkçe olarak şöyle diyor şarkısında...

Kır Zincirleri

Kollarımı göğe kaldırıyorum
Diz çöküp dua ediyorum
Artık hiçbir şeyden korkmuyorum
Şu kapıdan geçip çıkıyorum
Ayağa kalk
Yürü
Dans et

Birlikte yaşadığımız
Bir dünya görüyorum
Zalim değil
Güvenli ve özgür
Tecavüz, taciz, ensest yok orada
Kadınlar mal mülk değil orada

Sen sahibim değilsin
Sen farkımda değilsin
Ben görünmez değilim
Ben harikayım

Sanki kalbim ilk kez yarışır gibi
Yaşadığımı hissediyorum
Kendimi müthiş hissediyorum

Dans ediyorum
Çünkü
Hayal ediyorum
Dans ediyorum
Çünkü
Gördüklerim yetti artık
Dans ediyorum
Çığlıkları susturmak
Kuralları yıkmak
Acıyı durdurmak
Her şeyi tersine çevirmek için
Dans ediyorum
Zamanı geldi artık
Haydi kır zincirleri
Ayağa kalk
Dans et
Dans et ve yeniden doğ

Bütün o cinnetlerin ortasında
Hepimiz ayağa kalkıyoruz
Daha iyi bir dünya var biliyoruz
Bacınla, abinle el ele ver

Ve bütün kadınlara ve kızlara ulaş

Bu beden benim
Bu benim kutsal yerim

Dans ediyorum
Çünkü
Hayal ediyorum
Dans ediyorum
Çünkü

Gördüklerim yetti artık
Dans ediyorum
Çığlıkları susturmak
Kuralları yıkmak
Acıyı durdurmak
Her şeyi tersine çevirmek için
Dans ediyorum
Zamanı geldi artık
Haydi kır zincirleri
Ayağa kalk
Dans et
Dans et ve yeniden doğ

Bacım bana yardım etmeyecek misin?
Bacım benimle birlikte yeniden doğmayacak mısın?

Dans et ve doğ
Dans et ve doğ

Bu beden benim
Bu benim kutsal yerim

Artık özür yok
Artık taciz yok
Bizler annemiz
Bizler öğretmeniz
Bizler çok çok güzel varlıklarız

Bu beden benim
Bu benim kutsal yerim

Dans ediyorum
Çünkü
Hayal ediyorum
Dans ediyorum
Çünkü
Gördüklerim yetti artık
Dans ediyorum
Çığlıkları susturmak
Kuralları yıkmak
Acıyı durdurmak
Yanlış olan her şeyi tersine çevirmek için
Dans ediyorum
Zamanı geldi artık
Haydi kır zincirleri
Ayağa kalk
Dans et
Dans et ve yeniden doğ

(çeviri: Feryal Çeviköz)

Mekan, Kültür ve Müzik

Akın Atauz, Fotoğraflar: Ezgi Keskin - Mehmet Onur Yılmaz - Vedat Gün

Ankara ve müzik arasındaki ilişkiler, etkileşim üzerine düşünmek, oldukça zor ve karmaşık bir konu. Ögelerin her biri, karmaşık olan konular: Ankara'nın nasıl bir kent olduğu ve Ankaralıların nasıl bir kentsel topluluk oluşturduğu, Ankara'da dinlenen müzik türleri, müziğin Türkiye'de (belki buna "Cumhuriyetin ilk on yıllarında Ankara'da" da diyebiliriz) kültür politikaları içindeki konumu...

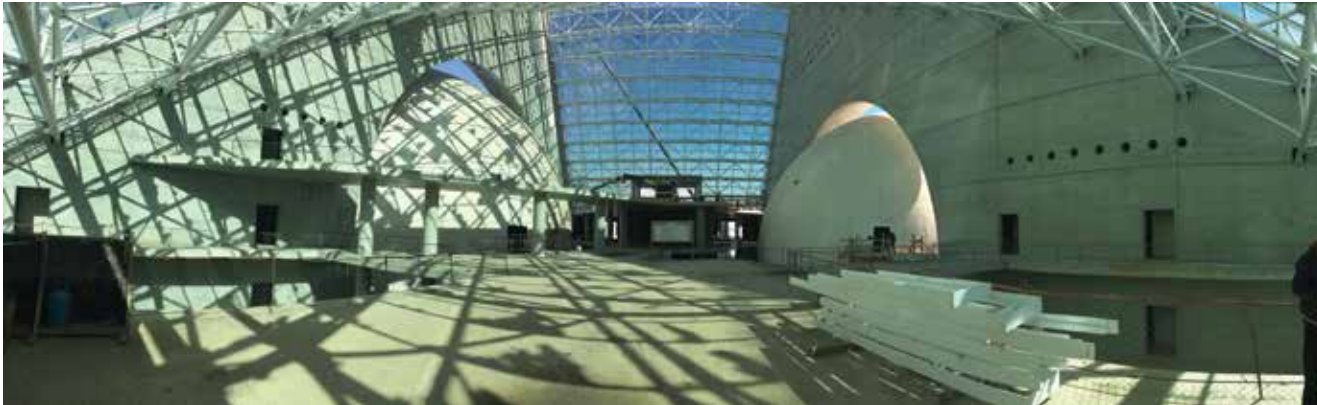
İnşaatı neredeyse çeyrek yüzyıla yaklaşan bir süredir devam etmekte olan, ancak artık mimari özellikleri, ana hacimleri/ kitleleri belirginleşen CSO Konser Salonu şantiye gezisi, bu konuları düşündürüyor. Çok etkileyici yapı/ yapılar olduğu zaten açıkça görülüyor. Ankara'nın en ilginç mekanlarından biri olmaya şimdiden aday olan yeni Konser Salonu'nu, mimari açıdan değerlendirebilecek birçok mimar var. Bu nedenle yazı, daha çok, konser salonu ve müzik ile kentin ilişkileri üzerine düşünmeyi amaçlıyor.

Bir gazete yazısı, bu tür büyük savların tartışılması için doğru bir yer olmayabilir, ama yine de deneyelim. Eğer Cumhuriyet'i (en azından ilk on yıllar için) "devrimci" bir rejim olarak düşünürsek, bu devrimin en çok duyumsandığı alanlardan birinin müzik olduğu söylenebilir. Müzikte amaçlanan, gelenekten kesin bir kopuş ve modern (batı) dünyanın klasik müzik anlayışlarıyla tanışma ve bu müzik anlayışının kurumsallaşmasını sağlamaktır. Eğer geleneğin bir yeri olacaksa, bu da müziğin batılı formu içinde canlanacaktı. Bu durumda, Cumhuriyet öngörüsünün oldukça jakoben bir devrimcilik olduğu söylenebilir.

konser Salonu (yine önce bir spor salonu olarak yapılmış sonra sergi salonuna dönüştürülmüş ve hala konser salonu olarak kullanılmakta olan), Ankara'nın 1960'lara kadar konser salonu serüvenini özetler.

1950'lerden sonra devlet, jakoben devrimci bir karakterden, popülist ve oldukça hercai, dalgalanmalı bir döneme girmiştir. Yıllar içinde devlette gelişen ve yerini sağlamlaştıran eğilim, popülizmdir. Bunu belki "demokrasinin" bir gereği olarak da okuyabiliriz. Bu nedenle, devlet artık kaynaklarını bu tür müziklerin eğitimi, üretimi ve performansı, mimari ihtiyaçlar için ayırmakta son derece nazlı ve ikircikli davranır. Söz konusu olabilen sadece Ankara'nın bir başkent için gerekli olan gösterişleri barındırabilmesi, elçiliklerde bulunanlara ve ziyaretçilere gösterebileceği görkemli mekanları sağlayabilmesidir. Sorun artık, içeriden kurulmuş programın ihtiyacına göre değil, dışarıdan geldiği düşünülen bir talebe yanıt vermekle ilgilidir.

Devrim Ankara'da, bu anlamda sadece müzik için değil, başta mimarlık olmak üzere, diğer sanatlarda benzer biçimlerde gerçekleşiyordu. Mimarlık çok daha görünür ve kitlesel olduğu, kentin gündelik yaşamının her anını belirleyebilecek güce ve özelliklere sahip olduğu için modern ve gelenek arasındaki tartışmalar daha çok bu alanda görünür oldu. Ancak hem müzik, hem de müzik eğitimiyle ilgili kurumsallaşma, batılılaşma doğrultusunda gelişti. Ankara kenti, biraz da bu müzik anlayışının yapılarıyla da tanımlanabilir. Bu anlayışın Ankara'daki en gözde yapısı, her zaman opera binası oldu. Mamak'taki Konservatuvar da, (belediyenin eline düşene kadar) göz alıcı olmaya devam etti.

Ankara, Cumhuriyet'in ilk yıllarından beri bu tür müziklerin üretilmesi, üretildiğinde dünya standartlarına uygun bir performans kalitesinin sağlanması, bunun için sanatçıların yetiştirilmesi, bu sanatların performansına uygun mimari yapıların üretilmesi vb konularında, büyük bir dikkat gösteriyor. Batı formundaki klasik müziklerin eğitim kurumları arasında, Ankara Radyosu'nun ve Radyo binalarının eklenmesi de, yanlış olmayacaktır.

Aynı şeyler opera ve bale için, bu türlerin müziklerini yapan orkestralar ve sanatçılar için de geçerlidir. Ankara, bu tür (batı klasik formlarında) üretilen müziklerin, operanın ve balenin de başkentidir. Ankara'nın övünç duyduğu bir durumdur bu. Modern başkent in sanat yaşamı da, diğer modern dünya kentlerinde olduğu gibi, batılı müziğin klasik formlarıyla (bunu belki en gelişmiş ve zenginleşmiş diye de okuyabiliriz) üretildiği, görkemli ve soylu (ancak Ankara için soyluluk, Cumhuriyetçi rejime yakınlığa ve benimsemeye göre, kendiliğinde kurulmuş bir soyluluktur) kent yaşamıdır.

Ankara'ya böyle baktığımızda, önce 1930'larda, Arif Hikmet Koyunoğlu'nun Halkevi'ndeki sahne (gerçekten bu bir müzik sahnesi değildir ama hala konserler veriliyor), sonra Şevki Balmumcu'nun Sergievi'nin Paul Bonatz tarafından 1940'larda Opera'ya dönüştürülmesi, daha sonra şimdiki CSO

Bir Yol Hikayesi: Pedallayan Kurbağalar

Söyleşi: Ezgi Keskin, Onur Mat, Vedat Gün - Fotoğraflar: Frogs on Wheels

Soğuk bir cumartesi akşamı, Türk-Fransız ortak yapımı bir yolhikayesi dinlemek için Mimarlar Derneği'nde bir araya geldik. Yol tutkunlarının, bisiklet meraklılarının, dağları evi bilenlerin, çocukken dizleri yaradan kurtulmayanların yanına; 9-5 arasında sıkışıklar, düzenden bunalmış kafası karışıklar, bisiklette iki elini birden bırakamayanlar, saklambaçta yer değiştirmeye korkanlar, hiç ağaca çıkmayanlar, bir kere bile boka basmayanlar geldi, oturduk şöminenin başına. Gökben ile Nico anlattıkça hafifledi yükümüz. İşi-gücü, parayı-pulu, anayı-babayı, memleketin halini doldurduk cebimize, ceketi de askıya astık. Attık gemiden ağırlık yapan ne varsa. Onlar anlattıkça saçlarımızdan rüzgar geçti; serin, berrak sular ayak bileklerimizde değdi. Derinlerde göz hapsinde tuttuğumuz çocukluğumuza göz kırptılar hınzırca. "Haydi!" diyerek hayallerimizin ruhuna cesaret üflediler.

İki insan, bir hayal, eyleme dökmek için bolca cesaret, azalmayan/kırılmayan bir heves..

Biz en iyisi, hikayenin en başına dönelim..

Nico Fransa'da doğup büyür, daha çocukken kafasına koyar Avustralya'ya gitmeyi. Üniversiteyi bitirip hayallerini gerçekleştirmek için yollara düşer. Kanada'dan başlayıp Güney Amerika'da devam eder maceraya; 1,5 yıl boyunca karavanla turlar, çiftliklerde ve inşaatlarda gönüllü işlerde çalışarak hayatını sürdürür.

Gökben'in hikayesi ise, ilkokulda ona *Seksen Günde Devr-i Alem* kitabını hediye eden ailesi sayesinde başlar. Kitabı okurken önüne koyduğu harita üzerinde ülkeleri birleştirerek kalemiyle gezintiyeye çıkar. Lisede müdür yardımcısını kandırıp görmek istediği yerlere okul gezileri düzenleyen Gökben, üniversitede dağcılık kulübüyle gezmeye devam eder. *Work and Travel* programıyla gittiği Amerika'da artık kısa ve kısır gezilerle yetinemeyeceğini anlar ve dünyayı gezmek istediğine karar verir.

"Bir yerlere gidiyorsun ama insanlarla tanışmıyorsun; müzeleri, tarihi yerleri geziyorsun, sonra geri geliyorsun. Bu kadarı yetmiyordu artık, daha detaylı gezmek ve yaşamak gerekiyordu."

Ankara'ya bir yıllığına çalışmaya gelen Nico'yla Gökben'in tanışması maceranın başlangıcı olur. O bir yıl üç yıla uzar ve mutlu son.. *Couchsurfing* ve *Warmshowers* organizasyonları ile evlerinde ağırladıkları yabancı bisikletçilerden ilham alırlar ve "neden biz de yapmayalım" diyerek bisikletle bir dünya turu planlamaya başlarlar.

Rota belirleme, ekipman araştırma ve para biriktirmeye geçen iki yıl sonunda ortaya 4 yılda 4 kıta geçecekleri bir tur planı çıkar. Ciddi bir bisiklet geçmişi olmayan ikili, Haziran 2013'te bir deneme sürüşü için ikinci el bisikletleriyle yola düşer. Ankara'dan çıkıp Kırşehir'den Adana'ya 6,5 günde 400 km yol yaparlar. "Kesinlikle çok güzeldi, ülkemi tanıdım diyebilirim, çünkü detaylı gezdiğimde çok daha farklı hissediyorsun." dese de Gökben, bisikletlerden ve sırt problemlerinden kaynaklı çok sıkıntılı bir gezi olur bu. Ekipmanın önemini anlayan çift, araştırmalarından ve yabancı bisikletli dostlarından bildikleri yatay (recumbent) bisikleti denemek için Fransa'ya gider. Kiralık yatay bisikletlerle yaptıkları 3 günlük tur "İşte bu!" dedirtir ve karar verilir. Çiçeği burnunda evliler kendilerine *Frogs on Wheels* adını takar ve yeni insanlarla tanışmak, yeni diller öğrenmek, farklı kültürler keşfetmek, ilginç geleneklere adapte olabilmek ama bunları yaparken illaki basit bir yaşam sürmek arzusuyla Nisan 2014'te pedala basar.

Bir nevi 4 yıllık bir balayı olan turun ilk ayağı, Nico'nun doğum yeri olan Fransa olur. Sonrasında İsviçre, Avusturya, Çek Cumhuriyeti, Slovakya, Macaristan ve ardından gezinin en çok sevdiği kısmı olan Sırbistan, Bosna Hersek, Hırvatistan, Karadağ, Arnavutluk ve Yunanistan'dan geçerek Kasım 2014'te Türkiye'ye ulaşırlar.

8 ay, 223 gün, 13 ülke, 7869 km yol.. 32 kilo makarna, 130 konserve ton balığı, 150 konserve mısır, 32 rulo tuvalet kağıdı.. 9 bot, 1 tir ve 1 otobüs yolculuğu.. Sayamadıkları kadar dağ geçidinden geçerler, farklı ülkelerde Alpler'i takip ederler. Başlarına aksilikler de gelir tabii; 2 bozuk kilometre sayacı, 3 kırık bisiklet dayanağı, 2 kırık zincir, 2 kırık jant

teli, 2 patlak tekerlek, 1 kırık arka far, 1 kırık ayna, delinmiş çanta ve giysiler, sağ salım çıkarıldıktan sonra anı olarak saklanan 2 kene.. Yaşanırken çok can sıkıcı bu olaylar, şimdi gülerek anlatılan birer anı..

Sunumun bir noktasında başa dönerek, "Peki neden bisiklet?" sorusuyla birlikte, Gökben meselenin özünü şöyle açıklıyor: "Bizim amacımız bir yerden bir yere ulaşmak değil. Oraya ulaşırken neler yaşayacağımız önemli; kültür alışverişinde bulunabileceğimiz insanlar tanımak istiyoruz. Bisiklet de öyle bir ulaşım aracı ki, insanlar doğrudan size geliyor. Ama "Siz turistsiniz, cebiniz para doludur" gözüyle gelmiyorlar. "Yardıma ihtiyacınız var mı, paranız mı yok?" şeklinde iyi niyetle geliyorlar genelde; yani insanlarla tanışmak adına bisiklet çok daha faydalı. Bunun dışında ekonomik tabii, bütçemiz sınırlı, o yüzden maddi bir götürüsü olmayan bisikleti tercih ettik. Fakat en önemli nokta şu; biz temiz bir ulaşım aracı tercih etmek istedik. Kendi hayalimizi yaşarken bunu bir karavanla yapıp arkamızda egzoz gazı bırakarak gitmek istemedik. Bu kritere uyan araç tabii ki sadece bisiklet olabilir."

Bisiklet severlerin merakını gidermek için yatay bisikletin olumlu-olumsuz yanlarından uzun uzun bahsediyor Gökben. Normal bisiklete kıyasla yüksek fiyatı, büyük boyutu, kısıtlı manevra kabiliyeti ve yokuş tırmanma zorluklarının yanında; düşme halinde sürücü için daha güvenli olduğunu, sürüş farklılığı nedeniyle çalınma ihtimalinin daha düşük olduğunu anlatıyor. Anladığım kadarıyla konforlu oluşu diğer dezavantajlarını sıfırlamış, çünkü 8 ay boyunca hiçbir ağrı hissetmediklerini söylüyorlar.

Sohbet ilerledikçe, aklımızı okumuşçasına harcamalarından bahsetmeye başlıyor Gökben. Harcamalarının yarısı gıdaya gidiyor. Fazla birikimleri olmadığı için genellikle çadırda kalıyorlar. İngilizce "vahşi kamp" dense de, Gökben'in deyişle bulduğun yere kamp kurmaca; tercihen bir yerleşim yerine yakın, ağaç altı, çalı arkası yani neresi uygunsun. Ayrıca banyo ihtiyacında ücretli kamp alanı, hastayken hostel ya da ağırlamak isteyenlerin bahçeleri ve evlerinde kalıyorlar. Botla ulaşım, sağlık, ekipman, harita, müze/antik kent ziyaretleri dahil harcamalarını günde kişi başı 10 euro ile sınırlı tutuyorlar. Her geçtikleri ülkenin bayrağını alıp bisikletlerine asıyorlar, jest olsun diye.. Bir de gittikleri yerden kendilerine kartpostal atıyorlar, "Sevgili biz.." ile başlayan.

Gökben kaldıkları yerleri anlatırken, *Woofing* ve *Helpx* adlarıyla geçen gönüllülük projelerinden de bahsediyor. Sırbistan'da 10 gün kaldıkları bir çiftlikte ahşap ev yapımı, domuz beslemek, koyun otlatmak gibi görevler karşılığında kalacak yer ve üç öğün yemek verilen bu organizasyonlar, hayatlarının dünya turundan sonraki kısmı için de ilham olmuş. Yolun geri kalan kısmında bu tür projelerle deneyim kazanmak istiyorlar. Çoğu kişi gibi benim de aklımdan geçen "Turdan sonra ne yapacaksınız?" sorusuna cevap olarak: "4 yıllık bir turdan dönüp de mühendis olmayacağız. Kendi yağımızda kavrulabileceğimiz minik bir çiftlik yapmak istiyoruz. Tur bittikten sonra beğendiğimiz yere dönüp orada yaşayacağız." diyorlar.

En çok hatırlarında kalan ülkeler ve ilgilerini çeken yaşantılar sorulduğunda Gökben'in ilk hatırası Sırbistan'dan oluyor. Biraz kişisel bir duygusal yanı da var hikayenin.. Çocukken eşini Bosna'ya savaşa gönderen komşusunun, eşinin temiz çamaşırlarını katlarken ağlayışı içinde yer etmiş Gökben'in. Sırlara karşı duyduğu bilinçsiz korkunun oraya gidene kadar farkında da değilmiş. Duydukları uyarılara aldırılmadan Türk bayrağıyla girdikleri Sırbistan'da daha ilk saatlerde karşılaştıkları bir çiftin öğle yemeği daveti, en güzel günlerinden birini yaşatmış Gökben-Nico çiftine. Meğerse maddi durumları oldukça kötü olan bu çift, yurtdışına çıkma heveslerini şehirlerinden geçen gezginleri ağırlayarak gidermeye çalışmış hep. Krallar gibi ağırladıkları günün sonunda oradan güzel insanlarla tanışmış ve önyargılardan arınmış olarak ayrılmışlar.

Çek Cumhuriyeti'nin bir köyünde tanıştıkları bir aile ise gerçekten benim de tanışmak isteyeceğim türden. Öğretmen bir çift, yarısı evlatlık 8 çocukları var; değişim programıyla Türkiye'ye gelip giden baba, basit Türkçe kelimeleri biliyor; eşine ve çocuklarına da öğretmiş. Gerisini Gökben'den dinleyelim: "Çocuklarını öyle çılgın yetiştiriyorlar ki.. Mesela çocukların biri 5 yaşındaydı, bir baktım mikrodalgada fırında öğle yemeğini hazırlıyor kendisi! Bu kültür bizde asla olmayacak bir şey. Ben o çocuğa "Dur n'apıyorsun, ben yaparım" derdim; öyle gördüm öyle yetiştirdim, kendi çocuğumu da öyle yetiştirdim eğer bunun olabileceğini görmeseydim. Çok saygı duydum. Maddi durumları iyi değil, evleri derme çatma ama kitaplarla dolu. Çocuklar çılgın yazarları biliyor, çocuk okumayı yeni öğrenmiş, babası Dostoyevski okutuyor ona. Ders aldırır, ders veren bir aileydi."

Bisikletli gezginlerimizin bir diğer tatlı anısı, Çek Cumhuriyeti'nde küçük bir şehirde.. Tüfekli aksi bir amca arazisine çadır kurmalarına izin vermediği için bahçesine konuk oldukları ve yine gözlemlerle, sıcak çikolatalarla ağırladıkları evin oğlunun değişim

programıyla Fransa'ya gideceğini öğreniyorlar. Bilin bakalım nereye? Nico'nun çok da büyük olmayan şehri Lorient'a.. Aile tedirgin, pek istemiyor oğullarını göndermeyi ama Nico o kadar detaylı anlatıyor ki şehri, ailenin içi rahatlıyor. Dünya çok da büyük değil sanki ha, ne dersiniz?

Gökben'in ablasından gelen "Hiç vazgeçmeyi düşündünüz mü?" sorusu ve Gökben'in "Cevabı biliyorsun bence." deyişi salonu güldürüyor. Abla da soruyu değiştirip çifti en çok zorlayan şeyin ne olduğunu merak ediyor. Pes etmeye yaklaştığı tek anı anlatıyor Gökben: "Vazgeçmeyi düşünmedim ama çok zorlandığım bir an oldu Fransa'da. Yazın ortası, çok sıcak bir gündü, hiç gölge yoktu. Çok fazla araba geçiyordu. Tek hatırladığım şey, "Yeter artık, bu ne lan!" diyip bisikleti fırlattım, çok az gölgesi olan bir ağacın altına sığındım. Nico peşimden geldi, beni sakinleştirmeye çalışıyor, onu bile çekecek durumda değilim. Kimse olmasın, köşemde oturayım, hareket etmeyeyim, terlemeyeyim, sıcak olmasın lütfen dediğim bir andı. O anı oturup "whatthell am i doing here" şarkısını (Radiohead'den Creep olsa gerek) söyleyerek geçirdim. Başka zor anlar da oldu ama pişman olduğum, "ne işim var benim burada" dediğim başka bir an olmadı."

"İlk başlarda zorlanıyorduk, ilk bir ay kondisyon açısından benim için zordu. Ama sonra baktım; ilk hafta biraz eğimli bir köprüden geçerken korkup, "devrilecek miyim, acaba çıkabilecek miyim?" derken, bir ay sonra 2600 metrelik dağ geçidine çıkıyoruz. Alışıyor insan belli bir süre sonra bütün zorluklara.."

İklim koşullarında yaşadıkları zorlukları anlatıyor Gökben. Kuru eşyaları kalmayan yağmurlu ya da 9 gün banyo yapamadıkları sıcak günlerden ve bir kadın olarak küpelerini özlediğinden dem vuruyor. "Ailemi de çok özledim tabi, yanlış anlaşılmasın." dediği noktada Gökben'e, salondan genç bir kadın dinleyici böyle bir geziye çıkmak istediğini duyduğunda ailesinin verdiği tepkiyi soruyor. Gökben'in cevabı buralarda büyümüş herkes için tanıdık: "Biz bu işi yaparız dedikten sonra para biriktirdiğimiz iki yıl boyunca annemi alttan alta işledim. Evlenince dünyayı mı gezsek acaba, bisikletle mi yapsak, çadırda da kalsak diye diye alıştırdım fikre. Babamın hayır deme ihtimali vardı. İşte orada çakallık yapıp milli takım futbol maçının heyecanlı bir anında sordum, "git tabi kızım" cevabını aldım; detayları sonradan verdim bisikletle ve 4 yıl olacak diye. Ama o "evet" ağızdan çıkmıştı bir kere. Şu an babam altına bisiklet verseniz bizim peşimizden gelir, o derece destekliyor bizi."

Hikaye burada bitmiyor tabi; hatta ikiliye göre yeni başlıyor.. Kasım'dan beri Türkiye'de dinlenip kışın geçmesini bekleyen Gökben ve Nico, Mart ortasında tekrar yollara düşecek. Gürcistan'dan başlayıp Ermenistan, İran, Türkmenistan, Özbekistan, Tacikistan ve Kırgızistan'dan geçip Çin'e ulaşacaklar. Ardından Vietnam, Kamboçya, Laos, Tayland, Malezya, Singapur ve Endonezya ile Asya turunu tamamlayacaklar; bu kısım için 1,5 yıl öngörüyorlar. Sonrasında 6 ay Avustralya, Yeni Zelanda ve 1 yıl boyunca Güney Amerika'da Kolombiya, Ekvador, Peru, Bolivya, Şili, Arjantin ve Uruguay'da pedallayıp 2018 baharında yolculuğu tamamlayacaklar. Rotayla ilgili kendilerini çok kısıtlamıyorlar, çünkü Avrupa ayağında planladıkları iki ülkeye gitmeyi planda olmayan üç ülkeye gitmişler. Tanıştıkları yerel insanların tavsiyelerine uymuşlar, gerisi de yol nereye götürürse işte.. Yolda olmak gezme anlayışlarını da değiştirmiş; yolun başında müzelerde

geçirdikleri vakitleri yol ilerledikçe köylerde geçirmeye başlamışlar. Yerel insanlarla temasları giderek yoğunlaşmış; yoldan geçerken köy kahvesinden çağılmaya, dil bilmesele de bir şekilde anlaşmaya başlamışlar. Yerel kültürleri ve gelenekleri tanıma merakları nedeniyle en çok yolculuğun bundan sonrası, yani Asya için heyecanlılar.

Söleşiden sonra fırsat bulup çifte maceranın başladığı yer olan Ankara'yla ilişkilerini sorduğumda Gökben, Ankara'da üniversite okumuş olmanın hayat çizgisini belirlediğinden bahsetti. "Yaptığım her gezinin sonunda döndüğüm yerin Ankara olduğu aklıma geldiğinde içimde hep bir huzur belirir; çünkü burası ait olmayı sevdiğim yer. Şehrin düzeni, insanların birbirine saygısı başka hiçbir şehirle karşılaştırmayacak düzeyde; özellikle İstanbul'la. Nico da Ankara'yı kasaba olarak tanımlıyor. Ama bunun nedeni küçük ya da gelişmemiş olması değil. Bir kasabada yaşıyormuşçasına herkes birbirinin derdini dinliyor, yardımına koşuyor. Başkasının sorununu kendi sorunuymuşçasına halletmeye çalışıyor. Bu sebeple Ankara insanına çok hayran Nico."

Ankara'da gözlem ve yorum yapmaya yeterli olacak kadar bisiklet sürmemişler. Ama şu an bisiklet yolu yapılması için gösterilen çabayı destekliyor; "Dilerim yakında huzurla pedallayabileceğimiz bir bisiklet yolumuz olur Ankara'da" diyor Gökben.

Bisiklete, gezginliğe gönül verenlere, yolda olmayı isteyenlere tavsiyeleri sorulduğunda, herkesin bu konularda olumsuz yorum yapmasından dem vuruyor Gökben. Bu yola baş koyanların, yıkıcı yorumlara kulaklarını tikamalarını öneriyor; para, iş, kondisyon vb. gerekçelerin halledilebilecek şeyler olduğunu ekleyip, karar verdikten sonra ne olursa olsun hayallerinin peşinden gitmelerini tavsiye ediyor.

Yol hikayelerini takip etmek, soru sormak, destek olmak, moral vermek isteyenler için oldukça kapsamlı bir internet siteleri var; Facebook sayfalarını da aktif olarak kullanıyorlar. (www.frogsonwheels.net, www.facebook.com/FrogsOnWheels.net) Çorbada benim de tuzum olsun diyen olursa, o anda geçtikleri ülkeden kartpostal yollayarak teşekkür ediyorlar.

Akşamın sonunda, arkalarından su dökemedik belki ama uzun süredir tanıştırmış gibi kucaklaşıp vedalaştık. Bizim için de gezip görmelerini, gördüklerini gelip anlatmalarını istedik. Eminim ki, hepimiz içten içe, bir gün oralarda olmayı diledik.

Sohbetin ardından, şimdi düşünüyorum da; üzerinde bir türlü istediğimiz hayatı kurmayı beceremediğimiz bu mavi gezegen, kurmaya cesaret ettiği hayalin peşinde koşmaktan yorulmaya, güzelliklerini göstermekten çekinmiyor aslında. Koca koca ülkeler bir çocuğun haritasındaki noktalar kadar küçük; koyduğumuz aşılmaz sınırlar da o noktaları birleştiren çizgiler kadar ince ve titrek.. Bana düşen, atlastan o sayfayı yırtmak, katlamak ve kağıttan uçağımı rüzgara bırakmak..

Hem bir kere öğrenince sürmeyi, bir daha unutmuyorduk, değil mi?

Ceren Selmanpakoğlu ile Yeni Başlayanlar İçin Ajansal Sanat Sanat Toplumsal Gerçekliği Yeniden Üreten Bir Kurmaca mıdır?

Söyleşi: Özgür Ceren Can & Ufuk Tolga Savaş - Fotoğraflar: Özlem Mengilibörü

Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü'nde öğretim görevlisi olan Ceren Selmanpakoğlu'yla, sanatçının aynı zamanda doktora tezi de olan "Hiçliğin Özgürlüğü / Ajansal Sanat" isimli kitabı ve Cer Modern'de açtığı "Hiçliğin Özgürlüğü" sergisi üzerine sohbet ettik.

Özgür Ceren Can: Kitabın ilk bölümünde "olmak" yerine "kendini yapmak/seçmek" ile insanın bir kendini gerçekleştirme projesi olduğundan bahsediyorsun. Bir de özgürlüğün yarattığı bir iç daralması meselesi var. İstersen anlatmaya oralardan başla.

Ceren Selmanpakoğlu: "Oldurulmuş özne", "kendi için

özne", "iç daralması" ve "özgürlük" kavramlarını kuran Sartre. "Oldurulmuş özne" bilinçsizce bir takım seçimler, yapıp etmeler ve yönlendirilmelerle inşa olduğumuzu ifade ediyor. Seçimler sana ait ama bilinçli değilsin. Karakter ya da öz falan diyerek de sabitlemeye çalışıyoruz kendimizi. Bu oldurulmuş halimizle hesaplaşıp, bu halimizin birimlerini bilinçli şekilde modifiye ettiğimizde tam manasıyla değilse de kendimizi sıfırlıyoruz. Sonra insan bilinçli olarak kendini inşa etmeye başlıyor ve beyaz bir sayfaya kendini yazıyor. Buna da "kendi için özne" diyor Sartre. Burada önemli olan şu: "oldurulmuş özne" sorumluluğu devlet, aile, ahlak ve din gibi sosyal gerçekliğin kurumlarına transfer ediyor. Ama kendi için olan özne artık bilinçli olarak sorumluluğu da üstüne alıyor. Daha günlük hayata adapte edecek olursak mesela siyaset çok tipik bir örnek. Bir takım şeyler yanlış gidiyor ve biz bunun suçunu devlete, hükümete, muhalefete vs. atıyoruz. Peki, sen neredesin? Sadece oyunu vererek sıyrıldın mı bu işten? Yok, yemezler. Kendini kandırıyorsun. Ama bu kolay tabii, sorumluluğu başkasına atar işin içinden çıkarım.

Özgür Ceren Can: Hatta komplo teorileri üretirim...

Ceren Selmanpakoğlu: Kendini bilinçli olarak inşa eden öznenin artık bahaneler üretme lüksü yok. Bir şey oluyorsa ondan "ben sorumluyum" ve bir müdahale edilecekse o müdahalenin bir parçası olmak zorundayım noktasında bir iç daralması söz konusu oluyor. Bir de Sartre şöyle açıklıyor: Hiçsen özgürsün ve her şey olabilirsin. Oldurulmuş öznenin kendini inşa eden özneye geçişte sonsuz olanaklar alanında buluyorsun kendini ve bu seçimlerin baskısı da iç daralması yaratıyor. Bu nedenle insan özgür olmaya direnir.

Özgür Ceren Can: Hegemonyanın kültürel bir sinsi tahakküm ile yönettiğini söylüyorsun. Bu dayatma ve bombardıman altında insan bahsettiğin farkındalık düzeyine nasıl gelir? Seni ne dürttü?

Ceren Selmanpakoğlu: Ben mevcut sistemin adaletsizliği nedeniyle kendimi yok etme noktasına geldim. Çünkü bununla nasıl baş edeceğimi bilemiyordum. Ağabeyimin zoruyla NewYork'ta bir eğitim programına gittim. Üç gün sürdü ama hayatım yüz seksen derece değişti. Kişisel gelişim programı gibi bir şeydi ama felsefi alt yapısı vardı. "Olumlu düşün olumlu olsun" gibi bir şey değildi yani. Sartre'in Varlık ve Hiçlik kitabını reçetelemişlerdi. Yıkım

aşamasında öyle bir anda devreye girdi ki bu eğitim bu yıkımı aslında ters yüz edebileceğimi, şikâyetlerim nedeniyle kendime engel koyduğumu öğrenmiş oldum. Kendini sabitlediğin pozisyonlardan dolayı değiştirme gücü bulamıyorsun kendinde. Geçmişle, sistemle, oldurulmuş halinle hesaplaştığında artık bahane üretmeyip "Ben bu konuda ne yapacağım" diyorsun.

Özgür Ceren Can: Yani kendini gerçekleştirmek için bir strateji oluşturmaya başlıyorsun.

Ceren Selmanpakoğlu: Bir travma tetikleyici olabilir ama herkesin hayatında çeşitli travmalar var. Mesele insanın değiştirmek isteyip, istemediği... Yoksa şikâyetlerle yaşıyor olmaktan ben insanların mutlu olduklarını düşünüyorum. Kolay çünkü.

Özgür Ceren Can: Peki, sanatla bu travmanın ilişkisi nasıl oldu?

Ufuk Tolga Savaş: Kurtarıcın sanat mı oldu yani? Yoksa sonra sıra sanata mı geldi? Yani önce kendini inşa ettin ve sonra sanata mı yansdı bu durum? Yoksa başka türlü mü?

Ceren Selmanpakoğlu: Kurtarıcım Sartre, çok net... Kendimle ve toplumsal gerçekliğin kurmacalığı ile hesaplaşmam ve sonra sanatın kurmacalığı ile hesaplaşmam ve toplumsal gerçekliği yeniden üretmeyen bir sanat peşine düşmem birbirini takip eden süreçler oldu. Sanat bu sürecin ürünü gibi oldu yani.

Özgür Ceren Can: Sen güncel sanatı "gündelikçi", "etnografik/envanterci" ve "anlaşılmazcı" olarak üçe ayırıyorsun ve ben de buna bayılıyorum. Bir de şimdi okurlarla paylaşır mısın bunu? Var olan sanattan kendini koparıyor musun ve çok başka bir şey ortaya koyuyormuş gibi gözüküp, gündelik hayatımız da dâhil ezber ettiğimiz şeyleri bize sanat olarak pazarlayan çok acayip bir alan.

Ceren Selmanpakoğlu: Evet, seninle hemfikirim. Sanat, toplumsal gerçekliğin kendisine hizmet eden kurumlarından biri olarak bizim tarafımızdan icat edildi. Dolayısıyla çok ulvi, metafiziksel bir boyutta çalışan bir tarafı yok sanatın. Abartmaya gerek yok. Tabii bu ayrımlara Ranciere ve Kuspit'in de katkısı var. Ama bu üçe ayırmayı ben yaptım evet.

Özgür Ceren Can: "Gündelikçi" beni eğlendiriyor.

Ceren Selmanpakoğlu: Toplumsal gerçekliğe hizmet eden sanat en tepe noktasına "gündelikçi" sanatta geliyor. Alenen Baudrillard'ın dediği gibi mevcudu onun ikizini üretmek pazarlıyor. Ama bir yanılsama payının da olması lazım der Baudrillard. Ama gündelikçi sanat aynen kopyalıyor.

Özgür Ceren Can: Hem kopyalıyor hem de tozunu alıp bize veriyor.

Ceren Selmanpakoğlu: Stallabrass da zaten öyle der: bağımsız sermaye ana sistemken bağımsız sanat onun yaralarını onarır.

Özgür Ceren Can: "Etnografik/envanterci" dediğin sanatın yaptığı arşivlerin, belgeliğin sanatla ilişkisini kurmak da çok zor izleyici için. Sanatsal etkinliğe ayırdığın kısıtlı vakitte sindirmene imkân olmayan miktarda bilgi yüklüyor, görsel bombardımanına tutuyor. Koca bir cilt ansiklopedi gibi karşında duran bir sergi. Sokaktaki insana yaklaşayım derken yüksek sanat diyerek eleştirdiği nesnelere daha ürkütücü olmaya başlıyor.

Ceren Selmanpakoğlu: Daha ağır bir eleştirim var benim. Eleştirdiğini zannettiği noktada; örneğin savaş sahnelerini ve işkence sahnelerini estetize ederek pazarlıyor bence. Meşrulaştırıyor... Bir de "anlaşılmazcı" sanat var. Ve bu durum yerleşti. "Güncel sanatı anlamıyorum" diye benden medet umanlara "Ben de anlamıyorum." diyorum. Bir ürün ortaya koyuyorsan orada bir diyalog kurmak istediğini varsaymak zorundayım ben. Ama "anlaşılmazcı" sanatın anlaşılacak gibi bir niyeti yok ortada zaten. Söyleyecek sözü olduğundan da ben şüpheliyim. İzleyici ile kendi arasında müthiş bir hiyerarşi kuruyor.

Özgür Ceren Can: Sergiyi paralel etkinliklerle tamamlamak gerekliliği doğuyor herhalde sonra; konferanslar, küratörle sergi turları ile izah çabalarına giriyorlar. Sanat adına atıp tutan, ahkam kesen bir kürsü oluveriyorlar. Başlangıçta sanatsal güç odaklarına, sanat tarihi yazımına, yüksek sanat söylemlerine karşı duran söylem kendi hiyerarşisini kurmaya başlıyor.

Ceren Selmanpakoğlu: Hep de böyleydi.

Özgür Ceren Can: Sanat sürekli özgürlük ahkâmları kesiyor ama tahakkümü seviyor yahu.

Ceren Selmanpakoğlu: Tüm o ahkâmlar yalan.

Ufuk Tolga Savaş: Yok öyle bir özgürlükçülük.

Ceren Selmanpakoğlu: Belki orada modernizmi istisna olarak görmek lazım. Bence modernizm noktayı koydu.

Ufuk Tolga Savaş: Gerçekliği bin bir şekilde soktu.

Ceren Selmanpakoğlu: Gerçekliği yapıbozuma uğrattı ama yenisini ortaya koymadı. Yıktı.

Ufuk Tolga Savaş: Ve öyle bıraktı...

Ceren Selmanpakoğlu: Oradaki boşluğu güncel sanata kadar gelen o bütün yelpaze bir dolgu malzemesi gibi doldurmaya çalışıyor. Her türlü malzeme ile...

Özgür Ceren Can: Ajansal sanat nedir? O ne yapıyor?

Ceren Selmanpakoğlu: Toplumsal gerçekliğin kurmaca

olduğunu ajansal sanatçı bilir, kendi ile sürekli bir hesaplaşma halindedir, sorumluluğu üstüne alarak kendini bilinçli olarak kurmaya başlamıştır. Ürünü ile bu gerçekliğin kurmacalığı ile öznenin hesaplaşmasına aracılık eder. Ancak nihai amacı bu değildir. Asıl hedefi şudur: İzleyicinin özgür olduğu halde özgürlüğüne direnmiyor ve sorumluluğu başkasına transfer ediyor olması ile hesaplaşmasına aracılık etmek. İzleyici ile arasında bir hiyerarşi kurmamasını sağlayan da zaten izleyicinin de özgür olması ve toplumsal gerçekliğin kurmaca olduğunu onun da biliyor olması.

Özgür Ceren Can: Sorumluluğun sanata devredilmesi konusunda ne söyleyeceksin?

Ceren Selmanpakoğlu: "Sanatın yeri bir başka", "Sanat muhalif olur." ya da "Sanat görünmeyeni gösterir." gibi söylemler sorumluluğu sanata transfer etmeye hizmet eder. Oysaki öyle değildir.

Özgür Ceren Can: Şu dönemde sanatçılar üzerinde yoğun bir iktidar baskısı olduğundan şikâyet halindedir. Bu şikâyet hali de sorumluluğu iktidara transfer etmek mi? Bunlar özgürlükten kaçış stratejileri mi? Sorumluluk transferi bir özgürlükten kaçış stratejisi midir?

Ceren Selmanpakoğlu: Evet, aynen öyle. Bir şey

ekleyeceğim. Slavoj Žižek kralı kral yapanın kralın kendisinin değil, ona kral gibi davranan tebaa olduğunu söyler. Biz iktidara "bana hükmediyorsun" komutunu verdiğimiz sürece evet, hükmedecek. Evet baskı var, evet çok ciddi sonuçları olabilir bunların ama burada hükmedilmeyi seçiyoruz.

Özgür Ceren Can: Gezi olaylarına katılan sanatçılar mimmendiler. Karikatüristler her daim tehdit altında. Bireysel çıkışlar olsa da sanatçılar bir arada durup etkili bir direniş gösteremiyorlar galiba.

Ceren Selmanpakoğlu: Bence "direniş" kelimesi sorunlu bir kelime... Var etmezsen direnecek bir şey de kalmaz. Direnmekte değil, yapmak istediğimiz şeyi kurmaya başlamakta birleşmek gerekiyor.

Özgür Ceren Can: "Radikal kayıtsızlık noktası" dediğin bir nokta var ve oradan "özgür inşa etkinliği" olarak sanata geçiliyor. Bana kalırsa o noktada olmak insana inşa etme gücü de veren bir haz yaşıyor.

Ceren Selmanpakoğlu: Katılıyorum. Radikal kayıtsızlık umursamazlık değil. Kurmacaya bir mesafeden bakmak ve onu görmek lazım... Çünkü içine girdiğinde sistem sizi kendine katmayı bir biçimde başarıyor. Ajansal sanatçı olarak radikal kayıtsızlık noktasına kendini çek, sistemin saçmalığını gör, bunun parçası olup olmak istemediğine karar ver, ne istiyorum diye sor ve bir inşa etkinliğine gir.

Özgür Ceren Can: Sen nasıl yaptın bunu, bize biraz Cer Modern'deki serginden bahsedebilir misin? İşin kuramsal tarafına bu denli hâkimken inşa süreci tıkr tıkr işledi mi yoksa zor bir süreç miydi?

Ceren Selmanpakoğlu: Teori ve pratiği ayırdım. Teorik çalışırken atölyeye girmedim ama bir fikirler defterim vardı. Yazım kısmı bittikten sonra atölyeye girip çalışmaya başladım. Ama çalışırken de sürekli kendi bahanelerimi avlama halindeydim. Kendimle özgürlük oyunu oynadım. Sartre'in bahsettiği iç daralmanın ben coşkuya da dönüşebileceğini gördüm. Bahanelerini yakalamanın hazzı müthiş!

Özgür Ceren Can: Sergide izleyicinin tepkisi nasıl oldu? Genç takipçilerinden ajansal sanatı kendine yöntem olarak seçmeye karar veren oldu mu acaba?

Ceren Selmanpakoğlu: Bir izlenim edindiler, kokusunu aldılar. Zamanla göreceğiz. Öğrencilerimi ajanladım. Son dönem bu özgürlüğe direnişi sorguladık, bu konuları çalıştık. Zorlandılar ama çok iyi eşlik ettiler. Bu da beni ümitlendiriyor. Ajansal sanat hem yapan hem de izleyen açısından zahmet istiyor diyebilirim.

Özgür Ceren Can: Çok keyifli bir sohbet oldu, teşekkür ederiz.

Ceren Selmanpakoğlu: Ben teşekkür ederim.

Marquis De Sade "Quills" Sohbeti / Tatbikat Sahne

Özgür Ceren Can, Vedat Gün. Fotoğraflar: Fahri Aksirt

Soğuk ve ıslak bir kış akşamında, Ankara'nın alacakaranlık sahnesi Tatbikat Sahne'ye, Marquis De Sade "Quills" oyunu ekibiyle sohbet için gittik. Bize demli çay, mozaik, hoş sohbet, tevazu, sağduyu ve öngörü ikram ettiler. Fahri ve ben bize ikram edilenlerden bir kısmını Solfasol okurları ile paylaşıyoruz. Tatbikat Sahne'nin bizden çok daha yakın takipçisi olan Vedat ise biriktirdiklerini ceplerine sakladı, merak edenler ceplerini karıştırabilir.

Doug Wright tarafından kaleme alınan "Quills" (Tüy Kalemler) oyununu Buğra Koçtepe dilimize çevirmiş. Oyun, sadizmin kaynağı olan Fransız yazar ve filozof Marquis De Sade'in, devrim sonrasında, Cheranton Akıl Hastanesi'nde geçirdiği yıllara odaklanarak kilisenin ve aristokrasinin yarattığı ahlak kalıplarını tartışıyor.

İlham Yazar

ÖCC: Daha önce Solfasol'de yaptığımız söyleşide "Metinde anlatım biçimiyle ilgili bir damara rastlamam gerekiyor." demiştiniz. Doug Wright'ın "Tüy Kalemler"inin cevheri nedir sizce?

İlham Yazar: Bu metin çok önemli bir meseleyi tartışıyor bence. Çok kabaca hikayeyi anlatmak gerekirse, Sade bir tarafta Rahip diğer tarafta, biri Tanrı'ya inanmıyor diğeri de Tanrı'nın adamı. Bir şekilde orta yolu bulup birbirlerine - daha çok rahip - tolerans gösterirken, Napolyon "Bu adamın yazdıklarına engel olalım." diyerek otoriter bir müdahalede bulunuyor. O noktadan sonra iş sarp sarp sarıyor. Otorite devreye girene kadar Marki yazmaya devam ediyor ve Rahip de onu - yazdıklarını çok okumamakla beraber - olduğu gibi kabul ediyor. Ta ki biri çıkıp "Hayır, yazmayacak!" diyene kadar. Marki geri adım atmıyor ve parça parça edilmesine kadar varan bir süreç yaşanıyor.

ÖCC: Metnin kışkırtıcı potansiyeli çok yüksek. Ama siz kışkırtıcı değil yalın bir anlatım dili tercih etmişsiniz. Oyun süresince "dozu ayarlanmış" bir gerilim ve kurumu, çalımı olmayan bir oyun yönetimi ile karşı karşıyayız. Amiyane tabirle neden köpürtmediniz bu oyunu?

İlham Yazar: Bu bir oto sansür değil, hislerimle ilgili bir şey... Bir meseleyi anlatırken, bu Marquis De Sade olsa bile, bir şeylerin altını koyu ve kalın çiziyor olmak hem tarafsız duruşumu zedeleyecek gibi geliyor bana, hem de kaş yapayım derken göz çıkartmak istemiyorum. Birileri çıkıp "Marki böyle biri değil." diyebilir tabii. Durukan Ordu'nun yorumu da çok önemli elbette burada. Durukan ile birlikte ortaya çıkardığımız Sade,

fikirlerini çok aşırı bir tarafa gitmeden de etkili bir biçimde söyleyebiliyor. Şiddet ve cinsellik içeren sahneleri aşırı kanırtmamız seyircinin oyun süresince yaşayacağı zihinsel süreci baltalardı, diye düşünüyorum.

Buğra Koçtepe

ÖCC: Oyunun çevirisini siz yaptınız. Biraz çeviri sürecinden bahsedebilir misiniz?

Buğra Koçtepe: Aslında kelime hazinesi anlamında beni zorlayan bir metin oldu. Doug Wright bazen karakterleri bilinçli olarak oldukça uzun konuşturuyor. 1807'deki idareci burjuva kesimin konuşma biçimini bize yansıtmaya çalışıyor. Ben çevirirken yazarın matematiğini çözmeye çalıştım. Sahnede söylenen her repliği tek başıma oynadım. Hem yazar, hem oyuncu, hem de izleyici perspektifinden baktım oyuna. Anlamın seyirciye geçmesi benim için çok önemliydi ve sezgilerime de güvenerek ince ince çalıştım.

ÖCC: Derli toplu, ilkeli bir adamdan oyunun sonunda bir günah keçisine dönüşen rahip, metindeki tüm hesaplaşmaların yükünü omuzlarında taşıyan karakter. Rahibin yaşadığı dönüşümü seyirci de iliklerine kadar hissettiği için bu karakterin seyirciyle bir yol arkadaşlığı da var.

Buğra Koçtepe: Rahip çağının ötesinde, aydınlanmacı bir din adamı ve onun Voltaire okuması küçük ama önemli bir gösterge benim için. Hastanede uyguladığı tedavi yöntemlerine baktığımızda sanatı bir yöntem olarak kullandığını görüyoruz. Onun düşünceleri çok saf, her aydınlanmacı gibi insanın özünde "iyi" olduğuna inanan biri. Bizim Cumhuriyet'in kurucu kuşağının ilk öğretmenleri gibi. İlk bilim adamlarımız gibi. Halka, topluma ve insana inancı olan, kendi dışındakileri kendinden daha çok seven biri bence rahip... Bu oyunda ahlaksız olarak tanımlanan bir adam var, bir de onun karşısında ahlaklılığı kendine kimlik edinmiş bir doktor var ki iktidarın bir yansıması olarak geliyor hastaneye. Rahip ahlaksız diye yaftalanan bir insanın aslında ilkeleri olan biri olduğunu; öte yandan ahlaklı geçinenlerin ise çıkarları için o ahlak kavramı ile nasıl oynadıklarını gördüğümüz noktada sarsılıyor.

Durukan Ordu

ÖCC: Sahnede peruğu, tüy kalemleri ve kırmızı pabuçlarıyla bir aristokrat karikatürüne dönüşme riski taşıyan bir karakter Sade. Uykusuz dergisi çizerlerinden Umut Sarıkaya'nın da Marki Dö Sad diye bir köşesi varmış nitelik. Ancak bu riske rağmen sizin yorumladığınız Sade, seyirciyi yakalayan kıvrak ve sahici bir karakter. Aktör olarak karaktere müdahaleniz üzerine konuşalım mı biraz?

Durukan Ordu: Hiç böyle bir riski düşünmedim. Karikatüre kayacağına dair bir korkumuz hiçbir zaman olmadı çünkü biz onun gerçek olduğuna inandık.

ÖCC: Sade'in kadınlara bakış açısı oldukça problemlidir.

Durukan Ordu: Aslında Sade yalnızca kadınlara bakmıyor, erkeklere de bakıyor. Bizim baktığımız ahlak ile onunki aynı ahlak değil. Bu yüzden bize aykırı geliyor.

ÖCC: Bugün şiddet ve cinselliğe ilişkin çok daha aykırı şeylerle, bazen gündüz kuşağındaki bir televizyon şovunda bile karşılaşabiliyoruz.

Durukan Ordu: Tarihteki Sade'ı bilemem ama oyundaki Sade'dan konuşursak eğer, Sade bir kuralı koyarken niye koyduğumuzu niçin koyduğumuzu sorgulayıp, ona göre toplum olarak bir şeylere biçim vermemiz gerektiği konusunda bizi yüreklendirmeye çalışıyor gibi geliyor bana.

İlham Yazar: Hücre sahnesinde Madeleine annesine bir süre gazetelerden haberler okuduğunu ve bu haberlerin annesine çok vahşi geldiğini söylüyor. Vahşi, sadist, ahlaksız, sapık denilen Sade tamam da, bugün televizyonda gördüğünüz, üçüncü sayfalarda okuduğunuz hikâyeleri o yazmıyor.

Durukan Ordu: Adamın hikâyeleri çok daha cezbedici. Madeleine'in annesinin toplumun ahlaksızlığına karşın kendi ahlaksızlığını tercih etmesinden de memnun olmuyor. O, anne kızın kendisine ihtiyaç duymasından üzüntü duyuyor hatta.

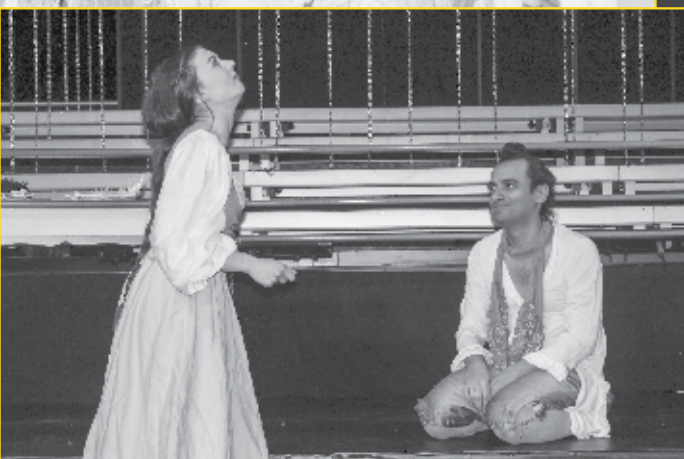
Burcu Özberk

ÖCC: Burcu Özberk, Madeleine'in Marki'ye teslim olmaması ancak yazdıklarına teslim olması hakkında konuşalım mı biraz?

Burcu Özberk: Çünkü Madeleine çok masum. Yaşı küçük, bütün hayatı deliler hapisanesinde geçiyor, annesi kör, alt sınıftan birisi. O ortamda tutunduğu ve onu mutlu eden tek şey Sade'in yazdıkları. Pornografiden keyif almaktan çok onu oyun gibi görüyor. Küçükken biz de bebeklerimizi öpüştürüyorduk. Madeleine bir erkek bedeni bile görmemiş bir kız çocuğu. Sade'in cümlelerini entelektüel olarak algılamasa bile onda merak uyandırıyor bu cümleler. Sade'a hayranlık duyuyor ve asla onu bir deli olarak görmüyor.

Zeynep Ekin Öner

ÖCC: Marki'nin eşi Renee Pelagie De Mentrail tüm derdi kocasıylaymiş gibi görünse de, devrik bir

döşemelik gibi sahneye çıkıp, sıradan bir çay partisini bir arzu nesnesine dönüştürerek belki de asıl hesaplaşmasını sistemle yapıyor. Öyle mi?

Zeynep Ekin Öner: Sistem; insanların kendilerini var edemeden yok etmeleri üzerine kurulu bir sistem. Sistemin aslında bir hümanist olarak algılanan Rahip karakterini canavarlaştırma süreci çok önemli ve bu süreç oyundaki başat karakter aslında. Otoritenin, iktidarın ve sistemin insanlar üzerinde yarattığı etkinin insanları maddeleştirerek nasıl imha ettiği üzerine kurulu oyun. Markiz tamamıyla kendini imha etmiş; kadınlığına ve insanlığına dair hiçbir var oluş sebebi ortaya koyamayan bir karakter. Sistemin dayattığı sıradan bir çay partisinin "varoluş" olduğunu zannediyor. O yaşadığını zanneden ama aslında yaşamayan bir sistem sürdürücü. Markiz sistemin sistem sürdürücü insanlar üzerinde yarattığı tahribatı bile kaldıramayacak kadar yaşamıyor aslında. O sistemde hep uyuyan ama uyanamayan algı üzerine kurulu, kendini yok etmiş bir karakter.

Buse Kara

ÖCC: Oyunun kötü adamı Doktor bir erkeğin kadına esareti ile eşzamanlı olarak yönelttiği zalimliğin bir temsili. Yaşadığımız coğrafyanın tipik erkek karakteri aslında. Kadının bu dayatmalara rağmen varoluşu üzerine biraz konuşabiliriz belki.

Buse Kara: Doktor karısını eve hapsediyor, kadının odasında parmaklıklar var, çevresinde başka kimse yok. Ancak doktorun karısını esir ederken, yarattığı hapisanesini güzelleştirmek için eve getirdiği mimar her şeyi değiştiriyor. Bu kadın bu oyunda neden var? Ben Madame Royer Collard'ın kaçıp mimar ile yeni bir hayata başlarken aslında Marquis De Sade'in yazdıklarından cesaret aldığını düşünmeyi seviyorum.

ÖCC: Erkek izleyiciler için durum nedir bilemiyorum ama biz kadın izleyiciler doktorun karısı mimar ile kol kola sahnede parladığı zaman bir oh çekip, ferahlıyoruz. Bir zafer anı o...

Buse Kara: Kadın için de öyle. Hapsedildiği kafesten özgür bir biçimde çıkarak kendisine dayatılan esaretten kurtulmuş oluyor.

Burak Küçükosman, Melih Efeçinar, Buse Kara, İlham Yazar

ÖCC: Oyunu izlerken kendimi karşı tarafta kendine ait hücrelerinde oturan bir deli gibi hissettim zaman zaman. Delilerin sahnedeki varlığı bir tamamlayıcı unsur değil de bir tür dayanak gibi geldi bana.

Burak Küçükosman, Melih Efeçinar, Buse Kara: Biz İlham Hoca orada olacaksınız dediği için duruyoruz orada. (Gülüşmeler)

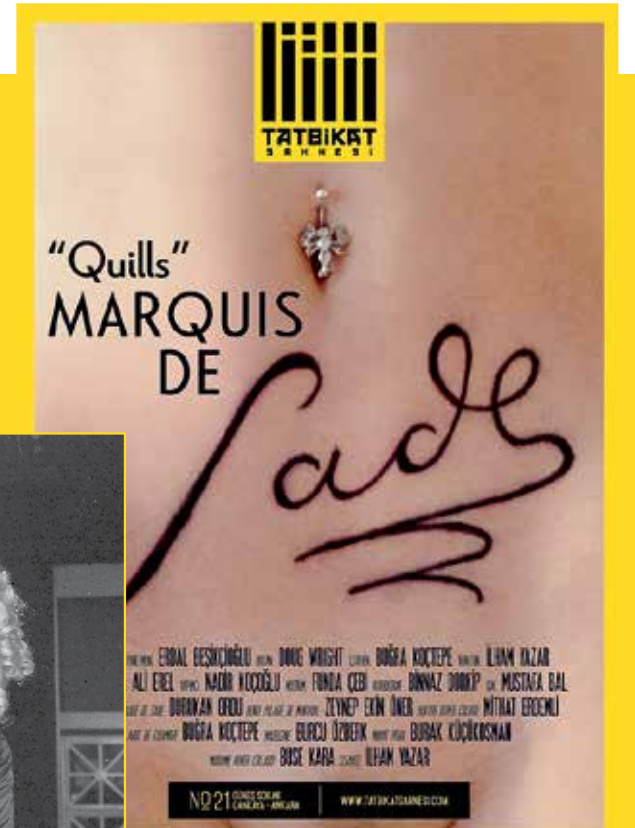
İlham Yazar: Dediğin doğru. Bir de teknik olarak görsel anlamda oyuna bir derinlik kazandırıyor. Burada hikâyeler devam ederken onların hayatı arka tarafta devam ediyor. Deli kim? Normal kim? Marquis De Sade'in deliler üzerindeki etkisi nedir? Bunlar da tartışılabilir... Delileri hiç unutturmamak gerekiyor izleyiciye. O nedenle sahneye giren herkes onlara bir noktada temas ediyor.

ÖCC: Oyunda tekinsiz bir atmosfer de sağlıyor hep orada olmaları.

Mustafa Bal

ÖCC: Sahne tasarımında basamaklar üzerinde bir arada yerleştirilmiş dekorlar var. Oyun sırasında sahneler hiçbir tutukluk olmadan adeta akarak birbiri ardına diziliyorlar. Oyunun ışık tasarımı ile ilgili konuşalım biraz sizinle.

Mustafa Bal: Amaç sadece aydınlatmak değil. Zaman, dekor ve psikolojik atmosfer gibi unsurlar bir arada düşünülerek bir ışık tasarımı yapılıyor. Işık, kostüm gibi dekor gibi oyunun bir parçası... Oyun tasarımı bir bütün ve ben de operatör olarak metne hâkim olmalıyım ki oyuncularla birlikte ilerleyebilelim. Her oyunda operatör olarak her an oyunda olduğum. Bu koordinasyon o akışı sağlıyor.

Ankara'da Mart Ayı Sergileri

ozgurcerencan@gazetesolfasol.com

ZİRAAT BANKASI KUĞULU SANAT GALERİSİ (Tunalı Hilmi Cad. No:104 Kavaklıdere)

Senem Aker Ensari / Yaşam Başka Yerde 9 Mart - 27 Mart

Senem Aker, yeni sergisiyle izleyenin kafasındaki düşünce bulutlarını iyice karmaşıklaştırıyor. Belleği sağlam bir anımsama dinamiğinden geçiyor. Geçmiş tartarken, düşünce dehlizlerinde bugünün görüntüleriyle insanın gününe yaptığı işkenceyi, zulmü tek bir izleğin güncesinden paylaşımına sunuyor. İzlemek, bakmak ve de hüznlenmek için izleğin gözleriyle karşılaşmanızı yeterli! Aker, bir dünya "köpek" veya köpeklerle "bir dünya" ediminin sularında tehlikeli yüzüşler yapıyor. Neden tehlikeli? Çünkü köpeğin kısacık yaşamına insanlık tarihinin uçsuz bucaksız zaman dizgesini yerleştiriyor. Seramikten bir dünya köpeğin günlük hallerinde, insanoğlunun dünyaya bıraktığı her bir hüznün tanecığının çiğ topuna dönüşen ve hızla yuvarlanan "felaketini" görmezden gelmesi sorgulanıyor. Bir bakıma Aker'in güncel yaşam diyarından çıkarak genelin daha doğrusu kamusal alanın belleğine gelip dokunuyor.

SALT ULUS (Doğanbey Mah., Ulus Dolmuşları No:12)

Ege Berensel / Dinamo Mesken 27 Ocak - 14 Mart

Ege Berensel'in 2013 SALT Araştırma Fonları'yla desteklenen araştırma projesi temelinde hazırlanan, Türkiye futbol tarihinde adından dolayı kapatılan ve futbolcuları işkence, soruşturma, kovuşturma ve yargılamaya maruz kalan bir spor kulübünün; 1975'te Bursa'nın "solcu semti" Mesken'de kurulan Dinamo Mesken'in hikâyesi, Berensel'in yedi ekranlı video enstalasyonu ile Salt Ulus'ta sergileniyor.

KAV GENÇ SANAT (İlkbahar Mahallesi, Konrad Adenauer Caddesi , No: 61 Çankaya)

Agâh Barış Can Aksakal, Yiğit Can Alper, Şemsi Altaş / Genç Etki 16

25 Şubat - 21 Mart

Sergide Agâh Barış Can Aksakal, akışkanlığını rahatlıkla sağladığı cam malzemesine detayları işleyerek, figürlerinin mimik ve detaylarıyla yalın; fakat çarpıcı mesajlar veriyor. Yiğit Can Alper, tuval yüzeyinde yarattığı oyunlar ve hikâyelerle, renkli ve kimi zaman monokrom yapıdaki resimlerini izleyiciyi düşündüren, aynı zamanda gülümseten mizahi bir dille ele alıyor. Şemsi Altaş ise bütünleşen ve başkalaşan figürlerindeki hareketlilik ve titreşimle gerilimi artırırken, etkileyici izler bırakıyor.

TORUN (Ballıbaşa Sok. No:52 Küçüksesat) Bahadır Yaşar /Hareket Alanı

6 Mart - 15 Mart

Bahadır, Hareket Alanı sergisi ile etrafımızda devamlı olarak bulunan durağan imajları, Torun'un içine taşıyarak yeniden vücut bulmalarına olanak sağlıyor. Bu imajları, zaman ve mekana dair illüzyon yaratan bir yörünge içerisinde birbirleriyle yeniden ilişkilendirmeyi amaçlıyor. Dış ve iç mekanların birbiriyle olan diyalogu aracılığıyla yarattığı eylem sahasını Torun'a taşıyan Bahadır, Torun'un sunduğu mekansal özelliklerden ilham alarak oluşturduğu sergiyi, yerleştirme (enstalasyon) , fotoğraf ve video gibi farklı disiplinlerden yararlanarak deneyime açıyor.

CER MODERN HUB ART SPACE

Hüseyin Arıcı, Mustafa Akkaya, Deniz Aktaş, Alper Aydın, Mehmet Aydoğdu, Ozan Bilginer, Buğra Ceylan, Hatice Çöklü, Rukiye Epli Dede, Serkan Demir, Erdal Duman, Uygur Erdim, Genco Gülan, Onur Gülfidan, Nurtane Karagil, Ekin Kılıç, Ecem Dilan Köse, Ali Kotan, Emre Okçuer, Aykut Öz, Ali Şentürk, Arda Yalkın, Umay Yılmaz Kutay / Bir Savaş Nasıl Hatırlanmalıdır?

11 Mart - 5 Nisan

"Bir Savaş Nasıl Hatırlanmalıdır?" sorusunu Toby Clark sorar. Soru sorulara açılır yazarın aklından kalemine: "Savaş anıtları sadece ölenlerin anısına mı yoksa onların uğruna öldükleri değerlere mi adanmalıdır? Kimlerin ölenleri anmak için semboller üretme hakkı vardır; bu sadece bireylere tanınan bir hak mıdır yoksa ulusal anma ve uzlaşma günlerini düzenlemek devletin yükümlülüğü müdür?" Cevapların kamusal alanda arandığını hepimiz biliyoruz. "Ölüm-değer-anı-anmak" gibi kavramları üretme hakkı kimindir? Hangi kimlikler tarafından desteklenmekte ve kamunun can damarına "simgelerle" yerleşmektedir? "Coşku" denilen, yükselme evresi geçit törenlerinde, marşlarda, törenlerde atmosfere gücünü bırakırken, esasında, savaşın acı mirasının dinmeyen gözyaşları değil midir? Daha doğru bir deyişle kabaran yüreklerde "şiddet" farkında olmadan/bilerek içselleştirilir. Apaçık sorular, savaş sonrası süreçte toplumsal psikolojinin devlet eline kilitlendiğini gösterir. Böylece matemin ve kahramanlığın kişisel ifade biçimleri ile tarihin kamusal sunumu arasında uçurumlarla birlikte gerilimli bir atmosfer oluşur.

"Bir Savaş Nasıl Hatırlanmalıdır?" sorusuyla başlayan bu sergi, tehlikeleri göze alıp "Silahlar insin!" diyebilme cesaretini gösterir.

GALERİ NEV (Gezegen Sokak No: 5 Gaziosmanpaşa)

Selim Cebeci / Evden Notlar

20 Şubat - 28 Mart

Foto-realizmin ustalarından biri olarak kabul edilen ve ender sergileri, bir resim üzerinde kimi zaman bir yıldan uzun süren titiz çalışmaları ile bilinen Cebeci'nin eserleri, neredeyse on yıl sonra ilk kez izleyici ile buluşuyor. Sergide, Cebeci, adeta imzası haline gelen, kent yaşamının 'açık' ve 'kapalı' mekânlarını, bu mekânlara ait sosyal ve duygusal ilişkileri, biraradalıkları ve yalnızlıkları sorgulamaya devam ediyor. "Evden Notlar", "Komşular" ve "Okumalar" başlığı altında toplanan Cebeci eserleri içinden son dizi, "Okumalar", Galerî Nev'in arşivine ve kütüphanesine ayrılan alt katında neredeyse yukarıdan bağımsız bir sergi olarak kurulu. Selim Cebeci'nin edebiyat ile eskiden bu yana bilinen "gizli" ilişkisini gün ışığına çıkaran bu dizi, ressamın okuduğu üç kitap ve bu kitaplar üzerine aldığı "görsel" notlardan oluşuyor. Öte yandan isimleri açıklanmayan kitaplar bir yandan ilişkinin "gizliliğini" sürdürüyor.

GALLERY FOYART (Cinnah Cad. 66/2 Çankaya)

Ümmühan Yılmaz / Yok olmakta Olan

27 Şubat - 19 Mart

Derinlikten arındırılmış insan hayatının ve kentin yüzeyliliği altında yok olmakta olan; değişen yaşam koşulları doğrultusunda dengesizliğin hâkim olduğu bir yaşam... Dengesiz renkleri, dengesiz müdahalelerle ortaya çıkartan kına... Yok olacak olana yakılan, yani hâlden başka bir hale geçişi, o bitimsiz değişimi kucaklayan kına... Kaybolan kimliklere, eriyen şahsiyetlere, yok olacak olan doğaya yakılan kına... Daraltılmış mekânlara, ezilen dokulara ve kutsanan beton yığınlarına yakılan kına... Yüksekliğe ve kalabalığa kurban edilmiş, son ağaçlara ve yok olmakta olan insana yakılan kına...

Birur Derya Geylani

Birur Derya Geylani, İlker Yaman, Murat Paktur, Serkan Özer, Ufuk Akbey / YüksekTansiyon

27 Şubat - 28 Mart

Kırlınlığını sertliğinden alışıyla insana benzer cam. Saydamlığı tercihi, rengi de işleyen rengidir, duygusudur. İstediyi kadar geçirir ışığı içinden, işleyen istediği kadar gösterir içini, arkasını. Şekillenirken yakar etrafını, çıplak elle dokunduramaz kendine, nazlıdır yeni yetişen insan gibi. Dokunduğunu yakar ama dokunanın da huyuna bürünür su gibi. Biriktikçe artar basıncı kabına, kepçesine, kalıbına. Bu basınç daha üretim esnasında, yetişme esnasında doğru şekilde dağıtılmazsa tansiyon oluşur camda, tıpkı depresyonun sebebi fay hatları gibi, çatlayıp kırılmak üzere, parçalara ayrılıp özgürleşmek üzere ufacak bir tetikleyici bekleyerek.

Yüksek Tansiyon, gerçeklerden masallara, geçmişten günümüze, sezgilerden mantığa giden yollardan, kalpten uzva yürüyen damarlardan ortaya çıkmıştır. Aynı maddenin farklı disiplinlerde şekillenişidir, kalıplarda eriyen, nefeslerde şekillenen, taşlara sürülen camın terbiyesidir, insanın nabzını temsil etmek üzere.

ARTE SANAT (Mutlukent Mah. Hekimköy sit. 1920. Cad. No: 59 Çayyolu)

FABL / Güncel Öğretiler Karma Sergi

19 Şubat - 28 Mart

Sergi, konusu hayvansı temalarla insani özellikleri anlatmak olan, modern zamanların değerlerini, günümüz insanının kaygılarını ve kişiliğini ortaya koyan, modern mitolojiler anlatan bir yaklaşım arar. Doğadan mitolojiler sınırlarında, kimliklerin yeniden belirlendiği koşulları sorgular. Günümüz insanının korkularına temel olan otoriter yaklaşımlara karşı mücadele alınıyor belirlenmede, doğanın engin karakterini bir alternatif olarak önerir. Yaşadığı çağın gidişatında sorumluluk sahibi ve zorunlu kahramanı olan sanatçının kıssadan hissesi tanımlar. Bu noktada kendine tezat her türlü değer karşısında ibretlik bir

duruş gösterme cesareti ve çağının yaşam biçimini sorgulayan, günümüz insanına güncel dilde masallar anlatan bir tavrın arayışı sergilenecektir.

ATLAS SANAT GALERİSİ (Cinnah Caddesi No: 19-1 Çankaya)

Zafer Gençaydın, Tayfun Pireselimoğlu, Nazan Sönmez, Tansel Türkdoğan, A.Sibel Kedik / Zaman İçinde Yolculuk

24 Mart - 1 Mayıs

Atlas Sanat Galerisi birbirinden farklı zaman dilimlerinde gerçekleştirilen sergilerden oluşan yeni seçkiyi, "Zaman İçinde Yolculuk" başlığı altında bir araya getirdi. Yapıtlarıyla bu sergide yer alan Zafer Gençaydın, yaşama ve sanata dinamik bir süreç olarak bakmaktadır. Çalışmalarında her şey devingen ve gerilim yüklüdür. İnsan, doğa ve toplumsal olayların dramatiğini yansıtan çalışmalarda, iç dünyasının katıksız dışavurumu hissedilir. Tayfun Pireselimoğlu "...ve gemi batıyor" da izini sürdüğü bu çağın trajedisini, içinde can yakıcı kara bir mizah taşıyan bir üslupla aktarırken, "Savaş Alanı" serisiyle insan eliyle yaratılmış kötülükleri imleyen hikâyelerinin izdüşümlerinden çalışmalarla bu seçkide yer alıyor. Nazan Sönmez'in çalışmalarında kentsel yaşam baskısının sıkıştırdığı bireyin, doğada özgürlüğünü bulması ve sosyalleşme telaşının dinginliğe dönüşmesinin mücadelesi vardır. Postmodernizm'in "simülasyon" kavramını çalışmalarına konu edinen Tansel Türkdoğan'da biçimler ve görüntüler "bir şeylere" işaret ederken kendi iç hesaplaşmalarıyla düşünsel boyutta anlam kazanırlar. Özel deneyimleri kadar yakın çevresindeki kimi olgular, durumları çalışmalarının odağına alan mitolojik, otobiyografik ve antropolojik referanslarla yola çıkan, sıra dışı malzeme ve temalarını geleneği tersten okuma yoluyla biçimlendiren Ayşe Sibel Kedik ise, yerleşik düşünme modellerinin arızalı yanlarına dikkat çekmektedir.

Selim Cebeci

SOLFASOL
Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi
Mart 2015
47. Sayı
Ayda Bir Yayımlanır.

Editörler

Mehmet Onur Yılmaz,
Onur Mat,
Tanju Gündüzalp

Fotoğraf Editörleri

Can Mengilibörü, Erhan Murotoğlu,
Fahri Aksirt, Özlem Mengilibörü

Redaksiyon

Deniz Gümüşel, Ezgi Keskin,
Hülya Demirdirek, Özge Akkoyunlu,
Rengin Konuk, Zerrin Yatağan

Alan Editörleri:

Haber: Aydın Bodur

Kültür-Sanat: Özgür Ceren Can

Spor: Kübra Ceviz

Web Sayfası: Onur Mat, Selda Bancı

Yayına Hazırlayanlar

A. Şebnem Soysal, Akın Atauz, Aktan

Acar, Arif Şentek, Aydan Çelik,

Aydan Özkil, Ayhan Çelik,

Berivan Eriş, Besim C. Zırh,

Biröl Özdemir, Burcu Cura,

Buse Kaynakaya, Cemre Kutluay,

Ebru Baysal, Emine Onaran İncirlioğlu,

Emrah Kırmısoy, Emre B. Altınok,

Engin Aygün, Enver Arcaç,

Ezgi Koman, Gözdem Üner Tubay,

Gülistan Aydoğdu, Mehmet Öz,

Mert Seymen Renkmen,

Nermin Atıkan, Nur Yılmazlar,

Özge Altınyayla, Özsel Bebeli,

Selcan Kula, Selda Tuncer,

Sema Alpan Atamer, Sibel Durak,

Sine Çelik, Sümeyra Ertürk,

Tuğba Dirican, Tuna Kalaycı,

Ufuk Tolga Savaş, Umut Koşan, Vedat

Gün, Zeynep Alica, Zeynep Ö. Yılmaz

Katkı Verenler

A. Akın Akyol, Ahmet Çiniçi,

Ahmet Say, Ali Günay, Alper Fidaner,

Alper Şen, Aydan Balamir,

Aydın Şimşek, Aynur Demirdirek,

Ayşegül Çelik, Burcu Ballıktaş, Burcu

Öztürk, Bülent Atamer,

Celal Musaoğlu, Ceren Ergenç,

Ceyhan Temürücü, Çağım Tuğ,

Demet Gülççek, Deniz Enli,

Dijle Kılınç, Dilem Koçak, Doğan Mirza,

Eloise Dhuy, Erhan Akça, Fahri Köklü,

Faruk Şahin, Fatma Soylu,

Ferdan Ergut, Funda Şenol Canteç,

Gamze Güzen, Gizem Güner,

Gökçen Taner, Gökçer Tahincioğlu,

Hüsnü Öndül, Kemal Özdil,

M. Ali Çetinkaya, M. Atakan Foça,

M. İhsan Doğan, Mahir Ünsal Eriş,

Melike Kuş, Mert Anil Eren,

Mesut Demir, Mithat Sancar,

Murat Meriç, Murat Sevinç,

Murat Tangal, Nazlı Yaşar, Nefin Pera,

Nihal Poyraz Temürücü, Nilay Akagün,

Nuran Talu, Olcay Koşan,

Ozan Küçükusta, Özge Çağlar,

Özhan Değirmencioğlu,

Rabia Ç. Çavdar, Remzi Altunpolat,

Ruşen Ö. Özcan, S. Erdem Türközü,

Sebatı Ladikli, Selçuk Atalay,

Serdar Gülsöken, Sevinç Başköy,

Sinan Yusufoğlu, Şehnaz Azcan,

T. Tolga Özçelik, Ufuk Altınay,

Umut Güner, Umut Şumnu,

Yaşar Seyman, Yusuf Arslantaş,

Zeynep Yağmur

Teşekkürler

Ceren Selmanpakoğlu, Hay-Kur,

Marquis de Sade Ekibi, Nico&Gökben,

One Billion Rising Ankara,

Sahaf Sokağı Sakinleri, Semra Uygur,

Serdar Koç, Ülkü&Burhan Orhan

Logo Tasarım

Aydan Çelik

Grafik Tasarım

Aktan Acar, Çağrı Ürünay, Ezgi Koman,

Gülru Höyük, Volkan Uysal

Sahibi ve

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Mehmet Onur Yılmaz

Yayın İdare Merkezi

Büklüm Sokak No:44/4

06680 Kavaklıdere / ANKARA

Tel - Faks: 0 312 437 76 41

bilgi@gazetesolfasol.com

Abonelik için

www.gazetesolfasol.com

abone@gazetesolfasol.com

0 536 956 64 26 - 0 533 653 32 75

İstanbul Temsilcisi

Alper Şen (0 537 683 94 70)

Basım Yeri

Rehber Ofset Matbaacılık

Can Berkay Şahin

Eti Mah. Ali Suavi Sok. No:1/28

Maltepe / Ankara

Tel:0 312 3240041-71 Fax: 0 312

3240071

rehberofset@hotmail.com

Basım Tarihi

06.03.2015

ISSN:

1301-8655

Yerel Süreli Yayın

4.000 Adet Basılmıştır

Mart'ta Ankara**12 Mart**

FİLM GÖSTERİMİ | Lesbiana: Paralel Bir Devrim | AÜ. Cebeci
Kampüsü, Ahmet Taner Kışlalı Sanat Evi | 18.30

13 Mart

KONSER | Yeni Türkü | Jolly Joker Ankara | Kızılırmak Sokak No: 14
Kızılay | 22.00

13 Mart – 12 Nisan

SERGI | ODTÜSanat 16 | ODTÜ

14 Mart

KONSER | Boğaziçi Caz Korusu | MEB Şura Salonu | Atatürk Bulvarı
No: 98 C Blok 3. Kat, Beşevler | 20.00

14-15 Mart

4. ULUSLARARASI FEMİNİST FORUM | Kitap Söyleşi: Yaşasın Orgazm

20 Mart

FİLM GÖSTERİMİ | Margarita | AÜ. Cebeci Kampüsü, Ahmet Taner
Kışlalı Sanat Evi | 18.30

21-22 Mart

SATRANÇ | Ankara Üniv. Rektörlük Kupası | Ank. Üniv. Eczacılık
Fakültesi |

23 Mart

KONSER | Opeth | Jolly Joker Ankara | Kızılırmak Sokak No: 14 Kızılay
| 21.30

26-27-30-31 Mart

DÜNYA MÜZİKLERİ FESTİVALİ | Molvaer- Aarset-Bang, Camané,
Edin Karamazov, Azam Ali – Niyaz | Ankara Palas Devlet Konukevi |
20.30

30 Mart

OKUMA ATÖLYESİ | Ayşe Kulin: Gizli Anların Yolcusu | Kaos Kültür
Merkezi | 18.30

AFSAD

(Bestekar Sokak No: 28/21 Kavaklıdere) www.afsad.org.tr

14 Mart | Film Gösterimi ve Söyleşi | "Nolya" Cem Tüfekçi | 18.00

21 Mart | Söyleşi&Gösteri | Başka Bir Yaşam: Gezi'de 15 gün | İbrahim
Göksungur | 16.00

28 Mart | Fotoğraf Sergisi | Aykut Fırat | 18.30

AST

(İzmir Cad. İhlamur Sokak, No:7, Kızılay) www.ast.com.tr

01, 07, 08, 15, 21 Mart | Beş Para Etmez Varyete

06, 14, 22, 28, Mart | Tesadüfen Kadın

13, 14, 21, 27, 28 Mart | Selamün Kavlen Karakolu

CERMODERN

(Altınsoy Caddesi, No: 3 Sıhhiye) www.cermodern.org

13 Şubat - 08 Mart | Sergi | Laleper Aytek | Non Paris

26 Aralık-26 Mart | Sergi | Nuri Bilge Ceylan | Panoramik Bakış

11 Mart - 05 Nisan | Sergi | Bir Savaş Nasıl Hatırlanmalıdır | Dilek

Karaaziz Şener

ESKİYENİ

(Sakarya Caddesi, İnkılap Sokak 6/A) www.eskiyenibar.com

11 Mart | Konser | Rock-m Government, Alakarga | 21.00

28 Mart | Konser | Anna RF | 21.00

KA FOTOĞRAF GELİŞTİRME ATÖLYESİ

(Güneş Sokak, 17/5 Çankaya) www.kaatolye.com

20 Mart | Fotoğrafçı Okumaları #22 | Daisuke Yokota

Mart'ta | SolKaSol | Ankara'nın Gayriresmi Foto-röportaj Atölyesi #2

NEFES

(Sakarya Caddesi, Üst geçit ayağı, Kızılay) www.nefesbar.com

17 Mart | Konser | Hüsnü Arkan ft.Cem Adrian | 21.30

19 Mart | Konser | Yüzyüzyeyken Konuşuruz! | 21.30

ORTA DÜNYA

(Kızılırmak Sokak, No:35/3, Kızılay)

Her Zaman | GO oynamak için | Bisiklet Park Yeri vardır

PAB

(Perşembe Akşamı Bisikletçileri, Ankara)

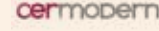
Her Perşembe | Güvenpark | 20.00

TAYFA kitapkafe

(Selanik Caddesi 82/32 Kızılay) www.tayfa.com.tr

Her Pazartesi | Tayfa Film Günleri | 19.30

13 Mart | GöçmenŞehri Dinleme Atölyesi | 14.00

FARABI SAHNESİ MART 2015

19 Mart Saat 20:00
Halkın

18 Mart Saat 20:00
GÜZLÜZ NİYETİVE

15 Mart Saat 19:00
His Connected

6-7 Mart Saat 20:00
8 Mart Saat 14:00
8 Mart Saat 17:30
Women4Women

31 Mart Saat 20:00
BOY

Her Cuma Saat 20:00
Tünden Dydurmalar

Her Cumartesi Saat 20:00
Tıkri sahne

4-11-25 Mart Saat 20:00

12 Mart Saat 20:30

www.farabisahnesi.com

Farabi Sokak 17/A
Çankaya - ANKARA
Tel: (312) 468 00 58

FARABI SAHNESİ

MEK'AN SAHNE
MART PROGRAMI
"ANLATI, MEKANDA BİR AN'DIR"

PAZARTESİ	SALI	ÇARŞAMBA	PERŞEMBE	CUMA	CUMARTESİ	PAZAR
						SAAT 18.00 KADINLAR AŞKLAR ŞARKILAR
SAAT 13.00 ARTIK HIÇBİ ŞİL ESKİSİ GİBİ OLMAYACAK SİL GÖZYAŞLARINI KADINLAR THEATRACON	SAAT: 20.00 "TEVAFUK"	SAAT: 20.00 BERNARDA ALBA'NIN EVI	SAAT: 20.00 KADINLAR AŞKLAR ŞARKILAR	SAAT: 20.00 KUYU	SAAT: 20.00 OTHELLO! BİR İNTİKAM PROVASI	1 TATAVLA SAHNE
9	10	11	12	13	14	15
SAAT: 20.00 "TEVAFUK"	SAAT: 20.00 KADINLAR AŞKLAR ŞARKILAR	SAAT: 20.00 ARTIK HIÇBİ ŞİL ESKİSİ GİBİ OLMAYACAK SİL GÖZYAŞLARINI	SAAT: 20.00 KUYU	SAAT: 20.00 OTHELLO! BİR İNTİKAM PROVASI	SAAT: 20.00 OTHELLO! BİR İNTİKAM PROVASI	16
16	17	18	19	20	21	22
SAAT: 20.00 BERNARDA ALBA'NIN EVI	SAAT: 20.00 BERNARDA ALBA'NIN EVI	SAAT: 20.00 ARTIK HIÇBİ ŞİL ESKİSİ GİBİ OLMAYACAK SİL GÖZYAŞLARINI	SAAT: 20.00 KUYU	SAAT: 20.00 OTHELLO! BİR İNTİKAM PROVASI	SAAT: 20.00 OTHELLO! BİR İNTİKAM PROVASI	23
23	24	25	26	27	28	29
SAAT: 20.00 KUYU	SAAT: 20.00 KUYU					
30	31					

Rezervasyon: 0506 163 05 04
Adres: Konur 2 Sokak, 73 Numara
Biletler: 20 TL'dir.

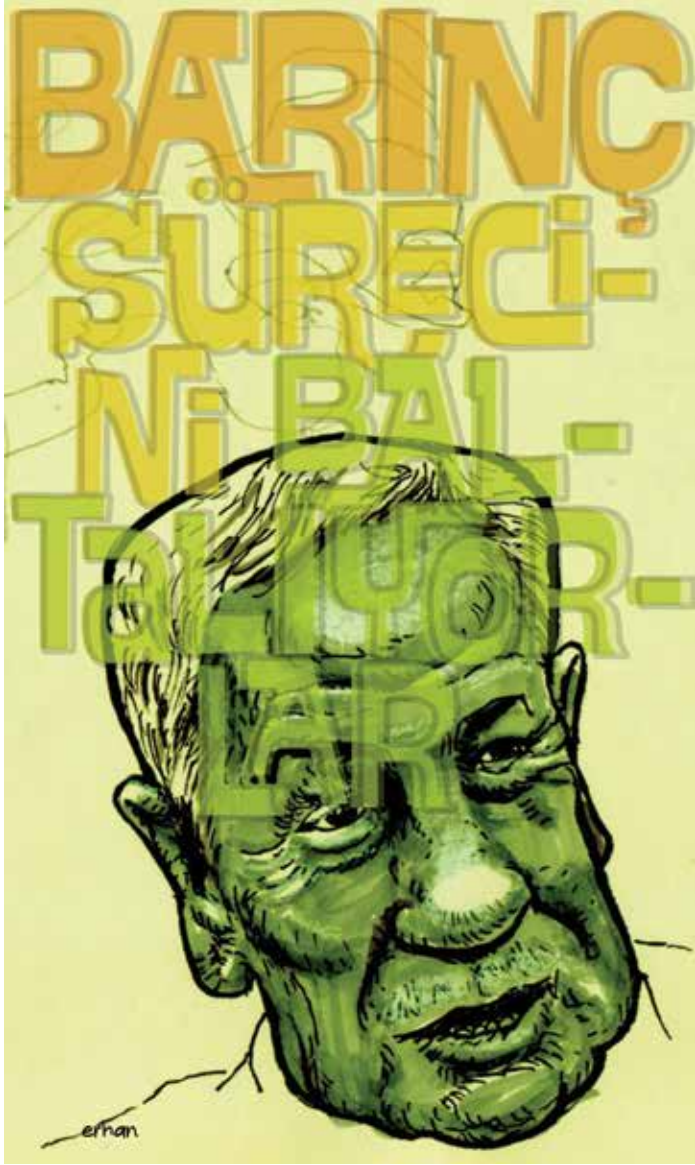
F: Mek'an
t: @mekansahne
e: mekansahne@gmail.com

Ankara sıkıcı değildir! (2)

Twitter'da bir paylaşım vardı; Gökkuşuğu çıktı ve Ankaralılar ilk defa görüyormuş gibi binlerce kez paylaştılar diye tiye alıyordu; gülümsedim, yazanın hayatın anlamının ne olduğunu düşündüğünü düşündüm.

Ankara'nın nesini seviyorsun diyenlere: **"Yaşamasını!"**
(25 Şubat 2015, Cinnah Caddesi-Ankara / Gözdem Üner Tubay)

Çözüm sürecinde 10 maddenin önemi?

İki yıldan uzun bir süredir, PKK'nın ateşkes ilan etmesiyle birlikte "Kürt gerillalar" ile "Türk askerleri" arasında karşılıklı çatışma yaşanmıyor, "şehit" haberleri gelmiyor, Güneydoğu'da. Barış umudu, doğuda da batıda da tüm yürekleri coşturuyor.

Dolmabahçe Sarayında HDP milletvekillerinin, AKP hükümet sözcülerinin eşliğinde yaptığı 10 maddelik açıklama nedir? Aslında bu 10 madde, ilk olarak PKK lideri Abdullah Öcalan'ın yazdığı "Kürt sorununun Demokratik Çözüm Bildirgesi" isimli 168 sayfalık kitapçığında ifadesini bulmuştu. Kürt tarafı, barış görüşmelerini, yıllardır bu 10 madde etrafında yürütmeye çalışıyordu. Bu 10 maddeyi, üzerinde tartışılacak elle tutulur bir çerçeve metin olarak sunmaya, kabul ettirmeye çalışıyordu görüşmeler boyunca.

Bu 10 madde ne anlama geliyor:

- 1- Silahlı gerillaların silahları bırakıp, demokratik siyasete katılabilmesinin önünü açmak için, genel af dahil, yasal düzenlemelerin yapılması...
- 2- Merkezi yönetim yerine, demokratik yerinden yönetim hakkının tanınması sayesinde, yerel yönetimlerin özleştirilmesi, demokratikleştirilmesi, katılıma açık olması...
- 3- Vatandaşlık kavramı yerine, demokratik hakları güvenceye alan eşit yurttaşlık hakkı verilmesi...
- 4- Devlet tarafından meşru görülmemiş PKK çizgisindeki Kürt Siyasi Hareketinin hukuk dışılıktan çıkartılarak, sivil toplum örgütü statüsüne çekilmesi...
- 5- Bölgedeki yoksulluktan kaynaklı ekonomik sorunların, kaynak ayrılması ve yerel yönetimlerin güçlendirilmesi suretiyle, kalkınmacı bir anlayışla çözülmesi...
- 6- İç güvenlik meselelerinin, güçlü devlet karşısında bireyi kollayan demokratik yöntemlerle çözüme kavuşturulması...
- 7- Kadına yönelik cinsiyetçi ayrımcılığa son verilmesi, tarihi ve kültürel mirasa sahip çıkılması, doğanın

talan edilmesine son verecek ekolojik yaklaşımların güçlendirilmesi...

8- Her türlü etnisitenin ana dilini kullanabilmesi dahil, kendi kültürel kimliklerini, kendi anadilleri ile ifade edebilmesi, eğitim dahil kamu hizmetlerini kendi dilleriyle alabilmeleri...

9- Kürt kimliğinin, Türklük değil Türkiye'lilik üzerinden demokratik cumhuriyet, ortak vatan kavramlarının tanımları yapılarak, çoğulcu demokratik sistem içinde anayasal güvenceye alınması...

10- Demokratik haklarını kullanabilen vatandaşları devlete karşı koruyabilen yeni bir toplumsal uzlaşma modeli olarak, yeni bir demokratik anayasa yapılması... amacıyla barış yolunda çözüme giden bir tartışma zemini yaratmak üzere çerçeve metin olarak HDP'nin sunduğu metin bu 10 maddede özetleniyor.

Bu 10 maddenin tartışılarak, tarafların bu çerçevede anlaşması için bu maddeler karşılıklı olarak tartışılacak. PKK bu maddeler için kongre toplayacak. Ancak PKK'nın bu maddeleri kabul etmesi yetmiyor. Devletin de bu maddelere uygun olarak adımlar atması beklenecek. Örneğin ilk itirazlar, maddelerin okunmasının ardından bizzat müzakere ekibinin içinde bulunan Pervin Buldan'dan geldi. Kadın eşbaşkanı Pervin Buldan, bu maddelerde AKP'nin samimiyetinin otoriter bir devlete yol alışı emarelerini veren İç Güvenlik Yasasının kabul edilmiş tartışmalı maddelerinin bile geri çekilmesi gerektiğini söyledi.

HDP'nin diğer eşbaşkanı Selahattin Demirtaş da AKP'nin bu ülkeye demokrasi getireceğine inanmadığını, AKP'nin geriletmesi gerektiğini söyledi "... ortak açıklama, parlamentodaki (iç güvenlik ile ilgili) yasanın geri çekilmesini gerektiriyor. Katliam yasasını asla onaylamayacağız" diye konuştu. Demirtaş, "Başkanlık rejimine asla izin vermeyeceğiz. Biz bir adamı ülkenin padişahı yapmak için bu mücadeleyi yürütmedik" dedi ve ekledi "AKP güçlenirse barış hayal, HDP güçlenirse gerçek olur". **Gazeteler / Abo / Solfasol / Çizi: "Barınç"- Erhan Muratoğlu**

Satı Atakul Toplumsal Cinsiyet Araştırmaları Makale Ödülü Toplumsal Mücadele ve Direnişte Anne Olarak Kadınlar

Kadınların evlatları söz konusu olduğunda dikkat çekici biçimlerde politikleşebildikleri ve bu bağlamda özgün toplumsal mücadeleler ortaya koydukları, mücadelenin ön sahnelerinde yer aldıkları bilinir. Kendilerine atfedilen suskunluğu, edilgenliği bir yana bırakarak, her şeyi göze alarak sokaklara çıkan kadınlar, korumasızca karakollara, mahkeme kapılarının dolapçı eyerlerinde bir araya gelip, seslerini duyurmaya çalışır.

Ayrıca'deki Plaza de Mayo anılarından Türkiye'deki Cumartesi anılarına kadar dünyanın her yerinde bu büyüleyici feministanneler grubunun kurucularından Atakul adına geçen sene başlatılan Satı Atakul Toplumsal Cinsiyet Araştırmaları Makale Yarışması bu yıl, "Toplumsal Mücadele ve Direnişte Anne Olarak Kadınlar" temasıyla düzenlenmektedir. Ödül, karakollarda gördüğü işlenince sonucu yazısına son veren Onur Yaser Can için atacak ödülleri haklı mücadelesinde evladının acısıyla aramızdan ayrılan annesi Hatice Gar'a ithal edilmiştir.

Yarışma takvimi
Makalelerin son teslim tarihi: 1 Eylül 2015
Sonuçların açıklanma tarihi: 1 Ekim 2015
Ödül Töreni: 12 Ekim 2015

Katılım için

Katılımcılar makalelerini elektronik posta yoluyla satatahulmakale@gmail.com adresine ulaştırabilirler. Katılımcılar makale ile birlikte, yazarın adı, ünvanı, açık adresi, telefon numaraları ve elektronik posta adreslerine ilişkin bilgilerin yer aldığı özgeçmişlerini göndermelidirler.

Başvuru koşulları ile ilgili ayrıntılı bilgi için <http://kocaim.aankara.edu.tr> adresini ziyaret edebilirsiniz.

Ankara Üniversitesi Kadın
Sosyal Araştırma ve
Uygulama Merkezi

Ülkü ve Burhan Orhan'ın Ahşap Oyuncak Atölyesi

Arda Burhan Orhan ve eşi Ülkü Orhan, bu güzel el yapımı ahşap oyuncak üretimine 2004 yılında Muğla Dalyan'da başlamışlar. Kasım 2014 de Ankara'ya taşınmışlar. Demetevler'deki atölyelerinde üretmeye devam ediyorlar. Satış yerleri ise; Yüksel Caddesi üzerindeki "Taksim Çarşısı". Aile daha önceleri restoran işletmeciliği de yapmış.

Artık oyuncaklarının yanı sıra, dekoratif ürünler de üretmektedirler. Oyuncaklarının hepsi EN-71 standartlarında. Ürünlerin hepsi CNC vs kullanılmadan elde kesiliyor, el ile zımpara yapıp boyanıyor. Ağır metal içermeyen ve bakteri oluşumuna izin vermeyen boyalar kullanarak ürettikleri oyuncaklarında gürgen kullanıyorlar. Dekoratif ürünlerinde ise çam ve kavak.

Peki "Neden ahşap oyuncak?". Yanıtladılar bizi: Yıllar önce İstanbul'da bir anne, çocukları için oyuncak ararken aradığı "şeyler"i bulamayıp dünya çapında ödüllü ahşap oyuncaklara ulaşıp, kendi dükkanını kurmuştu. Bu ilhamlar ve ihtiyaçlar, büyüyen çocuklardan minik çocuklara el değiştiriyordu. Arda ve Ülkü Orhan ise bu durumu daha da öteye taşıyıp, yoku var ederek batmaz, kesmez, zehirlemez, kırılmaz, eskidikçe, çalışıkça güzelleşen bu oyuncakları ve figürleri artık Ankara'da bizlere ulaştırıyorlar. Özgür Yalçın/Solfasol